

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Lukáše Svrčka a přísedících Nivy Nádvorníkové a Ing. PhDr. Jaroslava Nováka, CSc. v hlavním líčení konaném dne 1. 9. 2025 v Praze

takto:

Obžalovaný

[Jméno] [Příjmení]

nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx Xxx, v současnosti ve výkonu vazby ve Vazební věznici Xxx

je vinen, že

- I.** v době od května 2023 do srpna 2023, v bytě poškozené **[Osoba 1]**, nar. xxx, na adrese ulice xxx xxx, poté, co se k poškozené s jejím souhlasem nastěhoval, začal být v rámci společného soužití na poškozenou nejprve verbálně agresivní a sprostý, nadával jí do xxx a xxx, posléze v situacích, kdy se obžalovanému něco v rámci soužití s poškozenou nelíbilo, projevoval bezdůvodné výbuchy vzteku, po kterých z něj poškozená začala mít strach, a v několika případech se z důvodu tohoto strachu odmítala vrátit z práce do svého bytu k obžalovanému, na to jí obžalovaný posílal hlasové zprávy, v nichž jí vyhrožoval, že jí nechá zdevastovat byt, pošle na ni bandu xxx, ať se na poškozené vyřádí, vyhrožoval jí, že dostane kulku, že jí přileť a nebude ani vědět odkud, vyhrožoval, že nechá zmlátit bratra poškozené, vyhrožoval, že ji poreže, strach poškozené umocňoval fakt, že obžalovaný při sobě nosil dýku a nejméně jednu pistoli, poškozená se proto do svého bytu vracela až v okamžiku, když věděla, že se tam již obžalovaný nenachází, dále v situacích, když poškozená v rámci společného soužití obžalovanému řekla něco, co se mu nelíbilo, vyhrožoval jí, že jestli ještě někdy poškozená řekne něco takového, tak se to stane, že si to poškozená ani neumí představit, co obžalovaný dokáže, čímž vzbuzoval u poškozené strach z možných následků, dále v rámci společného

soužití v blíže neupřesněný den došlo k situaci, kdy poškozená odmítla mít s obžalovaným sex, což mu několikrát řekla, na což obžalovaný nedbal, povalil poškozenou na gauč, poškozená křičela, obžalovaný ležel na poškozené, držel jí pevně ruce tak, že se poškozená nemohla hnout, plakala a prosila obžalovaného, aby toho nechal, čehož obžalovaný nedbal a vykonal na ní soulož, přičemž xxx xxx xxx, poté poškozená obžalovanému řekla, že se půjde nechat ošetřit a on půjde kam patří, na to dostal obžalovaný obrovský záchvat vzteku, poškozená se před ním pokusila schovat v ložnici, obžalovaný ale rozrazil dveře a začal na poškozenou rvát, že neví, s kým má tu čest, že to, co má obžalovaný vytetované na zádech (nápis XXX.) není jen nápis, ale životní filozofie, řval po poškozené, že je xxx, že jestli to poškozená nahlásí, že uvidí, že na ni pošle někoho a dostane, co jí patří, kdy takhle na ní křičel zhruba hodinu a po celou dobu nedovoloval poškozené opustit místnost, obžalovaný po celou dobu ničeho na chod domácnosti nepřispíval, žil toliko z jejích peněz, pořádal tam party s kamarády v době, kdy poškozená z důvodu jeho chování byt dočasně opustila, obžalovaný po celou dobu soužití poškozenou přesvědčoval, že je vadná, že problém je v ní a ne v něm, když v létě 2023 poškozená opakovaně řekla obžalovanému, aby se z bytu odstěhoval a trvala na tom, což obžalovaný odmítal, poškozené říkal, že prostě neodejde, odmítal poškozené vrátit klíče od jejího bytu a byt poškozené opustil až poté, co si našel jinou partnerku, v důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula xxx xxx porucha, která trvala ještě v době, když byla poškozená vyšetřena znalcem psychiatrem, tedy dne 11. 10. 2024, která se projevovala tím, že první tři měsíce po ukončení vztahu přestala chodit ven, kromě nejnutnějšího (práce, nákup), byla doma zavřená, omezila styk s kamarády a okolím asi na polovinu, začala znovu kouřit, xxx xxx, nemohla spát a měla noční můry, stále se bojí jeho výhrůžek, že na ni někoho pošle, venku se otáčí, jednání obžalovaného vnímala jako mučivé útrapy,

- II. v době 5. 5. 2023 od 06:58 hodin 5. 6. 2023 do 16:55 hodin, ze svého telefonního čísla xxx uskutečnil 7 telefonních hovorů a zaslal 37 SMS zpráv na telefonní číslo xxx náležející poškozené **[Osoba 2]**, nar. xxx, kterou takto nutil, aby vrátila vypůjčené peníze, a přitom ji vulgárně oslovoval např. xxx xxx xxx xxx xxx, xxx, xxx xxx, xxx xxx, kdy po ní nejprve požadoval vrácení částky 15 000 Kč, kterou jí zapůjčila **[Osoba 1]**, nar. xxx, a poté, co jej poškozená **[Osoba 2]** odkázala na svého insolvenčního správce a současně jej upozornila, že se nenechá vydírat a obrátí se na Policii České republiky, tak ji obžalovaný začal mimo jiné psát, že k dlužné částce bude započten úrok 5% od okamžiku převedení peněz na její účet a úrok bude nadále narůstat, že pohledávku předá další osobě, že bude trvat na zahájení trestního stíhání její osoby za podvod, aby si sehnala dobrého obhájce, že ji ve vězení naučí, že peníze vrátí tak či tak, že jejího zaměstnavatele o jejích praktikách samozřejmě informovat nemusí, ale nejspíš si do její práce na kávu odskočit může, že nechápe, jak může matka děvčátka porušovat zákon, že sociální pracovníce na to bude mít možná jiný názor, kam si má přijet pro peníze, zda ví, kdo on je, a následně dne 5. 6. 2023 zaslal na telefonní číslo poškozené 3 SMS zprávy: "Xxx xxx xxx", "XXXxxx Xxx xxx xxx", "Dneska vrátíš co si ukradla účet máš jinak zítra budeš mít takovou ostudu ty xxx že si uvědomíš že nemáš krást", přičemž v důsledku výše popsaného jednání obžalovaného poškozená **[Osoba 2]** ze strachu ukončila pracovní poměr v XXX Česká republika, s.r.o., IČ: xxx, kde pracovala v xxx, kdy se bála veřejného slovního ataku ze strany obžalovaného, jehož výhrůžkám věřila, současně se bála o své dítě, kdy komunikaci obžalovaného pocítovala jako trauma a bála se, že na ni bude takto křičet v práci nebo doma,

- III. v blíže přesně nezjištěné době od června 2023 do listopadu 2023, v bytě č. xxx, v bytovém domě na adrese Xxx, tedy v bytě poškozené **[Osoba 3]**, nar. xxx, kam se obžalovaný po několika dnech po seznámení s poškozenou nastěhoval, začal být v rámci společného soužití na poškozenou nejprve verbálně agresivní, sprostý a ponižoval ji, posléze verbální agresivita přerostla v agresivitu fyzickou, kdy po poškozené házel různé předměty, úmyslně ničil

vybavení bytu, z ničeho nic rozbíjel věci, poléval byt šťávou nebo čímkoliv co měl zrovna v ruce, takto poškozené zničil světlý koberec, následně poškozené nadával a přikazoval poškozené to uklízet, dále házel předměty o zeď, do zdí ze sádkartonu tím udělal díry, které se pak musely sádkovat, poškozená musela za dobu, kdy u ní obžalovaný bydlel, byt 2x malovat, obžalovaný dále úmyslně propálil cigaretou záclony, které byly šité na míru, kdy jednu zničil úplně, druhou nechávala poškozená přešít, dále úmyslně propálil sedačku, tu i probodl nožem na sedáku a zlomil čelo sedačky, zničil mop, zničil velký stojací větrák, prokopl lednici, zničil ovladač od TV, který hodil do kýble s vodou, propálil matraci v ložnici a noční stolek a současně úmyslně poškozoval vybavení bytu poškozené, dále do poškozené kopal, v jednom případě poškozenou kopem srazil ze sedačky na zem, poškozenou mlátil pěstmi, xxx xxx xxx xxx xxx, zhruba v deseti případech obžalovaný nedovolil poškozené odejít z místnosti, držel ji v obývacím pokoji a řekl jí, že tam bude sedět a ani se nehne a když se poškozená pohnula, začal ji mlátit pěstí, fackovat, kopat, vyhrožoval jí střelnou zbraní, nožem bodal do sedačky, říkal jí, že mu ničí karmu, že za vše může poškozená, že poškozená je xxx, že by měla sedět ve vězení, často to trvalo celou noc, v některých případech, kdy obžalovaný poškozenou takto držel, měli spolu sex, čemuž se poškozená podvolila, protože měla z obžalovaného strach a nechtěla, aby se znovu rozzuřil, ale ze strany poškozené to bylo proto, aby už měla klid, dále po poškozené požadoval xxx sex, poškozená to nechtěla, což obžalovanému říkala, obžalovaný ji i přesto k xxx sexu donutil silou, dále obžalovaný xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx a poškozená mu říkala, že jí nemůže takhle mlátit a co by se stalo, kdyby to přehnal, řekl obžalovaný poškozené, že by jí zatáhl do sprcháče a tam rozřezal, čemuž poškozená uvěřila, dále zhruba v pěti případech proti poškozené použil elektrický paralyzér tak, že jí jej přiložil k noze a zapnul, kdy po těchto elektrošocích poškozená ucítila štiplavou bolest a strnula jí noha, po dobu společného soužití s poškozenou tuto nutil k užívání OPL, přičemž v několika případech poškozenou nátlakem přesvědčil, aby si šnupla neznámou látku, po které poškozená dlouho nemohla spát; poškozenou si natáčel v situacích, kdy na ni křičel a ponižoval ji a poškozené říkal, že tato videa pošle k poškozené do práce, aby je všichni viděli, a pak bude poškozená tou špatnou, bral poškozené její mobilní telefon a prohlížel si, kdy komu poškozená volala, a číslům, u kterých poškozená ve svém telefonu neměla přiřazený konkrétní kontakt, pak z jejího telefonu obžalovaný posílal zprávy, které zněly jako by s uživateli těchto čísel poškozená chtěla něco mít, kdy poškozená se pak musela těmito lidem omlouvat, po celou dobu soužití s poškozenou žil na její náklady, poškozená jej živila, šatila a kupovala mu cigarety, alkohol a např. hodinky, dále od poškozené požadoval finanční půjčky různé výše s tím, že jí tyto peníze vrátí, což však do současnosti neučinil a poškozená kvůli tomu vyčerpala své úspory ve výši 100 000 Kč, dále vybrala 20 000 Kč ze svého stavebního spoření a dalších 80 000 Kč si půjčila, aby uspokojila požadavky obžalovaného, kterého navíc po dobu jejich společného soužití živila, kupovala mu oblečení, cigarety, alkohol, hodinky a další věci, obžalovaný dále nutil poškozenou aby prodala své osobní auto Renault Captur rok výroby 2021 v hodnotě cca 400 000 Kč s tím, že poškozená má finanční prostředky z prodeje vozidla dát obžalovanému, který je údajně potřeboval na nějaké své investice a sliboval poškozené, že jí je hned vrátí, a když poškozená nechtěla vozidlo prodat, obžalovaný na ní začal vyvíjet nátlak nejprve tím, že poškozené říkal, že s ní zůstane jen, když ona vozidlo prodá, posléze vzal obžalovaný jednu ze dvou střelných zbraní, které měl při sobě a o kterých poškozené tvrdil, že jsou ostré, čemuž poškozená věřila, a touto střelnou zbraní po dobu několika hodin mířil poškozené na hlavu a říkal, že ji zabije, protože poškozená je materialista a nechce obžalovanému nic dát, dále poškozené v době jejich společného soužití v přesně neurčený moment odcizil zlatý snubní prsten a stříbrný náhrdelník,

a této krádeže se dopustil i přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 3. 5. 2017, sp. zn. 10 T 27/2017, který nabyl právní moci dne 22. 9. 2017, odsouzen za trestný čin

čímž poškozené způsobil škodu ve výši 5 600 Kč, a dále způsobil škodu ve výši 39 749 Kč na poškozených věcech, v důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula xx
xxx, také se několik měsíců bála chodit ven, do práce chodila jenom proto, že potřebovala přežít, přičemž poškozená jednání obžalovaného vnímala po psychické stránce jako mučivé útrapy,

- Shodu s prvopisem potvrzuje M.P.

[illegible]

[illegible]

Shodu s prvopisem potvrzuje M.P.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.P.

tedy

jednak jiného násilím, pohrůžkou násilí a pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a takového skutku se dopustil se zbraní,

jednak jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody, spáchal jej v úmyslu usnadnit jiný trestný čin, a způsobil tak jinému fyzické a psychické útrapy,

jednak překonal bezpečnostní opatření, a tím neoprávněně získal přístup k počítačovému systému nebo k jeho části,

jednak neoprávněně setrval v obydlí jiného, a při činu užil násilí

jednak proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

pod bodem V

jednak jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,

jednak násilím donutil jiného k pohlavnímu styku a též zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

jednak jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody, čin spáchal v úmyslu usnadnit jiný trestný čin, způsobil takovým činem fyzické a psychické útrapy,

jednak jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal, opominul nebo trpěl, a takového skutku se dopustil na svědkovi,

jednak neoprávněně setrval v obydlí jiného, a při činu užil násilí a pohrůžky bezprostředního násilí,

jednak neoprávněně nabídl jinému psychotropní látku,

jednak zasáhl do počítačového systému nebo nosiče informací a neoprávněně užil data uložená v počítačovém systému nebo na nosiči informací,

pod bodem VI

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví,

pod bodem VII

jednak jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a čin spáchal opětovně,

jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, který spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

jednak jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody v úmyslu usnadnit jiný trestný čin a způsobil tak jinému fyzické a psychické útrapy a těžkou újmu na zdraví,

jednak jiného nutil, aby něco konal, čin spáchal se zbraní a na svědkovi a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

jednak jiného donutil násilím a pohrůžkou násilí k sebeukájení a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

jednak užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

jednak poškodil cizí věci a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

jednak jinému vyhrožoval usmrcením a těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to v něm vzbudilo důvodnou obavu a čin spáchal se zbraní,

čímž spáchal**pod bodem I**

zločin **znásilnění** podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), 3 písm. c) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024

zločin **týrání osoby žijící ve společném obydlí** podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

zločin **vydírání** podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f), 3 písm. a) trestního zákoníku,

zločin **omezování osobní svobody** podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku,

přečin **nebezpečné vyhrožování** podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

pod bodem II

přečin **vydírání** podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem III

zločin **znásilnění** podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024

zločin **týrání osoby žijící ve společném obydlí** podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. d) trestního zákoníku,

zločin **vydírání** podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

zločin **omezování osobní svobody** podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku,

přečin **nebezpečné vyhrožování** podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

přečin **nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy** podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin **poškození cizí věci** podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin **krádež** podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku,

pod bodem IV

zločin **vydírání** podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

zločin **omezování osobní svobody** podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

přečin **neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací** podle § 230 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin **porušování domovní svobody** podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

zločin **loupež** podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem V

zločin **těžké ublížení na zdraví** podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku,

zločin **znásilnění** podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024

zločin **omezování osobní svobody** podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

zločin **vydírání** podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku,

přečin **porušování domovní svobody** podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

přečin **nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy** podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin **neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací** podle § 230 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem VI

zločin **týrání osoby žijící ve společném obydlí** podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

přečin **ublížení na zdraví** podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem VII

zločin **těžké ublížení na zdraví** podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku

zločin **znásilnění** podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024

zločin **omezování osobní svobody** podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku

zločin **vydírání** podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. f) trestního zákoníku

zločin **sexuální nátlak** podle § 186 odst. 1, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024

zločin **loupež** podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

přečin **poškození cizí věci** podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku

přečin **nebezpečné vyhrožování** podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 145 odst. 2 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 59 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 16 (šestnácti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **propadnutí věci**, a to:

- mobilní telefon značky MOTOROLA, IMEI: 351496376528027,
- mobilní telefon značky XIAOMI P-10, IMEI: 860643066388162,
- mobilní telefon značky IPHONE, IMEI: 356580105960323,
- černá samonabíjecí plynová pistole (EKOL APL 2 9mm PA Blanc) značky Voltran AV Silahlary, výrobní číslo V2IEKDAY503-2300212, včetně zásobníku do uvedené zbraně,
- 4x náboj plynový se zeleným víčkem,
- 10x náboj plynový s modrým víčkem,
- nůž typu „karambit“ v pouzdře na kotník,
- zavírací kleště z bílého kovu.

Podle § 228 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“) je obžalovaný **povinen zaplatit poškozeným:**

[Osoba 3]

na náhradě škody částku ve výši **45 349 Kč** společně se zákonným úrokem z prodlení z částky 45 349 Kč, a to ode dne 1. 9. 2025 ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, a to ročně do zaplacení

na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši **200 000 Kč** společně se zákonným úrokem z prodlení z částky 200 000 Kč, a to ode dne 1. 9. 2025 ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, a to ročně do zaplacení

[Osoba 7]

na náhradě nemajetkové újmy, částku ve výši **117 755,32 Kč**

[Osoba 8]

na náhradě škody částku ve výši **33 174 Kč**

na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši **136 839,95 Kč**

[Osoba 9]

na náhradě škody částku ve výši **87 676 Kč** společně se zákonným úrokem z prodlení z částky 87 676 Kč, a to ode dne 1. 9. 2025 ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, a to ročně do zaplacení

na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši **523 955,26 Kč** společně se zákonným úrokem z prodlení z částky 523 955,26 Kč, a to ode dne 1. 9. 2025 ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, a to ročně do zaplacení

Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ: 411 97 518, se sídlem Orlická 2020, 130 00 Praha 3, **na náhradě škody** částku ve výši **9 560 Kč** společně se zákonným úrokem z prodlení z částky 9 560 Kč, a to ode dne 27. 5. 2025 ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, a to ročně do zaplacení.

Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky, IČ: 471 14 975, se sídlem Drahobejlova 1404, 190 00 Praha 9, **na náhradě škody** částku ve výši **11 167 Kč**.

Allianz pojišťovna, a.s., IČ: 471 15 971, se sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8, **na náhradě škody** částku ve výši **26 050 Kč**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená **[Osoba 7]**, nar. xxx **odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozené **[Osoba 3]**, nar. xxx, **[Osoba 7]**, nar. xxx, **[Osoba 8]**, nar. xxx a **[Osoba 9]**, nar. xxx **odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění

1. Na obžalovaného **[Jméno a Příjmení]**, narozeného dne xxx (dále jen „obžalovaný“) byla dne 14. 4. 2025 podána státní zástupkyní Městského státního zastupitelství v Praze obžaloba ze dne 11. 4. 2025, č. j. 1 KZV 200/2024 (dále jen „obžaloba“). Obžalovanému je touto obžalobou kladeno za vinu, že měl jednáním blíže popsáním v obžalobě spáchat pod bodem I. obžaloby zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), 3 písm. c) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024, zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f), 3 písm. a) trestního zákoníku, zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku, přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, pod bodem II. obžaloby přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, pod bodem III. obžaloby zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024, zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. d) trestního zákoníku, zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku, přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, pod bodem IV. obžaloby zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1 trestního zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, pod bodem V. obžaloby zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024, zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, pod bodem VI. obžaloby zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, pod bodem VII. obžaloby zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku, zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024, zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku, zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. f) trestního zákoníku, zločin sexuální nátlak podle § 186 odst. 1, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024, zločin loupež podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
2. Soud na základě provedeného dokazování a níže uvedeného shrnutí dospěl k závěru o vině obžalovaného, jak je uvedeno v tomto rozsudku.
3. **V průběhu hlavních líčení bylo provedeno následující dokazování.**
4. Během hlavního líčení konaného dne 26. 5. 2025 **obžalovaný** uvedl, že by chtěl v první řadě uvést, že všechny tyto dívky byly jeho přítelkyně, všechny věděly o tom, že byl

jednou odsouzený za něco, co neudělal, a to je trestný čin znásilnění, byly o tom všechny informované a všechny věděly o tom, jakou má díky tomu averzi vůči policii a vůči soudům. S každou z těch žen docela často pili, užívali drogy – převážně marihuanu, metamfetaminy, extáze a různé prášky. V obžalobě je spoustu věcí, které jsou podle jeho názoru absurdní, a to z toho důvodu, že už podle výpisů z hovorových zařízení jsou jasně prokazatelné věci, které se stát nemohly nebo které byly trošičku upraveny. Dále by chtěl poukázat na některé skutky, které jsou mu přisuzovány, a to zejména co se týče násilného sexu – nikdy neznásilnil žádnou ženu a s žádnou ženou neměl sex tak, že by si ho vynucoval. U těchto žen se dopouštěl spousty hrozného jednání, a to tím, že využíval jejich finanční prostředky ke svému až chorobnému gamblerství, ale žádnou z nich o nic neokrádal, když potřeboval peníze na své hry, tak je o to požádal a nikdy si nic nevynucoval, nikdy je nijak nemanipuloval.

5. Ve vztahu k **[Osoba 1]**, uvedl, že na ni byl velice vulgární jak v telefonu, tak i v osobním styku, ale nedopouštěl se žádného násilí. To, co ona uvádí, že mělo dojít k nějakému znásilnění, tak tohle mu psala v den, kdy přijížděl s [Osoba 3] pro sušičku, kdy s ní měl rychlý sex, zatímco na něj [Osoba 3] čekala dole. Co se týče financování bytu, tak prostředky, které získal v práci u svého nevlastního otce, investoval všechny do toho bytu, veškeré zařízení kromě postele, kromě jedné televize, veškeré úpravy bytu konal obžalovaný sám, kdy mu tam asi dva dny pomáhal bratr [Osoba 1], kvůli kterému na ni začal v opilosti naléhat, ať ho tam nevodí, když si ho tam chtěla nastěhovat. O nějakém nastěhování k poškozené nemůže být řeč, protože když se nastěhovali do toho xxx bytu, tak obžalovaný bydlel u svých rodičů na vile.
6. Ve vztahu k **[Osoba 2]** uvedl, že všechno, co je uvedeno v obžalobě, tak všechno úplně nespáchal. Psal jen výhrušné SMS, volal jí, je mu to líto, že se tohoto jednání dopustil.
7. Ve vztahu k **[Osoba 3]** uvedl, že jí poznal, když dělala barmanku v baru ve xxx, odkud ho vezla k jeho rodičům. V té době byl ještě ve vztahu s [Osoba 1]. [Osoba 3] ho o den později vezla do bytu v Xxx, když obžalovaný informoval paní [Osoba 1], že tam přijede pro nějaké věci a dával jí na vědomí, že jede s někým. S [Osoba 3] v ten večer měl intimní poměr a nad ránem se bavili o tom, jak to má s [Osoba 1]. Obžalovaný [Osoba 3] sdělil, že už ho tato nezajímá, že se v nejbližší době odstěhuje, načež mu navrhla, ať si sbalí své nejnnutnější věci a jede k ní. To udělal, hned v ten den dostal klíče od jejího bytu a když se bavili o financích tak ho ujišťovala, že nemusí nic řešit, že stačí, když bude „hodný psík“. V té době chodil do kasína, kdy podle herní karty půjde dle obžalovaného zjistit, kdy byla registrovaná [Osoba 3], hráli za její finanční prostředky. Obžalovaný měl svých jen několik tisíc, ale ona měla peněz docela dost, obžalovaný neví přesně kolik. S paní [Osoba 3] po nějaké době začal experimentovat, začali užívat drogy, metamfetamin, který mu financovala a s obžalovaným i užívala a do toho ještě hodně pili, převážně tvrdý alkohol. Obžalovaný k [Osoba 3] začal zvat další dívky na sex, kolik jich bylo už není schopen říct. Největší konflikt byl kvůli tomu, když sbalil před domem její sousedku. Obžalovaný byl na [Osoba 3] velice sprostý, jednou po ní hodil ovladač, ale s tím, co uvádí ve výpovědi v přípravném řízení, absolutně nesouhlasí. Jejich finančních prostředků rozházel opravdu mnoho, mohlo jít zhruba o třičtvrtě milionu. Nikdy po ní ale nic nepožadoval, žádné půjčky, pouze se mnohokrát požili omamné látky a opili se a následně ona sama navrhla, jestli by neodjeli do kasína. Když od ní pak obžalovaný utekl a šel bydlet ke kamarádovi, tak za ním jezdila a chtěla po něm, aby koupil pervitin, že si udělají hezký večer. On se několikrát nechal přesvědčit a jel s ní za její peníze koupit pervitin, poté si pozvali třetí dívku a měli spolu sex. V opilosti u ní propálil cigaretou záclonu a je možné, že rozbil nějakou sedačku. V telefonu obžalovaného je několik videí, kdy obžalovaný prosí [Osoba 3], aby ho nechala odejít z bytu, kdy jí prosí, aby mu vrátila doklady a podobně. Po tom, co se s ní dal zase dohromady, jela do Egypta. Původně měli

jet spolu, ale obžalovaný to odmítl, tak na dovolenou odjela se svými dětmi. V tuto dobu si obžalovaný do jejího bytu vodil dál své nové sexuální partnerky. Pokud bylo v její výpovědi uvedeno, že v tom bytě mělo dojít k nějakému napadení další ženy, tak k tomu obžalovaný uvedl, že se tam našly vlasy, které opravdu při trochu tvrdším sexu zanechala jedna z jeho přítelkyň. Drogy jí nenabízel, ona sama je chtěla, líbilo se jí to. Paní [Osoba 3] využíval ke svému finančnímu obohacení, tahal z ní peníze, kdy ona tahala peníze z nějakého staršího chlapa. Spát s ní už nechťel, už ho prostě nebavila, co se týče sexu, tak vyhledával další a další partnerky. I když si je vodil k ní domů tak s tím neměla tak velký problém, než když za nimi chodil někam pryč. Co se týče toho stříbrného náhrdelníku, tak ten řetízek mu dala, když jednou leželi v obývací místnosti. Sama mu ho dala s tím, že mu sluší a ať si ho nechá, prstýnek mu dávala v době, kdy už se vídal s jinou ženou. V žádném případě jí nedržel zbraň u hlavy a nenutil ji, ať prodá auto. Při natáčení videa na TikTok mluvil akustickou zbraní, kdy u toho měl sprostou průpovídku, ale to bylo čistě jen pro TikTok, nebylo tam nic výhrůžného. Nikdy jí nesliboval, že jí vrátí nějaké peníze.

8. Ve vztahu k **[Osoba 4]**, uvedl, že se s ní dal dohromady, když byl ještě ve vztahu s [Osoba 3]. Sbalil ji na nějakém chatu nebo seznamce a když k ní přišel na první rande, tak jí řekl, že byl ve vězení a za co. Řekl jí, že má vztah, který je toxický a že z něj utíká. To, že by požadoval po poškozené kompromitující informace o jejím bývalém příteli, je absurdní, šlo mu pouze o to, aby si její přítel odnesl z jejího bytu své věci, které obžalovaný našel přitom, když dělal špagety, hledal nějaké koření a našel sáčky, váhy a různé látky, například kokain, extázi a podobně a také střelnou zbraň. O tom, že bývalý přítel [Osoba 4] znásilňoval nějakou šestnáctiletou xxx obžalovanému říkali xxx, kteří stáli před Albertem, když chodil nakupovat. S pejskem šel na balkon a měl ho položeného na ruce a ona začala křičet. Tato situace se odehrála poté, co celý den a celou noc profetovali, kdy šel obžalovaný s pejskem a cigaretou na balkon a poškozená začala křičet, že se může zabít a podobně. Obžalovaný tedy položil psa a poškozená si myslela, že skočí. Obžalovaný jí dal facku. Přejíždění prstem po ostrém nože je namíchané s tím, kdy předváděl své kousky v kuchyni, ale rozhodně jí nedržel nůž u krku a podobně. Obžalovaný poškozené posílal screenshoty, co hrozí za přechovávání omamných a psychotropních látek a co jí hrozí v případě, kdyby tam byla nalezena střelná zbraň, která není zabezpečená a podobně. Na toto mu poškozená řekla, že svého bývalého přítele požádá, aby si věci odnesl. Mezitím ale začali některé z látek užívat, a to konkrétně kokain a extázi. Ale v žádném případě jí nic neodcizoval, jednou po ní pouze chtěl, aby mu dobila 1 000 Kč na Sazku. Měli spolu hádku jednou, kdy na ní byl velice hrubý a sprostý. Šlo o to, že měl na víkend přijet její bývalý přítel, pak jí psal opravdu odporne zprávy, je mu to líto, že se choval takhle, ale nemůže to omlouvat ani drogami ani alkoholem.
9. Ve vztahu ke **[Osoba 7]** obžalovaný uvedl, ji potkal poprvé s její kamarádkou, kdy se setkali v bytě jednoho dealera. Tam obžalovanému řekla, že shání někoho, kdo by jí vybral nějaký dluh, jestli o někom neví. Zeptala se ho proto, že kamarád, který tam s nimi byl, se s obžalovaným bavil o tom, že mají vytáhnout peníze ještě ze dvou lidí, co dluží peníze. Poškozená se k hovoru přidala s tím, že by rovněž potřebovala tuto službu a obžalovaný jí řekl, že to není problém. Měl s ní schůzku v Xxx v ulici Xxx, kam přijel před večerem. První věc, o které se začali bavit, byly automaty. Šli společně do kasina, kde má obžalovaný i poškozená registraci. Tam mu dala nějaký balíček peněz, že ho má jako budget na hraní. Když se obžalovaný ptal, jestli to je záloha tak řekla, že je to čistě pro štěstí. Poté co prohráli veškeré peníze jeli zpátky k ní. Poškozená obžalovanému říkala, že má naproti kasinu zarezervovaný hotel, kdyby obžalovaný nechťel spát v jedné posteli s poškozenou, načež jí řekl, že s tím nebude mít problém, takže jeli do jejího bytu, kde se spolu vyspali a brali drogy, konkrétně pervitin, a obžalovaný pil nějaký alkohol. Ráno

poškozená obžalovanému řekla, že má strach ho posílat na zakázku, týkající se [Osoba 10], a že jí postačí, když bude mít na tom bytě na ní každý týden čas. Poškozená dala obžalovanému nějaké peníze, nechala mu asi 3 g pervitinu a nechala mu klíče. Když se bavili o [Osoba 10] a dalších lidech, kteří jí dlužili peníze, tak mu donesla seznam, kde byli uvedeni lidé a adresy. Od první chvíle, co se znali, věděla, že obžalovaný tetuje a ptala se ho, jestli by jí udělal nějaké tetování. Obžalovaný nechtěl, ale jel si pro věci do xxx, kde měl tetovací strojky u jedné ze svých přítelkyň, dovezl si k ní nějaké osobní věci. Obžalovaný neví, kolikrát se s poškozenou viděl, nedokáže to říct, v té době bral drogy a pil často alkohol. Ví pouze to, že spolu byli víckrát a při jedné ze schůzek mu poškozená řekla, že peníze bere od svého přítele, o kterém obžalovaný nevěděl. To obžalovaného překvapilo, poškozené vynadal do xxx a podobně a chtěl, aby o jejich poměru svému příteli řekla, nebo mu to řekne on. Jednou, když měla přijet, asi na druhou nebo třetí schůzku, psala obžalovanému, že nemá drogy a jestli by nemohl něco sehnat on. Obžalovaný drogy měl ale nedal jí je, a kvůli tomu vznikla hádka. Tvrzení poškozené, že ji měl obžalovaný držet a tetovat je absurdní. Tetování obžalovaný dělal několik hodin a skončil, protože byl unavený a téměř neviděl, při práci používal lokální anestezii. K tvrzení poškozené, že ji měl obžalovaný silně srazit a přivázat a následně tetovat, poukázal na skutečnost, že je poškozená zachycena na fotce s nákresem tetování, které obžalovaný připravoval a které trvalo asi hodinu, než si vůbec připravil věci. U tetování, u kterého uvádí, že jí ho měl udělat obžalovaný násilně měla předkres. V konverzaci v telefonu poškozená uvedla, že svému příteli [Osoba 11] píše o peníze, které chce zaslat právě na to tetování, ještě v ten den byli s obžalovaným v kasinu, což je dohledatelné i podle jejich vstupních karet. Když se za ní měl obžalovaný dostat do hotelu, kdy mu poškozená posílala klíč, tak mu poškozená [Osoba 7] odpovídala na jeho zprávu ve znění „posílej“, protože předtím měli krátký telefonní hovor, slovy „jojo, minuta, Váš vstupní kód je...“, kdy obžalovaný vyjel do třetího patra. V daný den tam obžalovaný byl s klukem, kterého stáhl z kasina, protože se okolo něj motalo několik Romů poté, co vyhrál větší obnos peněz. Muž chtěl po obžalovaném tetování, a tak ho tento ve 2 hodiny ráno začal tetovat. Obžalovaný si nepamatuje jméno toho člověka, každopádně ze dne 14. 12. v 5:59 hodin je na mobilním telefonu zachycena fotografie tohoto tetování. Daného člověka má obžalovaný v telefonu uloženého jako „xxx“. Tento byl v bytě s nimi. Dále poškozená uvádí, že ji měl obžalovaný znásilnit a vyfotit a vyhrožovat jí, že pošle fotky jejímu příteli, k tomu obžalovaný uvádí, že zmíněné „znásilnění“ bude s největší pravděpodobností natočené v jeho telefonu, protože si běžně točil jejich pohlavní styk a říkal poškozené, že by svého přítele o jejich poměru měla informovat. Obžalovaný začal spát s jinou ženou, která mu svěřila svůj byt a nechala mu od něho klíče, tak si tam vodil nové sexuální partnerky. V bytě bylo i záznamové zařízení, a její Smart televize i počítač, kdy tyto přístroje byly propojené, což poškozená uvádí, že je nástrojem k nabourání se do jejich účtů. Obžalovaný k tomuto uvedl, že si na počítači všiml fotky svého občanského průkazu a několika jiných občanských průkazů, tak se v tom „začal hrabat“. Obžalovaný dodal, že na fotografii zobrazující sedícího muže se střelnou zbraní, na které policie identifikovala obžalovaného se tento nenachází. Když obžalovaný poškozenou [Osoba 7] opustil, nebo když ho vyhodila, tak si sbalil věci a šel k jiné ženě, se kterou ona má špatný vztah, protože jde o bývalou přítelkyni nějakého jejího blízkého kamaráda a když zjistila, že s ní obžalovaný spí, tak to nebylo moc dobré. Když obžalovaný hovořil o pár měsíců později s panem [Osoba 10] přes telefon od jednoho kamaráda, tak mu řekl, že právě [Osoba 7] ho chce zlikvidovat za to, že se na ní vykašlal a že jí neudělal tetování a za to, že se choval „jako xxx“. Obžalovaný s poškozenou [Osoba 7] vždy, když se viděli, užívali pervitin v poměrně velkém množství.

10. Ve vztahu k **[Osoba 8]**, obžalovaný uvedl, že ji namotal, když přijel do Prahy hledat lidi, kteří dluží peníze, včetně toho [Osoba 10], na kterého ho už najal někdo jiný. Se slečnou

[Osoba 8] se poznal na Tinderu. V té době byl ubytovaný v hotelu v xxx ulici, kde měl nějakou další partnerku, kterou poslal domů. S paní [Osoba 8] začali velice sexuálně aktivní vztah. Poškozená mu řekla, že jí nevadí, když si chlap pozve další holku do trojky a obžalovaný se rozhodl, že s ní zůstane. Nastěhoval se k ní asi za dva dny poté, co se poznali, to mu už dala klíče od svého bytu. Obžalovaný začal dělat xxx e na Xxx v klubu, kam ho [Osoba 8] neustále vozila. V té době měl obžalovaný nějaké peníze z hazardních her, které provozoval na svých telefonech na účty žen, se kterými se stýkal. Tato činnost obžalovanému poměrně dobře vynášela, proto odesílal z těch účtů peníze na účet poškozené, a když potřeboval, tak mu ona přeposílala peníze zpátky na účet. Kolik tam mohl prohrát neví, ale mohlo jít o více než 200 000 Kč. Obžalovaný na poškozenou nijak netlačil, aby mu vydala investiční zlato nebo šperky. Zmiňoval se o tom, když odjížděl do Xxx, že tam jede kvůli tomu, že potřebuje vydělat peníze načež se ho poškozená ptala, jak dlouho tam bude. Obžalovaný jí odpověděl, že zhruba týden až 10 dní. Poškozená mu tedy sama nabídla, jestli by mu nepomohlo investiční zlato, načež jí odpověděl, že ano. Poškozená uvedla, že jí měl obžalovaný nějakou cihličku vzít a uvedla, že mu dala 7 cihlíček, s tím obžalovaný nesouhlasí. Cihlíček mu dala více, a on je následně prodal v Auru. Jednou mu poškozená řekla, že ji čeká nějaký soud, a říkala, že by měla vysoudit nějaký větší obnos peněz. Na to konto se obžalovaný začal o věc zajímat. Ve stejný den mu řekla o svém bývalém příteli, který jí měl dlužit třičtvrtě milionu korun a zeptala se ho, jestli by jí se situací nepomohl. Obžalovaný tedy toho člověka kontaktoval v době, kdy ona byla v práci. S tím mužem se sešel. Dělal ze sebe velkého mafiána, mluvil o obchodech s koksem a následně se obžalovaný dozvěděl, že sám nemá kde bydlet, že to byl jeho předchůdce, který v bytě poškozené bydlel za služby. Po této události se obžalovaný s poškozenou pohádal, protože chtěl, aby mu poslala fotku ze soudní síně před dveřmi, a ona mu namísto toho poslala fotku nějaké kanceláře. Po příchodu domů jí začal informovat o tom, že byl s daným mužem a byl na ní hodně naštvaný, křičel na ní, byl velice vulgární a hádali se kvůli tomu, že ten muž uvedl, že jí mohl udělat škodu maximálně 100 000 Kč a že ona si to překroutila na 750 000 Kč. Na základě tohoto měl obžalovaný výbuch vzteku a ptal se poškozené, jestli by se cítila dobře, kdyby s tím člověkem měl nějaký konflikt, nebo kdyby mu ublížil a pak bych se toto dozvěděl. Začala mu říkat, že je to tak, jak ona tvrdí a vymýšlet si. Obžalovaný uznává, že byl podnapilý a nebude svůj stav a své chování svádět na alkohol, ale dal poškozené facku a strčil do ní velmi hrubým způsobem. Poškozená mu sbalila věci, které odnesli do auta a obžalovaný odjel k poliklinice na Xxx, neboť mezitím, co se hádal se [Osoba 8], tak zahájil komunikaci s [Osoba 9]. Jednou měla poškozená okolo krku nějaký fixační límeček, když vezla obžalovaného od paní [Osoba 9] do práce na xxx, a obžalovaný se jí ptal, jestli to je opravdu z toho, jak jí dal facku. Ona odpověděla, že ano. Obžalovanému jí bylo velice líto a zase se bavili o tom, že by se dali dohromady, seděli spolu v baru asi do 4 do rána, než jí obžalovaný řekl, ať jde pryč, že je to už trapné.

11. Ve vztahu k **[Osoba 9]** obžalovaný uvedl, že k této přijel pod dům se všemi věcmi a napsal jí zprávu, jestli pořád platí to, jak mu říkala, že chce, aby u ní bydlel. Napsala, že ano a obžalovaného si přišla dolů vyzvednout, vytahali věci nahoru a začali vztah. Ze 75 % uvedeného v obžalobě obžalovaný souhlasí. Když bral velké množství drog od jednoho člověka i pro jiné osoby, včetně paní [Osoba 3], včetně [Osoba 8], tak měl tyto drogy neustále u sebe, nosil je u sebe v tašce. Když spolu trávili první večer, kdy byl obžalovaný po hádce se [Osoba 8], tak si vytáhl sáček metamfetaminu a udělal si čáru a dal si do skleněnky a začal to užívat, načež se ho zeptala, co to je, jestli to je kokain, tak jí řekl, že je to pervitin. Když šel do lednice pro další láhev Jägermeistera, tak si chystala sama čáru z toho sáčku. Když se jí ptal, jak to má s drogami, tak uvedla, že měla jednou v životě nebo dvakrát kokain, to obžalovanému přijde nepravděpodobné, protože její zacházení s drogami bylo poměrně profesionální. V té době obžalovaný užíval drogy

takovým způsobem, že měl prostě potíže se soustředěním s koordinací a se vším, byl mimo, kombinoval to s alkoholem a prášky, které má užívat na poškozený nerv. Určitě se hádali, určitě muselo dojít na nějaké násilí, ale ne nějaké surové bití, které je popisováno v obžalobě. Obžalovanému je líto, že byl „zasraný feták“ a že se to vymklo normálním měřítkům. Co se týče peněz od paní [Osoba 9], tak paní [Osoba 9] obžalovanému několikrát nabíla Sazku i Chance, peníze jí vracel vždy po víkendu, když byl v práci, ale většinou to bylo tak, že jí dal 2 000 Kč navíc a nechal si hned nabít další peníze. V některých věcech má obžalovaný nejasnosti, a nemůže se k tomu vyjádřit, protože nechce lhát a neví, co by řekl. Obžalovaný pouze ví, že s [Osoba 9] sex už vůbec nechtěl, takže to, co uvádí, tedy že ji měl několik hodin bít a poté měl proběhnout sexuální styk, je absolutní fikce. Co se týče šperků, nebo škody, kterou jí způsobil, tak mělo jít o nějakou kosmetiku a o nějaké věci, které mu sama připravila v den odjezdu, kdy jel na soud kvůli zvýšení alimentů pro jeho dceru. Ptala se ho, jestli pro ni vůbec něco má, načež jí řekl, že na to kašle, že to nakoupí v xxx, tak mu udělala hezký balíček, který mu dala sama do tašky, byly tam nějaké parfémy a podobně. Když jí říkal, že půjde shánět peníze a že neví, jak dlouho tam bude, tak mu říkala, na co potřebuje peníze, tak ji chtěl podvést v tom, že uvede, že udělal nějaký velký problém. Tímto se obžalovaný dle svých slov dostává k dalšímu skutku, kdy chtěl spáchat podvod, protože jí řekl, že dluží Rusákům, od kterých si půjčil peníze na založení firmy, načež mu ona sama navrhla, že může vybrat nějaké peníze ze svého účtu. S tím obžalovaný zprvu souhlasil, ale nakonec to zavrhl, protože se obával, že by z toho mohl být velký problém. Když odjížděl do Xxx, tak byli s poškozenou v pohodě, a to až do doby, než jí několikrát odmítl hovor, neboť seděl v autě s další přítelkyní. Následně, když s ní volal videohovorem, tak seděla v nějaké jiné koupelně, v nějakém cizím bytě, kdy se jí ptal, kde je, načež odpověděla, že je na hotelu. Když se obžalovaný zeptal proč, tak mu řekla, že nechce být v tom bytě, který zdevastoval. Postel prořízl a rozléval tam „nějaké nesmysly“. Při večerním hovoru se ho poškozená ptala, kdy se vrátí. Obžalovaný se jí ptal, zda se o to zajímá kvůli němu, kvůli sexu nebo kvůli tomu, jestli je tam ten člověk, se kterým jí seznámil a kterého okradl. Když mu řekla, že tam není, tak jí poprosil, aby mu natočila svůj telefon na předsíň a na byt, ve kterém byla a zase zpátky a jestli by mohla vyjít ven z výtahu a namířit tu kameru na zrcadlo a aby jela úplně dolů, kde je hlídač nebo vrátný, že pro ní pošle kluky z práce, protože se obával, že ten člověk tam je ještě s někým a vyvíjí na ní nátlak. Ten člověk jí řekl o [osoba 8], řekl, že se s ní obžalovaný rozešel v ten den, co byl s xxx, což jí už tvrdil, že s ní není, dále uvedl, že jí ublížil a dále vypověděl o dalších několika milenkách, které obžalovaný měl po Praze.

12. Obžalovaný uvedl, že cítí vinu za spoustu z těch věcí, které udělal. Chce se pokusit o vyrovnání veškerých škod, které způsobil, ale odmítá obvinění ze znásilnění, vydírání, loupeže nebo krádeže. Cokoliv, co chtěl od děvčat, která se staví do pozice poškozených, tak obžalovaný vymanipuloval. Nikoho o nic neprosil, nikoho do ničeho nenutil, jen řekl, že potřebuje tolik a tolik. Obžalovaný si je vědom toho, že se svým chováním dopustil vážných zločinů, ale dané ženy by mu daly, na co by si vzpomněl a ať tvrdí cokoliv, tak poškozený ví, že do něj byly velice zamilované a toho on zneužíval.
13. K dotazům soudu obžalovaný uvedl, že se narodil do rozpadající se rodiny v Xxx. Svoje dětství si pamatuje velice dobře, byl často na hlídání u své babičky, matky z otcovy strany, kde byl spolu se svým bratrem a později i s mladší sestrou. V dětství neměl nic zadarmo, když něco chtěl, tak proto musel opravdu makat. Chodil na xxx Xxx, kde studoval jako xxx, ale hned v prvním ročníku ho vyhodili za to, že dělal nepořádek na učilišti. Jeho strýc byl ředitelem učňovských dílen, takže se tam dostal znovu a tentokrát dělal xxx, kde se dostal do třetího ročníku, kde měl na vodáckém kurzu konflikt s vedoucím, za což ho ze školy znovu vyhodili. Poté se začal věnovat studiu financí na akademii, kde získal

certifikát odborného finančního poradce. Svůj život většinou financoval tak, že měl nějakou stálou partnerku, která byla dobře zajištěná, která ho dotovala. Byl zvyklý mít permanentku do solária a do posilovny, hodně plaval a současně měl spoustu jiných vztahů. Následně přišla na nevěru jedna z jeho bývalých přítelkyň, která u něho bydlela, začala na něho křičet, začala mu vyhrožovat, že ho nechá zmlátit a podobně. K ní se obžalovaný zachoval opravdu tvrdě, chytil ji za vlasy a vyhodil na chodbu a začal po ní házet její věci, které měla v koupelně, kulmy, fény. Tato slečna obžalovaného později obvinila ze znásilnění. K tomu vyšetřovatel, který měl věc na starost, dodal výpověď ex-přítelkyně obžalovaného, která vypovídala, že jí měl znásilnit v den jejích 18. narozenin. Tu holku obžalovaný v den jejích narozenin podvedl s jinou holkou, která dělala na ústředně taxi služby. Ta chodila k obžalovanému do bytu před školou a měli spolu styk. Policie ale bez jakéhokoli gynekologického vyšetření obžalovaného obvinila a tento šel na 4,5 roku do vězení za něco, co neudělal. Ve vězení začal brát drogy, hlavně pervitin, více než do té doby. Ale snažil se tam fungovat, aby měl nějakou šanci na podmíněné propuštění. Ačkoli pro to udělal úplně vše, nepustili ho. Ještě zde bylo druhé odsouzení, kdy obžalovaný zbil člověka, který donesl jeho těhotné přítelkyni metamfetamin, sebral mu tašku s drogami, sebral mu i telefon a začal mu vyhrožovat, že pokud se ještě někdy dostane do této situace, tak že ho nechá znásilnit xxx. Za to také dostal poměrně vysoký trest, a ačkoli se snažil, tak také nebyl podmíněně propuštěn. Ve výkonu trestu pokračoval dál v užívání drog, ale snažil se s tím přestat, začal cvičit, hodně číst, začal studovat. Udělal si odborný kurz na xxx, poté si udělal rozdílové zkoušky a nastoupil do druhého ročníku xxx, který udělal s velice dobrým prospěchem. Párkrát se stalo, že někomu ve vězení zachránil život, řekl si, že bude dělat věci už jen správně. Po propuštění z vězení ale bydlel u rodičů, kdy zprvu vše v pořádku, protože měl obžalovaný neustále co na práci, rekonstruovali další dům, co koupili jeho rodiče, byl daleko od lidí, se kterými dříve provozoval různé druhy drobné trestné činnosti. Vydělával si docela dost peněz, jeho nevlastní otec mu velice pomohl, neboť zaplatil veškeré dluhy, které obžalovaný měl na alimentech a podobně. Pak se obžalovaný snažil myslet na svou dceru, kterou párkrát navštívil a pracoval na tom, aby s ní mohl být častěji. Po úrazu, který se mu stal ve druhém výkonu trestu, začal mít velké bolesti, které má už asi 8 let a když vyšel z vězení a chtěl přestat brát prášky, tak ho to několikrát tak omámilo, že neměl ponětí, kde je a co dělá a musel celý den proležet. Prášky tedy začal znovu užívat a do toho kouřil metamfetamin, pil alkohol a choval se tak, že mu na životě už vůbec nezáleželo. Když vyšel z vězení, tak pracoval u svého nevlastního otce, který měl stavební firmy. Pracoval se svým bratrem a jedním dalším člověkem, dělali rekonstrukce domů. Před nástupem do vězení pracoval jako xxx a nechal se vydržovat bohatými ženami. V období uvedeném v obžalobě pracoval jako xxx v baru xxx ve Xxx. Dělal tam i bezpečnostní doprovod, ale to bylo pro lidi, kteří byli ohroženi ze strany jiných dealerů nebo výrobců, tedy když někdo chtěl ublížit někomu, kdo měl vyrábět metamfetamin. Obžalovaný seděl s nějakým mužem v autě 4-5 hodin a získal za to odměnu 20 000 Kč. Celkově strávil obžalovaný ve vězení 10 let. Na zádech má obžalovaný vytetovanou zkratku XXX, tedy „Xxx xxx xxx“. Toto tetování má kvůli své zkušenosti s prvním odsouzením. Nechal si ho vytetovat ve výkonu. Dříve se k tomuto motu přikláněl, nyní mu připadá trapné. Obžalovaný má za to, že poškozené měly důvod na něho mít zlost, a to už jen z toho důvodu, jak se choval, jak se prezentoval, a hlavně z toho, jak postupoval při tom, když ho začala ženská nudit, nebo měl nový objev. Pokoušel se dohnat situaci do maxima, například pozváním jiných žen na sex a podobně. Toto v některých případech nebyl problém do doby, než začal mít s těmi novými sex sám. Celkově se choval jako idiot, ze začátku to bylo fajn, to se snažil uvažovat i tak, že by nějakých z těch vztahů mohl mít potenciál, než se dozvěděl, že není úplně jediný. Na místě těch holek, by si také uměl vymyslet daleko lepší věci, které by ho mohly zlikvidovat, protože byl opravdu hnusný a špatný člověk. Ničeho si nevážil a ty

prostředky, které ony tvrdě vydělávaly prohrával za krátké minuty v automatech. Většina z nich byla přesvědčená o tom, že budou mít nějakou budoucnost, plánovaly děti i sňatky, jenže obžalovaný se choval špatně a do toho se sexuálně věnoval jiným ženám. S poškozenými měl takové vztahy, že od jedné přecházel ke druhé a mezi tím měl ještě spoustu jiných holek, u kterých se to někdy provařilo, takže to bylo hodně špatné. Mezitím to byly nárazové sexuální partnerky, kdy například poznal jednu bývalou pornoherečku a nedalo mu to, takže se začali vídat a pak ji přivedl domů k poškozené [Osoba 1]. Tam taky nechala nějaké vlasy, protože měli opravdu tvrdý sex a běžně když jel na víkend k rodičům, když byli tito v xxx nebo jinde na dovolené, tak si tam pozval pár holek a když za ním chtěla některá z poškozených přijet, tak jí řekl, že tam má hodně práce. S poškozenou [Osoba 3] se jednalo o úlet, protože tato je dle obžalovaného „tak trochu bláznivá“ a má nějaké potíže, čehož si všiml už po pár dnech, ale nemyslel si, že by to mohlo ohrožovat jejich vztah. Začal si vymýšlet, že by rád přivítal nějakou další partnerku do vztahu a podobně, což ona nejdříve odmítala, a když řekl, že ho nebaví sex s ní, tak nakonec s tím souhlasila a manipulovala ho a chtěla ho dostat zpátky. Byl pár dní pryč a ona věděla, že mu dojdou peníze, což se stalo, takže mu psala a volala s tím, že si koupí nějaké drogy a že si udělají hezký večírek, čehož se obžalovaný chytil a přijel. Některé dívky potkal na seznamkách, některé v baru nebo kasinu, a těmto psal, jestli by nemohly přijít na sex ve třech. Spoustu těch akcí si i točil, takže to má v telefonech, ale ve chvíli, kdy se věnoval cizí holce více než těm holkám, se kterými byl, tak už to začalo dělat problém, v 90 % případů přišly po každé té akci výčitky a hádky. Ke zranění poškozené [Osoba 9] obžalovaný uvedl, že ví, že jsem po ní hodil třeba baseballový míček, křičela na něho, xxx xxx. Byli pod silným vlivem drog a byli oba úplně mimo, vybavuje si jen okamžiky, ale pamatuje si sex, který měli a ten taky nebyl úplně něžný. Určitě ale nešlo o nějaké znásilnění. Obžalovaný má za to, že to má natočené, protože si vesměs všechno natáčel. Přiznává, že mohl ta zranění způsobit. A to jak během sexu, tak mimo něj. Obžalovaný uvedl, že mu „asi přepnulo, neví, jak by to popsal“, nemyslí si ale, že by poškozené skočil na kotník. K polévání barvou se obžalovaný vyjádřil tak, že původně měli naplánované, že člověka, který tam byl a kterého okradl o drogy, tak, že mu to zaplatí a že si předplatí něco navíc. Pak jí obžalovaný řekl, že to udělá jinak, že si koupí Land Rovera a takhle, že ho trochu vyplaší a že na něj budou vyrukovat s tím, že on za tu dobu, co byl u ní, tak jí znásilnil. Chtěli to udělat tak, že ona mu zavolá a obžalovaný to bude nahrávat, že „proč si to udělal, [Osoba 12]“, ale nakonec toto neučinili a hádali se a udělali tyhle fotky, kde měla vypadat, jako že je mrtvá, ale vypadalo to spíš srandovně, takže to moc neprošlo. Obžalovaný byl pod silným vlivem drog a alkoholu. Nic s vteřinovým lepidlem nebo bublifukem si obžalovaný nevybavuje. Byl mimo a tyto věci přehnal.

14. K dalším dotazům pak obžalovaný částečně opakoval již to, co vypověděl, případně pouze doplňoval některé detaily. Uvedl, že k [Osoba 9] si kromě sexu nic nepamatuje. Ke kyselině chlorovodíkové uvedl, že mu jí zařídila sousedka, která ho údajně balila a potřeboval to na vyčistění metamfetaminu, měl to pro někoho jiného a jméno nechtěl uvést. [Osoba 7] korunku neměla už v době, co jí potkal v tom bytě a na žádné modřiny na jejím těle si nepamatuje. Obžalovaný si v té době vydělával asi 40 000 Kč čistého měsíčně. Škodu si chce nějak odpracovat. Judo začal v 6 letech, chvilkově dělal Ju-jitsu, pak kung-fu a tak trochu krav amaga, trošku aikido. [Osoba 7] možná způsobil nějakou modřinu při sexu a je to člověk, který chce, aby byl obžalovaný zničen, je to hodně špatný člověk, který manipuluje s lidmi.
15. K posouzení duševního stavu obžalovaného byl zpracován znalecký posudek MUDr. Vlastimilem Tichým, soudním znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (č. l. 540 – 549) a Mgr. Denisou Dokulilovou, soudní znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví

16. Znalec psychiatr dospěl k závěru, že obžalovaný netrpí a ani v období páchaní trestných činů (vinu obžalovaný popíral) netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy, ani sexuální deviací. (*Závěry znaleckého posudku*)
XX
XX
XX
XX
XX
XX
XX
XX

17. Znalkyně z oboru psychologie uvedla, že (*Závěry znaleckého posudku*)
XX
XX
XX
XX
XX
XX
XX

18. Soud si je vědom toho, že pokud se jedná o níže uvedené **přepisy výsledků poškozených žen**, jsou tyto poměrně obsáhlé, nicméně dle názoru soudu je zapotřebí s ohledem na charakter projednávané trestné činnosti ponechat jejich vyjádření v co možná nejautentičtější podobě, bez zbytečných úprav v rámci kterých by mohlo dojít ke zkreslení toho, co poškozené skutečně zažily a co při jednání obžalovaného musely prožívat.

19. Svědkyně **[Osoba 1]** v průběhu hlavního líčení konaného dne 30. 6. 2025 (výslech proveden prostřednictvím videokonference) uvedla, že se s obžalovaným seznámila přes seznamovací aplikaci někdy na jaře 2023, ale už přesně neví ve které, jejich vztah gradoval ústními útoky, fyzicky ji napadl a znásilnil. K těm slovním útokům docházelo pozvolna, postupně, ze začátku se choval obžalovaný normálně. Sestěhovali se spolu brzy. Svědkyně jej navštívila u rodičů, jezdila tam na návštěvy, protože on neměl auto. K dotazům soudu pak svědkyně postupně doplňovala následující. Svědkyně se s obžalovaným stěhovala do společného bytu, protože shodou okolností se v té době stěhovali i rodiče obžalovaného a jeho rodiče naznačili, že pro něj nemají místo. To bylo v roce 2023. Když spolu svědkyně s obžalovaným bydleli, tak ona platila nájem, jídlo, on nebyl výdělečně činný, peníze, které dostával občas od matky si nechával pro sebe. Občas se tahal po hospodách, po kamarádech, jinak neví, co dělal. Svědkyně pracuje jako xxx ve výrobní firmě. Společné soužití probíhalo ze začátku dobře, obžalovaný se trochu snažil, doma něco dělal, vybaloval si věci, montoval poličky, skříně, vypadalo to bezproblémově, pak to začalo takovými afektovanými výlevy, začal po svědkyni rvát, byl sprostý, nadával jí ty xxx xxx apod., na cokoli, co se mu nelíbilo, ve chvíli, kdy řekla něco, co se mu nelíbilo, kladla odpor, tak to vygradovalo do nějakých nadávek a zakončil to tím, že za to může svědkyně. Nadávky říkal svědkyni osobně, ale i přes telefon, psal jí, volal, posílal jí hlasové zprávy. Ty nadávky svědkyně nedokázala ani popsat, protože normální člověk ze sebe takové nadávky nepustí a ona se snažila hodně nadávek vytěsnit. Kromě nadávek ze strany obžalovaného padaly výhrůžky, že svědkyni ukáže, jak ubližoval jiným lidem, že si ani nedokáže představit, co on všechno dokáže, že na ní pošle xxx, že ti jí přesně ukážou, co to je, jak jí zlikvidují byt, že jí ukážou, co je to pořádné znásilnění. Vyhrožoval, že dostane kulku do hlavy apod. Když to vygradovalo a měla opravdu strach, tak se nevrátila domu a byla přes noc někde jinde, neměla odvahu se vrátit do bytu. Vždy u někoho

přespala, ale o pravém důvodu, proč je pryč z domu, nikdy nikomu v dané chvíli neřekla. Musela to říct až později, protože jela k výslechu, takže to řekla kolegyni, a když to gradovalo, tak psala bratrovi a předávala hesla a piny ke kartám, aby kdyby se jí něco stalo, aby se k tomu dostal. V určitých chvílích totiž přemýšlela, že si ten život ukončí sama. Naštěstí se našla jiná slečna, která si ho odvedla. Domu se pak vždy vrátila až v situaci, když věděla, že tam obžalovaný není. Obdobná situace se opakovala. Z bytu obžalovaného nevyhodila, protože měla strach, že když to udělá, tak to bude ještě horší, když totiž vyměnila zámky, tak jí nadával, co si to dovoluje, jaká je xxx, že tam má věci, a že mu nebude zamezovat přístup. Když mu svědkyně řekla, že chce, aby z bytu odešel, tak s tím nesouhlasil. Vztah obžalovaného k drogám a alkoholu byl velmi kladný, měla velké množství alkoholu, který postupně dostávala, protože téměř nepije, a když odešel, tak tam nezůstalo nic. Obžalovaný si i kupoval alkohol, chodil do hospody. Užíval léky na nervy, tvrdil, že ho zranili. Jednou svědkyni ukazoval krystalky něčeho, hulil trávu, kupoval si CBD cigarety. Vyhrožoval svědkyni, ale i jejímu bratrovi, když říkal, že ublíží i jemu. Svědkyně myslí, že obžalovaný v bytě žádné zařízení nezničil, i když tam měl nějaké akce v době, kdy tam svědkyně zrovna nebyla, což se dozvěděla jednak od sousedů a jednak od obžalovaného samotného, když jí posílal videa, měl tam i nějaké jiné ženské. Když byla svědkyně z bytu pryč, posílal jí obžalovaný vzkazy, ať se tam okamžitě vrátí, že jinak to schytne více. Svědkyni pak napsal, že už v bytě není, ona se vrátila a on pak stejně zase přišel, svědkyně měla strach, ale tvrdil jí, že už je v klidu, že to byla její chyba. Taková situace se opakovala asi tak 2 až 3krát. Po návratu byl asi týden klid a pak se to vrátilo zpět do starých kolejí a dostal zase nějaký záchvat. Nemyslí si, že to bylo způsobeno alkoholem nebo drogami. Už si nevzpomíná, jak dlouho společné soužití trvalo, ale tím, že si našel někoho nového, tak odešel a než došlo k tomu, že si vzal svoje věci, tak tam byla nějaká časová prodleva. Pryč odešel asi v červenci nebo srpnu 2023. Když se svědkyni jezdil obžalovaný ke svým rodičům, tak tam agresivní nebyl, ale nějaký výlev před svou matkou měl a ta jí na to řekla, že to může být horší, že má být ráda, že ji nebije. Svědkyně nemá zkušenosti s drogami, nic si s obžalovaným nedala, a to ani trávu. Ve vztahu ke znásilnění uvedla, že to bylo doma, po hádce začal požadovat sex, svědkyně říkala, že nechce, ať ji nechá na pokoji, povalil ji na gauč, udělal si svoji potřebu, svědkyně mu opakovala, že nechce, ať toho nechá, řekl, že je xxx, proč dělá takové scény, že se o nic nejedná. Bylo to u svědkyně doma v obývacím pokoji, povalil ji na gauč, zalehl ji tak, že se nemohla hýbat. Kondom nepoužil a udělal se do svědkyně. Svědkyně na něj tlačila, říkala, ať ji nechá na pokoji, ať to nedělá, že nechce. Potom následovalo to, že svědkyně v těch nervech řekla, že ho pošle tam, kde patří, že půjde do nemocnice, pak přišel ze strany obžalovaného zuřivý záchvat, kdy tam několik hodin řval a zastrašoval ji. V rámci toho se snažila jednou schovat do ložnice a než za sebou zavřela dveře, tak je rozrazil. Obžalovaný má na ramenou vytetováno XXX, kdy po této situaci po ní ječel, že vůbec neví, s kým má tu čest, že to není žádné tetování, že to je politika, nebo styl života, že si to má uvědomit, a že je jen obyčejná sprostá krysa. V průběhu toho incidentu nemohla odejít, protože stál ve dveřích, svědkyně jen seděla na posteli a obžalovaný po ní řval. Celý ten incident po tom sexu trval tak jednu nebo dvě hodiny. Bylo to spíše ke konci jejich vzájemného soužití. Obžalovaný u sebe nosil malé zahnuté dýky a rovněž u něj viděla střelnou zbraň, pistoli, kterou měl u ní doma někde schovanou a byla určitě jeho, protože to svědkyni říkal. Obžalovaný svědkyni vyhrožoval v rámci hádek, že chytne kulku do hlavy. Tvrdil jí, že má velké bolesti hlavy, že má nějakou destičku v hlavě, říkal, že ho to hodně ovlivňuje, když došlo k větší scéně, tak omdlel, ale svědkyně si myslí, že to jen předstíral, že tímto způsobem hrál na city. Sanitku nikdy volat nechťel. Vždy to bylo u nějaké hádky, on se jako by plácnul do hlavy a tím se vypnul. [Osoba 2] byla kamarádka a znal ji i obžalovaný, a to kvůli penězům, které jí svědkyně půjčila. Na začátku vztahu s obžalovaným, než zjistila, co je to za člověka, tak mu říkala, že z ní nemůže

dostat peníze a on řekl, že to zařídí, ale jakým stylem, nebo jak ji bylo vyhrožováno, to neví. Od svědkyně se pak obžalovaný přestěhoval do Xxx, protože mu tam vezla věci k té nové ženě, ale nic víc o ní neví, jen že byla asi ve stejném věku, měla melír, možná špinavý blond. Z obžalovaného měla dlouho strach, po rozchodu jí začal posílat nesmyslná videa na messenger. Když se s obžalovaným na začátku vztahu seznamovali, tak se prezentoval jako veselý umělec, který v životě škobrtl, ale teď se napravil, a jak chce budovat a žít rodinný život a chce tetovat a mít studio a věnovat se tomu umění. To, že byl ve vězení, svědkyně věděla, jeho matka jí to řekla, že to bylo kvůli rvačce, ale že v tom byl nevině. Svědkyně nenavštěvuje psychologa ani psychiatra, řeší to jinou cestou, měla z něj 2 roky strach, a tak se to snažila vytěsnit. Doteď když dojde domů, tak kontroluje, kdo stojí u domu. Hodně jí ta událost ovlivnila psychicky, v současnosti nemá ani partnerský vztah. S obžalovaným měla kromě znásilnění i dobrovolný pohlavní styk a po obžalovaném měla další sex asi až po roce. Po celém incidentu byla nějakou dobu kromě práce pouze zamčená v bytě a začala kouřit, nic jiného nedělala.

K dotazům dalších procesních stran svědkyně uvedla, že pořád bydlí tam, kde bydlela s obžalovaným, tedy na xxx v Xxx. Dýky nosil při sobě, měl na to takovou černou ledvinku, ale není si tím úplně jistá, kde je měl strčené. Pokud hovořila o sebevraždě, to bylo v té fázi ke konci, kdy měla pocit, že jiné řešení není, než aby se něco stalo jejímu bratrovi, rodině. K dotazům obhájkyne uvedla, že se obžalovaný podílel na vybavení a zařizování nového bytu, z části dostali vybavení od jeho rodičů a když se odstěhoval, tak mu svědkyně platila nábytek částkou, na které se domluvili, bylo to asi 14 000 Kč a posílala to na nějaký bankovní účet. V situacích, kdy odešla z bytu z důvodu chování obžalovaného, spala někdy i u rodiny, byly to vždy tak 2 až 3 noci, ale nebylo to vždy stejné. Věc na policii nehlásila, byla kontaktována kriminálkou sama, ale nikdo ji nenaváděl, jak má vypovídat. Svědkyně už na policii říkala, že nechce jít k soudu, nechce s tím mít už nic společného, ale taky nechce, aby tady toto zažil i někdo další. Sama by na policii nikdy nešla.

20. K posouzení duševního stavu poškozené byli přibráni prof. MUDr. Ladislav Hosák, Ph.D. jako soudní znalec k podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie (č. l. 681 – 719) a Mgr. Michaela Bondy jako soudní znalec k podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví klinická psychologie (č. l. 646 – 660). Oba znalci byli osobně vyslechnuti v průběhu hlavního líčení dne 3. 7. 2025. Znalec psychiatr dospěl k závěru, že u poškozené byla prokázána xxx xxx porucha, začala se u ní projevovat po měsíci soužití s obžalovaným a trvá doposud, xxx xxx a poté do konce roku 2023 byla v plném rozsahu, poté se stav zvolna zlepšoval, od výsledku policíí v srpnu roku 2024 doposud však jde o střední závažnost této xxx poruchy u poškozené. Xxx xxx porucha poškozené významně nenarušila její schopnost správně vnímat nebo vypovídat, popřípadě účastnit se úkonů trestního řízení. Pokud jde o změnu obvyklého způsobu života poškozené z důvodu xxx potíží, tak první tři měsíce po ukončení vztahu přestala chodit ven, kromě nejnutnějšího (práce, nákup), byla doma zavřená. Ve stejné době omezila styk s kamarády a okolím asi na polovinu. Nešla sama na procházku. Když byla s kamarády na horách, necítila se dobře. Začala se doma zamykat, to je od září 2023 dodnes. Od léta 2023 začala kouřit elektronickou cigaretu, přestože předtím dlouhodobě nekouřila, kouří doposud. Xxx xxx porucha může u poškozené přetrvávat ještě několik málo let, než spontánně vymizí. Její duševní stav by se upravil rychleji, pokud by vyhledala odbornou pomoc, to však doposud neučinila z důvodu studu. Osobnost poškozené vyšetřovanou událostí postižena nebyla, postiženy byly její emoce a spánek. Jednání obžalovaného vůči sobě poškozená subjektivně prožívala jako mučivé útrapy. Znalkyně psychologka uvedla, že u poškozené se neprojevuje plné klinické vyjádření syndromu týrané osoby. Znalkyně eviduje parciální rysy. Jednáním obžalovaného je stresovaná, frustrovaná a traumatizovaná. V souvislosti s inkriminovanými událostmi nevykazuje

21. Ve vztahu k tomu skutku nebylo další dokazování navrhováno. Obžalovaný popírá, že by se událost stala tak, jak je poškozenou popisováno, nabízí svou verzi, která je ovšem v přímém rozporu s tím, co tvrdí poškozená. U poškozené nebyl shledán soudem žádný důvod, proč by si měla celou událost vymyslet, jakou motivaci by k tomu měla mít. Rovněž provedeným znaleckým zkoumáním nebylo shledáno, že by poškozená měla sklony k tomu, aby si událost vymyslela, případně že by měla obecně sklony ke lhavosti.

22. Svědkyně **[Osoba 2]** vypovídala v přípravném řízení. Podle § 211 odst. 6 trestního řádu *per analogiam* byl za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně přečten protokol o jejím výslechu (č. l. 183 - 188). Svědkyně uvedla, že měla v xxx xxx, kam chodila i paní [Osoba 1], kdy se takto seznámily, posléze se [Osoba 2] měla dostat do tíživé finanční situace, a proto požádala paní [Osoba 1] o půjčku 15 000 Kč, kterou jí paní [Osoba 1] poskytla, poškozená v té době svou kavárnu uzavřela a nastoupila do XXX na pozici xxx. Paní [Osoba 1] z dlužné částky vrátila pouze 3 000 Kč, poté šla do insolvence. Po nějaké době poškozenou přes telefon z čísla xxx oslovil nějaký pán, který říkal, že jedná ve věci paní [Osoba 1], že se jedná o ten dluh a splátky. Poškozená mu hned v prvním telefonátu řekla, že to probere se svým insolvenčním správcem, posléze podle pokynu insolvenční správkyně tomu pánovi řekla, že se má paní [Osoba 1] přihlásit do insolvenčního řízení. Ten pán poškozené říkal, že chce od poškozené peníze, a ne takovéto vysvětlení, poté se to podle poškozené stupňovalo, ten pán poškozené říkal, že ji navštíví v místě jejího bydliště, dával poškozené různé termíny, kdy a kam mu má poškozená peníze přivézt. Poškozená následně poznala, že ten pán ví, kde poškozená pracuje, říkal jí, že si dojde za šéfem a že si to s poškozenou vyřídí jinak, vyvíjel na poškozenou nátlak s cílem získat od ní peníze. Poškozená pak ze strachu z konfrontace s obžalovaným odešla z pracovní pozice XXX a komunikaci mezi ní a obžalovaným poslala své insolvenční správkyni.

Podle § 213 odst. 1 trestního řádu byly u hlavního líčení dne 26. 5. 2025 předloženy **zprávy zasílané obžalovaným [Osoba 2]** (č. l. 191-205). Jedná se o SMS komunikaci mezi svědkyní a obžalovaným za období od 5. 5. 2023 do 5. 6. 2023. Z obsahu SMS komunikace vyplývá, že obžalovaný kontaktoval poškozenou z čísla xxx, posléze ji začal oslovovat xxx xxx xxx xxx xxx, xxx, xxx xxx, xxx xxx, nadále po svědkyni požadoval vrácení celé částky 15 000 Kč, bez ohledu na již vrácenou částku 3 000 Kč, dále svědkyni psal, že k dlužné částce bude započten úrok 5% od okamžiku převedení peněz na její účet a úrok bude nadále narůstat, že pohledávku předá další osobě, že bude trvat na zahájení trestního stíhání její osoby za podvod, aby si sehnala dobrého obhájce, že ji ve vězení naučí, že peníze vrátí tak či tak, že jejího zaměstnavatele o jejích praktikách samozřejmě informovat nemusí, ale nejspíš si do její práce na kávu odskočit může, že nechápe, jak může matka děvčátka porušovat zákon, že sociální pracovnice na to bude mít možná jiný názor, kam si má přijet pro peníze, zda ví, kdo on je, a následně dne 5. 6. 2023 zaslal na telefonní číslo svědkyni tři SMS zprávy: "Xxx xxx xxx", "XXXxxx Xxx xxx xxx", "Dneska vrátíš co si ukradlA účet máš jinak zítra budeš mít takovou ostudu ty xxx že si uvědomíš, že nemáš krást". K telefonnímu číslu xxx bylo v přípravném řízení zjištěno, že jej v předmětném období prokazatelně užíval právě obžalovaný, kdy na telefonní číslo poškozené xxx uskutečnil celkem sedm telefonních hovorů a zaslal třicet sedm textových zpráv.

Obžalovaný jednání mu vytýkané v tomto bodě částečně doznal. Z výsledku svědkyně, který byl v průběhu hlavního líčení čten a stejně tak ze zajištěné vzájemné elektronické komunikace nicméně vyplývá, že k jednání došlo přesně tak jak bylo popsáno v obžalobě a jak je nyní uvedeno v rozsudečném výroku.

Provedené dokazování ke skutku III.

23. Svědkyně **[Osoba 3]** v průběhu hlavního líčení konaného dne 1. 7. 2025 (výslech proveden prostřednictvím videokonference) spontánně uvedla, že se s obžalovaným poznala v červnu v roce 2023, když začali pohlavním stykem, záhy se ke svědkyni nastěhoval, a pak už to bylo tak, že odcházel, přicházel, pořád dokola. Mezitím měl nějaké jiné paralelní vztahy. Svědkyni okradl, napůjčoval si od ní spousty peněz, které nikdy nevrátil. Vyhrožoval jí, probíhalo tam docela dost i fyzické násilí. K dotazům pak uvedla, že spolu bydleli v bytě, který měla pronajatý na adrese Xxx. Naposledy obžalovaného viděla někdy na začátku listopadu 2023. V průběhu vztahu byl se svědkyní vždy chvíli, pak se sebral a odešel neznámo kam a zase se vracel. A pořád to bylo takhle dokola. Seznámili se v restauraci, ve které pracovala a on tam zrovna pobýval u své matky. Obžalovaný se choval normálně tak 10 dní, než zjistila, že to asi tak skvělé nebude. Poté začal a poté už jen přidával a přidával. Svědkyně chodila do práce, starala se o všechno, živila ho a všechno možné, on nedělal vůbec nic, dělal jen binec. Ze strany obžalovaného proběhlo fyzické násilí, vyhrožování, hádky. Co bylo impulsem hádky svědkyně neví, ale obžalovaný se někdy choval jako blázen a myslí si, že to u něj způsobují drogy nebo nějaká porucha. Někdy z ničeho nic do svědkyně začal „šít“ a choval se jak magor, smyslu zbavený, vyhrožoval, vyhledával hádky z ničeho. Stačila jedna špatně míněná věta, kterou si myslel, že řekla špatně a začal na svědkyni rvát. Už si přesně nepamatuje, co křičel, ale nadával do všeho možného, do xxx, do xxx a podobně. Naposledy, když u ní byl, tak ho vyhazovala z bytu asi týden a obžalovaný nechtěl odejít a dělal tam jenom bordel, měl i klíče od bytu které odmítal vrátit a až naposledy, co svědkyni praštil, a svědkyni se udělal monokl přes půl obličeje, tak mu řekla, že buď ty klíče okamžitě vrátí, nebo ho půjde udat, tak je poté předal kamarádovi a ten je svědkyni dovezl do práce. Ve vztahu k fyzickému násilí pak svědkyně uvedla, že většinou měla modřiny, naraženiny, ale nikdy nevyhledala ošetření, ale těch modřin měla moc, měla modrá žebra, protože ji mlátil pěstmi, kopal ji a trhal jí vlasy. Až na tu modřinu na obličeji měla ty ostatní pod oblečením, ale měla naražená žebra, měla modré ruce od ramene až dolů, na nohách měla od kopanců modřiny, jednu nohu jí popálil, tak tam má popáleninu. Žádné vzájemné

šarvátky nebyly, bylo to pouze jednostranné ze strany obžalovaného a impulsem pro zahájení byly drobnosti třeba to, že vyndala nádobí z myčky a už to bylo špatně. Obžalovaný vybuchl kvůli nesmyslům. Jednání obžalovaného se stupňovalo, nejdřív jen nadával a dělal scény, řval, jak mu strašně svědkyně ubližuje a poté se přidalo fyzické násilí. V bytě toho obžalovaný zničil hodně. Propálil cigaretami záclony, pobodal sedačku, tu i propálil cigaretami, zničil koberec, protože do něj zašlapával neustále popel, zničil větrák, mop a ovladač k televizi, propálil matraci v posteli, prokopl lednici, propálil noční stolek, musely se sádrovat zdi, protože do nich udělal díry pěstmi, v bytě rozléval šťávu, šampony, krémy házel po zdech, Coca-Colou polil zeď. Nikdy od obžalovaného neměla nic zlomeného. Měla modřiny na rukách, hlavně na pažích, protože ji držel za ruce, tak kolem zápěstí, jak ji bouchal pěstmi do ramene, tak měla na ramenech modřiny, měla naražená žebra, a to se jí špatně dýchalo. Ze strany obžalovaného byly rány pěstí, fackování a kopy. Vyhrožoval jí střelnou zbraní, kterou mířil přímo na ní, o které tvrdil, že je pravá. Viděla u něj dvě zbraně, jednu krátkou, kterou měl pořád a pak dlouhou. Dále u sebe obžalovaný nosil karambity (nože). Obžalovaný užíval drogy celou dobu, pervitin, co byli spolu. Buď ho šňupal nebo kouřil přes skleněnou trubičku, kouřil ho úplně všude i přímo v bytě. Svědkyně nikdy předtím drogy nebrala, ale s obžalovaným párkrát ano, protože jí k tomu prostě přesvědčil, donutil. Obžalovaný pil hodně alkohol, pokud byl, tak každá den. Obžalovaný vypil svědkyni komplet celý sklep. Podle svědkyně byl obžalovaný agresivní po drogách. Pohlavní styk, který měla s obžalovaným, byl většinou dobrovolný, ale byly chvíle, kdy dobrovolný opravdu nebyl a tím spíš, když jí nutil do sexu ve třech apod. K sexu ve třech došlo tak, že obžalovaný si pozval ke svědkyni domů nějakou další slečnu, aniž by jí to řekl. Svědkyni to řekl až ve chvíli, kdy šel otevírat dveře a svědkyni donutil dělat to, co chtěl on. K xxx sexu svědkyni taky docela vždycky přitlačil a používal k tomu násilí, většinou ji z ničeho nic chytil, povalil, vykonal si, co chtěl a zase ji nechal být. Svědkyně si nevybavuje, jestli mu výslovně řekla, ať to nedělá, ale myslí, že mu to říkala několikrát, ale on nikdy neposlechl, bylo mu to úplně jedno. Viděla u něj i elektrický paralyzér a tím ji několikrát štípl do nohy a pak zase zmizel, takže neví, kde ho měl. S mobilním telefonem poškozené házel o zeď, prohlížel si obsah telefonu a věčně hledal nějaké důkazy, že má svědkyně někde něco s někým jiným. Telefonoval na čísla, která nemá uložené, psal jim zprávy a tak, svědkyně se těm lidem poté musela omlouvat, cítila se trapně, protože on se vydával za ni a psal jim věci, jako hlavně mužům, že by s nimi chtěla mít nějaký poměr apod. Celou dobu, co s ním byla, tak chodila do práce, kromě asi 14 dní, kdy přecházela z jedné práce do druhé. Když se poznali, tak svědkyně měla na účtu 100 000 Kč, dalších 80 000 Kč si půjčila a zrušila si stavební spoření, a všechno obžalovanému dala. Vždy z poškozené pod nějakou záminkou vytáhl peníze. Do toho ho živila, nakupovala mu oblečení, cigarety, alkohol, vozila ho všude a on neustále sliboval, že jí peníze vrátí, že vydělá peníze a tak. Nevrátil nikdy nic. Dále mu koupila hodinky, oblečení, hodinky měl od svědkyně dvoje, prsteny. V té době vůbec nepracoval, celý den byl doma, nebo býval někde jinde, svědkyně neví, kde vždycky zmizel. On prostě najednou zmizel a vrátil se třeba za pět dní. Svědkyně měla automobil a obžalovaný ji nutil, aby jej prodala. To nucení spočívalo v tom, že jí vyhrožoval vším možným, že když mu nedá ty peníze, tak udělá tohle a tamto, že z něho udělala chudáka, že mu ničí karmu, že on chce prostě jen pro všechny dobro. Vyhrožoval, že když mu je nedá, že zavolá do práce, že přijde o práci, že přijde o děti, že zařídí, ať je u sebe nemá, že už je nikdy neuvidí. Vyhrožoval vězením, že svědkyně půjde do vězení. Svědkyně mu to v té době věřila. V souvislosti s prodejem auta jí vyhrožoval i se zbraní, vyhrožoval jí celou noc, držel jí tu zbraň u hlavy. Z bytu jí odcizil šperky, snubní prsten po otci, silný stříbrný řetízek ze dvou barev stříbra. Nenašla doma dvoje náušnice z bílého zlata, takže si myslí, že je také sebral on. V průběhu vztahu se ho opravdu bála, v určitých chvílích na tom byla tak nervově špatně, už jí to bylo jedno, říkala si, že ať to udělá,

K dotazům státní zástupkyně uvedla, že v bytě uklízela ona, obžalovaný tam dělal jenom nepořádek a když uklízela, tak jej udělal znovu a následně po svědkyni křičel. Sedačku, která byla v bytě, obžalovaný poléval všim možným, propálil ji a pobodal nožem. Někdy, když svědkyně potřebovala jít ráno do práce, tak chtěla jít spát, ale obžalovaný jí nutil sedět vedle něho na sedačce, nemohla si jít sednout, říkal jí „tady budeš sedět a hotovo“, to trvalo třeba 2 hodiny, nebylo to chvíli, bylo to v rámci hodin, ale neví, kolikrát se to stalo. K sexu ve třech svědkyni nutil obžalovaný verbálně, že by jí v souvislosti s tím vyhrožoval, to si nepamatuje, spíše to bylo takové vydírání, že pokud to neudělá, tak s ní nebude chtít zůstat. Svědkyně jednou poté, co jí obžalovaný zbil, říkala, že to fakt přehnal a co by s ní dělal, kdyby to přehnal úplně moc a on říkal, že by ji odtáhl do sprchového koutu a rozřezal na kousíčky, z čehož měla strach. Určitě se jí stalo, že si řekla, když po ní chtěl sex, že se s ním raději vyspí, ať už má od něj klid. K užívání drog ji přesvědčoval, neustále jí to nutil, nabízel, a tak si párkrát dala s ním. Kvůli obžalovanému si půjčila 80 000 Kč a rovněž obžalovanému hotovost půjčovala.

24. K dotazům státní zástupkyně uvedla, že v bytě uklízela ona, obžalovaný tam dělal jenom nepořádek a když uklízela, tak jej udělal znovu a následně po svědkyni křičel. Sedačku, která byla v bytě, obžalovaný poléval vším možným, propálil ji a pobodal nožem. Někdy, když svědkyně potřebovala jít ráno do práce, tak chtěla jít spát, ale obžalovaný jí nutil sedět vedle něho na sedačce, nemohla si jít sednout, říkal jí „tady budeš sedět a hotovo“, to trvalo třeba 2 hodiny, nebylo to chvíli, bylo to v rámci hodin, ale neví, kolikrát se to stalo. K sexu ve třech svědkyni nutil obžalovaný verbálně, že by jí v souvislosti s tím vyhrožoval, to si nepamatuje, spíše to bylo takové vydírání, že pokud to neudělá, tak s ní nebude chtít zůstat. Svědkyně jednou poté, co jí obžalovaný zbil, říkala, že to fakt přehnal a co by s ní dělal, kdyby to přehnal úplně moc a on říkal, že by ji odtáhl do sprchového koutu a rozřezal na kousíčky, z čehož měla strach. Určitě se jí stalo, že si řekla, když po ní chtěl sex, že se s ním raději vyspí, ať už má od něj klid. K užívání drog ji přesvědčoval, neustále jí to nutil, nabízel, a tak si párkrát dala s ním. Kvůli obžalovanému si půjčila 80 000 Kč a rovněž obžalovanému hotovost půjčovala.
25. K dotazům obhájkyně svědkyně doplnila, že si pamatuje na jedno video, které spolu s obžalovaným natočili na sociální síť TikTok, jednalo se o video z auta. Na tom videu jeli autem a obžalovaný zpíval. Neví o tom, že by obžalovanému darovala nějaký řetízek nebo náhrdelník. Peníze od svědkyně získával pod různými záminkami, například, že potřebuje na elektro součástky, aby mohl začít podnikat, že potřebuje nakoupit nějaké zboží, někdy předstíral, že volá svojí rodině, svědkyni říkal, že je strašná svině, že mu nechce dát peníze, a tak mu je nakonec vždycky dala. Svědkyni pak slíboval, že jí je vrátí až vydělá, nevydělal nikdy nic. Před obžalovaným neměla svědkyně s drogami zkušenosti. Jednou v minulosti se svědkyně léčila na psychiatrii, když se rozváděla, tak měla těžší období, jinak ne. Teď má čtyři děti a v době, když byla s obžalovaným, tak měla tři. S obžalovaným přicházeli do styku minimálně. Ti nejstarší kluci, kterým je teď 14 a 17,

tak ti ho měli velmi rádi, protože on byl vtipný, dováděl s nimi, takže ti ho měli za strašně vtipného člověka, ale mladší syn, kterému bylo v té době osm, tak ten s ním nechtěl vůbec být v kontaktu. Určitě nastala situace, kdy svědkyně prosila obžalovaného, ať neodchází z bytu, protože si myslela, že to je její vina, že ho naštvála a že za všechno může ona, tak ho prosila, ať nechodí, ať zůstane, ale neví o tom, že by někdy řekla, že pokud obžalovaný odejde, tak si ublíží a zajde na policii. S obžalovaným byli párkrát hrát v herně za peníze od svědkyně, které si obžalovaný půjčil. Svědkyně mu ty peníze dala proto, že jí vydíral tím stylem, že je tak strašně špatný člověk, že jemu tohle pomůže, aby se odreagoval, tak ať mu na to dá peníze. V minulosti nastala situace, že dala svědkyně obžalovanému 20 000 Kč, aby s ní šel na oběd, protože on jí pořád přesvědčoval, že ona je ta špatná a že když mu dá ty peníze, tak se z toho vyplatí a všechno bude v pořádku. Svědkyně neví, co měl obžalovaný v telefonu, nekoukala mu do něj. Nemyslí si, že by měla někdy stav a projevy toxické psychózy. Nevyhrožovala obžalovanému, že pokud jí opustí, tak se mu pomstí, nemá důvod se mu pomstít, je jí to všechno jedno, je jí ukradený, chce mít klid. Neví o tom, že by ona někdy domlouvala partnerku do trojky. Neví přesně, kdy jí obžalovaný vzal prsten, on si ho prostě vzal, že si ho půjčí a že ho vrátí. Když mu říkala, ať jí ho vrátí, tak tvrdil, že ho má u kamaráda v nějakých věcech. Jednou vezla obžalovaného sanitka do nemocnice.

- Z lékařské zprávy praktické lékařky poškozené (č. l. 227) ze dne 29. 12. 2023, je patrné, že poškozené uvedla, že je více než 3 měsíce ve stresu, řešila partnerskou záležitost, zle spí, nemůže usnout, má strach, že zkolabuje, na což jí byl lékařkou nasazen xxx a xxx.
26. K posouzení duševního stavu poškozené byli přibráni prof. MUDr. Ladislav Hosák, Ph.D. jako soudní znalec k podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie (č. l. 681 – 719) a Mgr. Michaela Bondy jako soudní znalec k podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví klinická psychologie (č. l. 625 – 640). Oba znalci byli vyslechnuti u hlavního líčení dne 3. 7. 2025. Znalec psychiatr u poškozené shledal poruchu xxx, xxx xxx a poté až do června roku 2024 v plném rozsahu, poté se obtíže zmírnily, avšak nyní opět došlo ke zhoršení stavu v souvislosti s projednáváním věci. Porucha xxx u ní byla již přítomna v minulosti, od září roku 2019 do března roku 2020, tehdy však příčinou bylo xxx poškozené, xxx xxx xxx xxx. Škodlivé užívání metamfetaminu bylo u poškozené přítomno xxx xxx, bez závislosti na této návykové látce. Uvedené xxx poruchy nijak nezhoršují schopnost poškozené správně vnímat nebo vypovídat, popřípadě účastnit se úkonů trestního řízení. Pokud jde o běžný způsob života poškozené, tento navenek uvedenými xxx poruchami ovlivněn nebyl nijak, do práce chodit musela a pečovat o děti musela. Byla však zhoršena kvalita jejího života, kdy subjektivně prožívala utrpení v důsledku poruchy xxx. Lze předpokládat, že porucha xxx u poškozené postupně vymizí během několika málo let, až nebude nucena účastnit se dalších úkonů trestního řízení, které její potíže přechodně zhoršují. Osobnost poškozené jedním obžalovaného z psychiatrického hlediska postižena nebyla, jednalo se o postižení emocí, spánku a koncentrace pozornosti. V důsledku jednání obžalovaného vůči poškozené se u poškozené projevila porucha xxx a škodlivé užívání metamfetaminu. Xxx xxx porucha u ní prokázána nebyla. Poškozená jednání obžalovaného vůči sobě subjektivně prožívala jako mučivé útrapy. Znalkyně psychologka k věci uvedla, že z psychologického hlediska výše uvedená porucha není plným klinickým vyjádřením syndromu týrané osoby. V souvislosti s inkriminovanými událostmi nevykazuje plné projevy tzv. syndromu týrané osoby, vykazuje je však. U týraných žen je zvláště ztráta životních perspektiv kombinovaná s celkovou netečností až otupělostí. Stockholmský syndrom se neprojevuje. Symptomy naučené bezmocnosti u posuzované pramení z její premorbidní emocionální lability a sebekritičnosti. Sebezničující reakce u posuzované z dlouhotrvajícího týraní: popírání viny útočníka - splňuje částečně, emancipuje se,

27. Podle § 211 odst. 6 trestního řádu byl za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně přečten úřední záznam o šetření v okruhu poškozených (č. l. 1312–1314). Ve vztahu k tomuto skutku byly vytěženy osoby [Osoba 15], [Osoba 16], [Osoba 13] a [osoba 14]. **[Osoba 15]** uvedla, že v bytě, kde poškozená bydlela s obžalovaným, byl často slyšet kravál. Od poškozené věděla, že jí měl obžalovaný zbít, ale nechtěla, aby to někdo řešil a stavěla se k tomu tak, že si to zasloužila. Obžalovaný působil jako blázen a do jejího bytu si vodil i jiné kamarády. **[Osoba 16]** uvedla, že z bytu poškozené, když tam bydlel obžalovaný, byl slyšet rámus. Nejméně v jednom případě viděla na poškozené podlitiny v obličeji a na paži, to bylo, když se potkaly venku a z rozhovoru vyplynulo, že jí to měl udělat obžalovaný. **[Osoba 13]** uvedla, že ví, že obžalovaný bral v bytě poškozené drogy a bral si tam i jiné ženy a v bytě byl velmi pravidelně rámus a bordel. Uvedla, že ví, že obžalovaný poškozenou mlátil, nejméně dvakrát ji viděla s podlitinami, byla úplně modrá. Dále v jejím bytě viděla poškozené věci, což měl způsobit právě obžalovaný. Nakonec se krátce vyjádřil i **[osoba 14]**, který uvedl, že pracoval s poškozenou v hotelu xxx. Uvedl, že si všiml, že poškozená chodí do práce pravidelně s modřinami, měla monokl, ona se vymlouvala, že spadla ze schodů, nechtěla na obžalovaného nic říct, ať ji v práci přemlouvali, že to má ohlásit.

28. Další důkazy k tomuto skutku nebyly provedeny a nebyly ani navrhovány. Popis události ze strany svědkyně koresponduje zcela přesně s *modus operandi* jednání obžalovaného tak, jak je popsáno v tomto rozsudku. Sousedé a případně další osoby stručně popsali, že byli svědky křiku z bytu poškozené v době, kdy tam pobýval obžalovaný a rovněž uvedli, že viděli na poškozené modřiny, které jí měl způsobit obžalovaný, kterého sice bránila, ale jako původce těchto zranění uvedla. Soud tak má za to, že neexistují v tomto případě žádné důvodné pochybnosti o tom, že se stal skutek tak tak, jak je popsáno výše v textu rozsudku.

29. Svědkyně **[Osoba 4]** v průběhu hlavního líčení konaného dne 1. 7. 2025 (výslech proveden prostřednictvím videokonference) uvedla, že je to dva roky zpátky a na celou

situaci se snaží zapomenout. Obžalovaného poznala v srpnu asi před dvěma roky na Tinderu, kde si nějakou dobu psali a velice intenzivně si volali. Obžalovaný jí napsal první. Po nějaké době se i viděli. Někdy čas se scházeli, taky pravidelně, intenzivně, až došlo k osudné noci, kdy všechno vygradovalo a svědkyně obžalovaného viděla úplně z jiné stránky. Když si psali, obžalovaný působil strašně fajn, na první dobrou si sedli, bylo to hrozně intenzivní, přirozené a hrozně pěkné. Z jeho strany to bylo hrozně „love bombing“. Říkal věci, které dlouho neslyšela, lichotky, hned miláčku, zlato, bylo to hrozně intenzivní z jeho strany. Svědkyně byla po rozchodu, hrozně zlomená a najednou přišel někdo, kdo ji viděl jinak a bylo to hrozně příjemné. Asi si nejdříve 2 až 3 týdny jenom psali a volali a pak se setkali a v rámci prvního setkání přišel hned k ní domů. O tom, že byla svědkyně po rozchodu věděla, sám byl taky zrovna po rozchodu, ještě kratší dobu než ona, bydlel u svého kamaráda. Také se zrovna s někým rozešel a šlo o nezdravý vztah. O jeho předchozí přítelkyni věděla svědkyně jen to, že se jednalo o blondatou ženu jménem [Osoba 3], která bydlela v Xxx. Tuto ženu neznala, setkala se s ní až u výsledku. S obžalovaným skončilo hned jejich první setkání intimně, byli spolu až do rána. Svědkyně poté musela do práce, byl to velmi příjemný čas. Poté ráno odjel obžalovaný vlakem domů a svědkyně šla do práce. V Xxx svědkyně byla. Pozval jí tam obžalovaný s tím, že tam bydlí, má klíče od bývalé partnerky. Řekl jí, že spolu ještě takhle fungují, jeho bývalá přítelkyně měla být tou dobou na dovolené, nebyla v bytě. Svědkyně obžalovaného vyzvedávala v daném bytě, protože si od bývalé partnerky odvážel obrazy. Již si nepamatuje, jestli jí volal nebo psal, ale měl tam být snad celý den a něco s bývalou přítelkyní řešit. Potom chtěl, aby ho svědkyně vyzvedla. Obrazy vzal jeho bratr, ona vezla obžalovaného k sobě domů. Obrazy následně jeho bratr přivezl ke svědkyni domů. Jeho bývalou partnerku slyšela svědkyně několikrát, neboť mu často telefonovala. Obžalovaný na ni nebyl příjemný, mluvil s ní ošklivě, ona ho opakovaně prosila, ať se k ní vrátí. Zpětně vidí tuto situaci jako alarmující, v té době to tak ovšem nevnímala. Obžalovaný měl u sebe zbraň a na noze nůž, který poté svědkyni sám ukázal, a to hned na první schůzce. V té době s tímto nožem svědkyni nijak neohrožoval. Obžalovaný svědkyni opakoval, jak je nebezpečné si vpustit cizího člověka k sobě domů. Na otázku, proč má nože u sebe obžalovaný odpověděl, že na svoji obranu, že by mohl někomu například zachránit život, kdyby k něčemu došlo. Z celé situace měla svědkyně velký strach, uvědomovala si to ale hlavně až zpětně. Určitou měrou ale i v danou chvíli. Říkala si, že má cizího člověka doma, který má zbraň, ale obžalovaný se k ní choval velmi příjemně, nijak svědkyni neohrožoval, ale napadlo jí to. To, že má zbraň, nevěděla hned na začátku. Měl ji v tašce. Měl malou tašku a z ní vytáhl poměrně malou zbraň, svědkyně neví, o jaký typ zbraně se jednalo. Nůž měl přivázaný u kotníku. U svědkyně byl obžalovaný až do rána, chvíli spali a pak musela svědkyně do práce. Ještě si posouvala směnu, aby nemusela jít do práce hned brzy ráno, z bytu odcházeli společně. Svědkyně jela do práce a obžalovaný jel vlakem domů do Xxx. Dále byli v intenzivním kontaktu, dlouho, každý den. Neustále si volali, psali, vídali se pak skoro každý den. Svědkyně má za to, že obžalovaný by tam už klidně zůstal, akorát ona byla v takové pozici, že bydlela v bytě svého bývalého přítele, a tak ten byt ještě používal on. Chodil tam prát, chodil do toho bytu používat pračku, protože ve svém novém bytě pračku ještě neměl, takže obžalovaný věděl, že tam zůstat nemůže. Svědkyně je zpětně za tuto situaci ráda, neboť pokud by tomu tak nebylo, tak už tam zůstane hned ten první den. Znovu se viděli hned v následujících dnech. Vídali se pravidelně. Ke schůzkám docházelo u svědkyně doma. To, že si ke svědkyni chodí její bývalý přítel prát prádlo, se obžalovanému nelíbilo. Svědkyně uznala, že se jednalo o zvláštní situaci. Obžalovaný neskutečně žárlil, a to na všechny a hned od začátku. Byt svědkyně se nacházel na adrese Xxx xxx. Svědkyně věděla, kdy bývalý přítel přijede, protože byli v kontaktu a on se jí vždy ptal, zda je v práci, aby se v bytě mohl stavit pro oblečení a podobně. Svědkyně tedy o jeho návštěvách vždy věděla.

O tom, kdy přijde věděl i obžalovaný. Jednou se stalo, že byl bývalý přítel svědkyně na dovolené a při té příležitosti zůstal svědek v jejím bytě týden. Svědkyně ho nezvala, on se pozval sám, ale svědkyně mu neřekla, že ne. Obžalovaný vždy cestoval s cestovní taškou. Po týdnu zase odešel. Tento týden probíhal velmi příjemně. Obžalovaný uklízel, vařil, staral se, venčil svědkyni pejska. Svědkyně vždycky přišla, měla uklizeno, navařeno. Bylo to hrozně krásné. Ještě točila videa, kde se chlubila sestře, co jí uvařil. Celý týden byl velmi příjemný. Popíjeli alkohol, ale svědkyně měla povinnosti v práci, takže jí ve všedních dnech to, že chtěl popíjet a ponocovat, nevyhovovalo. Musela chodit do práce. Pak vlastně přišlo i to, že se jí zeptal, jestli ho má ráda, a že pokud ano, tak zůstane doma a do práce nepůjde. To už svědkyni začalo vadit. O víkendu popíjeli, to jí nevadilo, ale v týdnu musela chodit prostě do práce, a obžalovaný popíjel i v týdnu. Obžalovaný nepracoval, říkal, že tetuje, že jezdí k někomu tetovat.

30. Kdy došlo k osudné noci svědkyně neví přesně, nepamatuje si konkrétní datum. Ví, že jeho sestra měla mít svatbu další den. Obžalovaný přijel v pátek, vše bylo v pořádku, přišel už rovnou s věcmi na svatbu a byl našťvaný, že chtěl jít se svědkyní na tu svatbu, což jí přišlo zvláštní, že se znají všeho všudy asi měsíc. Sestra mu to neumožnila. Obžalovaný říkal takové věci, že na svatbu také nepůjde a podobně. V ten pátek to způsobilo to, že svědkyně na ten víkend byla domluvená se svým kamarádem, že by měl přijet na víkend, a to obžalovaného velmi rozčílilo. Díky tomu svědkyně viděla i tu jeho druhou tvář. Svědkyně měla schůzku s tím kamarádem z Rakouska domluvenou už dřív, ale díky tomu, že se to nelíbilo obžalovanému, tak to zrušila, protože s ním chtěla strávit ten víkend a věděla, že když to posune na víkend, kdy má jeho sestra svatbu, tak by stejně spolu nebyli, tak se nic nestane, že on bude stejně pryč, a díky tomu to úplně vygradovalo. Ale červené vykřičníky tam asi byly i dříve. Obžalovaný byl takový, že pořád volal, pořád psal v jednom kuse až to svědkyni i omezovalo v práci, takže těch vykřičníků už tam pár bylo, ale nějak tomu nevěnovala pozornost. Kamarád se jmenuje [Osoba 5]. Schůzku zrušila proto, že obžalovaný říkal, že mohli být spolu a místo toho by svědkyně byla s kamarádem. Ve finále to taky tak chtěla, taky cítila, že chce být raději s obžalovaným, tak schůzku zrušila a přesunula ji na další víkend, kdy věděla, že stejně nebudou spolu. Ten víkend, kdy měla proběhnout svatba sestry obžalovaného, již něco proběhlo, svědkyně na to nebyla zvyklá, ale nejednalo se o nic, co by ji úplně varovalo, aby ho již nechtěla nikdy vidět. Nešlo o fyzický útok, k tomu došlo až v onen večer. V rámci hádek obžalovanému vadilo ve finále všechno, že svědkyně vůbec chodí do práce, že dělá za almužnu, snažil se v ní vzbudit dojem, že je špatně, že pracuje, že si neváží sama sebe. Svědkyně mu říkala, že se nebude flákat doma jako on. Rovněž ji urážel ohledně úklidu. Říkal jí „ty xxx o“ a vyčítal jí „svinčik“. Fyzický útok do té doby nebyl. Před dnem, kdy měla probíhat svatba, obžalovaný přijel a svědkyně se nechtěla zmínit o kamarádovi [Osoba 5]. Všechno bylo v pohodě, obžalovaný chtěl jít ven, že si půjdou někam sednout, ale svědkyni se ven nechtělo. Poté se dostali k tomu, co bude svědkyně dělat o tom víkendu. Když mu řekla, jak se věci mají, tak šlo vidět, že mu to hrozně vadí, takže na ni tlačil, že je to špatné, vadilo mu, že svědkyně nevidí, že je to špatné a říkal jí, že má schůzku zrušit. To svědkyně odmítla. Obžalovaný chtěl odejít z bytu, řekl, že půjde pryč. Možná tušil, že když zůstane, tak svědkyně uvidí jeho jinou stránku, ale svědkyně ho nepustila. Pak se to stupňovalo, protože se u toho pil alkohol. On přelétal z témat, z ničeho nic mluvil o tom, poté o něčem jiném, svědkyně nechápala jeho přechody. Obžalovaný byl velmi smutný a chtěl odejít. Pořád si o něčem povídali, ve finále neodešel, do toho pili a on najednou změnil svou tvář a začal být hrozně agresivní. Začal svědkyni urážet, říkat jí, že je xxx, xxx a podobně. Neví přesně, proč se to stalo, ale nastal naprostý obrat. Popíjeli oba, brali i drogy, nepamatuje si jaké. Občas si spolu nějaké drogy dali, nebylo to poprvé. Dávali si marihuanu a bílý prášek, který si aplikovali vdechováním nosem. Drogy nebrali při každém setkání. Inkriminovaný večer začal nadávkami.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.P.

a snažil se ze svědkyně dostat nějaké kompromitující informace na tohoto muže. Hádka sice začala [Osoba 5], ale skončila u [Osoba 6], když se obžalovaný snažil svědkyni nutit k tomu, aby mu poskytla informace k tomu [Osoba 6]. Říkal, jí že tady chcípne kvůli člověku, který by za ní život nikdy nepoložil. Chtěl vědět něco, co by jejího bývalého přítele mohlo poškodit, kvůli čemu by ho mohl vydírat. Šlo o to, že bývalý partner svědkyně byl při penězích a obžalovaný si myslel, že když s ním tak dlouho žila, že bude vědět kompromitující informace. Obžalovaný říkal, že sbírá informace na takové lidi, že toho má spoustu a že je poté vydírá. V daný večer mezi svědkyní a obžalovaným proběhl několikrát pohlavní styk, který byl dobrovolný, poté, když už jí držel nůž pod krkem, tak k ničemu nedošlo, obžalovanému to už nešlo. V průběhu večera měla na sobě černý saténový župánek. Pamatuje si, že jelikož má úzkou chodbu, tak když dostala jednu ránu, tak hlavou narazila do skříně. Telefon po ní hodil ve chvíli, když jej odemkla, že chce volat policii, ať odejde a on jí ho sebral v tu chvíli z rukou, protože byl odemčený, přečetl si konverzaci s [Osoba 5] a hrozně ho to naštvalo, hodil po svědkyni ten telefon a odešel. Obžalovaný si přečetl poslední zprávy a strašně ho naštvalo, že ten [Osoba 5] psal, že se mu obžalovaný nelíbí a že vypadá jak xxx. Obžalovaný ten den přijel mezi sedmou a osmou večer, asi do půlnoci to bylo v pohodě a pak až do sedmi ráno to byl psychický teror. Obžalovaný pak odešel sám, v odchodu mu nebránila. Svědkyně chtěla v průběhu večera několikrát odejít, ale tomu jí obžalovaný vždy zabránil, když chtěla odejít, tak jí hodil zpátky do místnosti, do toho obýváku z kuchyní. Obžalovaný měl v průběhu večera zdravotní problémy, vypadalo to jako křeč nebo epileptický záchvat, svědkyně mu ale nevěřila, jelikož vždy když chtěla odejít, tak záchvat skončil. Potom, co obžalovaný ráno odešel, tak se svědkyně psychicky zhroutila, zavolala [Osoba 5] a pak jen brečela. Hrozně se obžalovaného bála, proto nešla ani na policii, protože obžalovaný budil dojem, že má všude známé a v tu chvíli tu noc jí říkal, že dneškem život svědkyně skončil, bude bez kamarádů, bez práce, bez rodiny, bude bez všeho. Budil dojem, že je schopný tohle všechno zařídit. Dříve mezi svědkyní a obžalovaným fyzické konflikty nebyly, pouze verbální, samé nadávky. To byly hlasové zprávy, kde svědkyni pořád urážel, dokonce i [Osoba 5] posílal hlasové zprávy, kde svědkyni urážel. [Osoba 5] posílal hlasové zprávy, kde svědkyni urážel, jaká je xxx, xxx. Obžalovaný svědkyni pořád psal a vyhrožoval, a pokud to svědkyně nezvedne, objeví se za jejími dveřmi. Svědkyni posílal video, když od ní odcházel, ukazoval jí prsten, že chtěl udělat tu největší chybu v životě a požádat jí o ruku. Na jeho hlasové zprávy se snažila nereagovat, ale nakonec to vyhodnotila tak, že ten kontakt s ním chtěla, protože věděla, kde je a nemusí se ho tak bát. Svědkyně nad tou událostí doteď přemýšlí, hodně se obviňuje za plno věcí, má takovou zvláštní vlastnost. Tato noc se stala někdy v září, přesně neví kdy, ale bylo to z pátku na sobotu. Poté byli v kontaktu pořád, ve svědkyni byla hrozně velká lítost, proč to takhle dopadlo, protože ho fakt měla ráda. Poté se setkali v Xxx, což inicioval obžalovaný a svědkyně za ním přijela. Obžalovaný se tam za vše omlouval, že to přehnal, svědkyni to bylo hrozně líto, ona ho prostě měla ráda, takže tam to bylo fajn, tam se nic nestalo, tam to bylo prostě v pohodě. Když si ho pozvala podruhé domů, tak to skončilo stejně brutálně jako v tom září. Od té doby už se s ním nikdy neviděla. Ten druhý incident byl asi o měsíc později. Na dotaz, proč si takového člověka vzala znovu domů svědkyně uvedla, že se za to strašně stydí. Obžalovaný jí dokázal vymluvit díru do hlavy, omlouval se a podobně. První setkání bylo brutalitou určitě horší. Obžalovaný pak svědkyni kontaktoval do doby, než ho v dubnu vzali do vazby. Snažil se znovu, aby se viděli a podobně, ale na ty zprávy už svědkyně nereagovala. Obžalovaný se snažil vždy psát hezky a ve chvíli, kdy nedocílil toho, co chtěl, tak zase psal, že stejně věděl, že je svědkyně xxx, xxx atd. Svědkyně si myslí, že ty jeho stavy byly ovlivněny drogami, protože když si něco dal, tak si myslel, že je mistr světa a když nic neměl, tak byl hrozně v pohodě. Oznámit to na policii nešla, protože se obžalovaného bála a následně šla na policii až na základě kontaktu od

[illegible]

33. I přes to, že ve vztahu k tomuto skutku nebylo provedeno žádné dokazování, nemá soud žádné rozumné pochybnosti. Poškozená celou událost popsala podobně a konstantě s tím, co uvedla již v rámci přípravného řízení.

[illegible]

Shodu s prvopisem potvrzuje M.P.

[illegible]

vyvodit důsledky. Policii nekontaktovala, protože vypadala hrozně. Uvedla, že je kráva, měla zkontaktovat policii hned. Nechtěla o tom už v životě mluvit, říkala si, že to, co se stalo v Xxx se stalo v Xxx a chtěla to vytěsnit. [Osoba 18] je přítelkyně od kamaráda, k ní šel obžalovaný poté, co jej vyhodila z bytu. [Osoba 18] neměla svědkyni moc ráda. Pokud měl něco obžalovaný s [Osoba 18], tak na to svědkyně nežárlila, spíš to byla znechucenost. Svědkyně se pak dozvěděla, že si k ní do bytu tahá obžalovaný i jiné holky, ten byt po něm zůstal zdemolovaný. Když svědkyně přijela po tom incidentu do Prahy, hned večer jí viděl přítel, viděl ruce, nohy, špatně se jí chodilo, měla hematomy po celé stehenní části, tak se vymluvila na to, že jí před bytem zbili xxx. Zeptal se, proč nezavolala policii, tak řekla, že utekli, a že je v pohodě. Viděl i tetování, což odůvodnila tím, že se jedná o náčrt a zbytek se udělá příště. Celá událost na svědkyni psychické následky nezanechala, nastavila si to tak, že se to nestalo, nedokáže pochopit, že se ženské dokážou vrátit k takovému člověku. Přeje si, aby obžalovaný chcipl ve vězení, nebo kdekoliv. V průběhu incidentu měla strach o svůj život.

K dalším dotazům ostatních procesních stran svědkyně uvedla, že mobil jí vzal obžalovaný z ruky a dal na kuchyňskou linku, vzal jej v rychlosti, nepřetahovali se o něj. V průběhu incidentu jí obžalovaný kopl i do břicha. Během incidentu jí volala kromě přítele i kamarádka [Osoba 17], jí se obžalovaný nelíbil, říkala, že ten člověk je divný, vypadá divně, říkala, ať si na něj dává pozor. Přítel jí volal během večera 2 až 3krát, potom vlastně druhý den. Když volal, dělal si obžalovaný srandu, že to zvedne a pobaví se. Před tetováním neproběhlo žádné umrtvení, něco na tišení bolesti, předpokládá, že jí to obžalovaný namazal jenom vazelinou. Když byla tetována profesionálně, bylo jí to dezinfikováno, jak předtím, tak potom, potom to bylo přikryto sáčkem, bylo to bezbolestné. Nebylo to tak, že by jí někdo držel, zalehl a zajížděl až do masa, jako to bylo u obžalovaného. Když chtěla jít svědkyně po incidentu za kamarádkou [Osoba 17], tak jí obžalovaný nebránil v odchodu, on taky měl někam jít, měl s někým sraz u fakultní nemocnice. On nevěděl, že jede k [Osoba 17], jen myslel, že jde na vlak a vyhrožoval jí, že si uvědomuje, co může nastat, když někde něco řekne a ptal se, kdy přijede zpátky. Lékařskou pomoc svědkyně nevyhledala. S tetováním od obžalovaného měla problémy, jelikož to měla první 3 až 4 týdny zakrvácené a červené pak se tam i začaly dělat strupy, bylo to nepříjemné, když ležela. Na dotaz, jak proběhl první kontakt s policií svědkyně uvedla, že byla zrovna v Brně, volalo jí dopoledne neznámé číslo, zvedla to, byla to kriminální komisařka Praha, paní B., jestli zná pana [Jméno a Příjmení], chvíli mlčela, řekla, že mají důkazy z jeho telefonu, že je povinna vypovídat jako svědek, protože je jasné, že byl na ní páchán trestný čin a začala jí číst její zprávu, kterou obžalovanému poslala a zeptala se, jestli je ochotná přijít podat vysvětlení.

K věci se dne 30. 6. 2025 u hlavního líčení vyjádřila také svědkyně **[Osoba 17]**. Ta uvedla, že obžalovaného poznala jednou u [Osoba 7], kde si hned nepadli do oka. Po napadení viděla [Osoba 7] a byla v šoku z toho, co prožila. Podle svědkyně jí obžalovaný převrátil život, přišla o vztah, a podle jejího názoru mu šlo o peníze [Osoba 7] přítele. Domnívá se, že obžalovaný chtěl z lidí dostat peníze a že je schopen lidí i mučit. Viděla ho začátkem prosince 2023 u [Osoba 7] doma v Xxx na ulici Hamburgra. [Osoba 7] tehdy bydlela v Praze s přítelem [Osoba 11], ale do Xxx jezdila. Svědkyně nevěděla, že tam bude obžalovaný, přinesla [Osoba 7] jídlo, protože jí volala, že má hlad. [Osoba 7] jí představila obžalovaného jako kamaráda, ale svědkyně cítila, že mezi nimi je něco víc. Obžalovaný se choval, jako by o [Osoba 7] měl zájem. Přišla kolem deváté nebo desáté večer a zůstala asi hodinu. Obžalovaný komentoval jídlo, že je hnusné, a s [Osoba 7] se bavili o lidech a dluzích. [Osoba 7] se dříve zmiňovala, že zná někoho, kdo umí z lidí dostat dluhy. Obžalovaný působil sebejistě a namyšleně a namachrovaně. Po incidentu [Osoba 7] přijela ke svědkyni, byla zaražená, měla nateklou hlavu, ale svědkyně si myslela, že spala. Při další návštěvě v Praze měla [Osoba 7] škrábance, modřiny, byla nervózní a rozrušená. Popsala, že ji obžalovaný držel, bil, ničil byt, tetoval ji násilím, chtěl jí oholit hlavu, připoutal ji pouty k topení, a že se pokusila utéct na terasu, ale zatáhl ji zpět. Měla popáleniny od cigaret, modřiny na krku, zádech, břiše, boule na hlavě,

vytrhané vlasy. Incident trval celou noc nebo den. Obžalovaný měl být pod vlivem pervitinu. Verbálně ji urážel a choval se, jako by byl majitelem bytu. Došlo i k sexu, včetně xxx styku, kdy [Osoba 7] byla bezvládná a rezignovaná. Obžalovaný jí vyhrožoval, že jí zničí vztah s [Osoba 11]em, a poslal mu SMS, že se omlouvá, ale že [Osoba 7] patří jemu. [Osoba 7] se bála, nešla na policii kvůli příteli. Obžalovaný ji kontaktoval denně, posílal desítky SMS, střídal nálady, vyhrožoval i prosil. [Osoba 7] měla strach, odpovídala mu třesoucím se hlasem. Měl u sebe její telefon a klíče, dovolil jí jen omezené hovory. Použil žhavič, kterým jí xxx, a tetoval ji bez desinfekce. [Osoba 7] je z tetování nešťastná a chce ho přetetovat. Svědkyně uvedla, že obžalovaný bral drogy, viděla ho kouřit pervitin ze skla. [Osoba 7] byla po incidentu psychicky zlomená, trásl se jí hlas, nemohla mluvit. Svědkyně ji zná 7–8 let a nevěří, že by si něco takového vymyslela. Slyšela telefonáty, kde obžalovaný vyhrožoval. Obžalovaný měl být i u jiné ženy, [Osoba 18], kde se choval stejně, dostala facky a utekla. Svědkyně slyšela, že obžalovaný měl problémy i s jinými lidmi v Xxx. Obžalovaný si zval lidi do bytu [Osoba 7], kde se choval výhrůžně. [Osoba 7] neměla telefon, protože jí ho vzal. Když se jí svědkyně ptala, proč nezvedala telefon, řekla, že nemohla. Obžalovaný jí říkal, že si zopakují bití, pokud mu nebude odpovídat. Použil pouta, která jí způsobili otok ruky, a hodil po ní žhavič. Prezentoval se jako tatér, ale neměl žádné vybavení. [Osoba 7] se bála, že jí vytetuje urážlivý nápis.

V průběhu hlavního líčení dne 28. 7. 2025 byl k návrhu obžalovaného k tomuto bodu vyslechnut svědek **[Osoba 10]**. Ten uvedl, že poškozenou [Osoba 7] poznal prostřednictvím svého známého [Osoba 19], s nímž se seznámil ve výkonu trestu ve věznici xxx. S paní [Osoba 7] se osobně setkal v roce 2022 nebo 2023 v Xxx, kde se s ní následně vídal. Podle jeho sdělení měla poškozená trvalé bydliště v Xxx, v Praze žila s mužem jménem [Osoba 11], kterého svědek osobně neznal, ale věděl, že se jednalo o developera. Poškozená podnikala, scházeli se buď u ní doma, nebo ve skladových prostorách. Svědek dále uvedl, že poškozená dlouhodobě užívala návykové látky. K obžalovanému se dostal prostřednictvím videohovoru přes aplikaci WhatsApp, kdy ho obžalovaný kontaktoval s tím, že svědek dluží poškozené peníze. Svědek potvrdil, že vůči poškozené skutečně měl finanční závazek. Obžalovaný mu sdělil, že dluh nebude vymáhat. Následně se svědek od poškozené dozvěděl, že s obžalovaným měla bližší vztah, že spolu nějakou dobu žili v bytě v Xxx, který svědek osobně viděl a popsal jako byt s terasou a vířivkou. Poškozená mu sdělila, že do obžalovaného investovala značné finanční prostředky, avšak později zjistila, že obžalovaný navázal vztahy s jinými ženami, konkrétně s osobou jménem [Osoba 18], která měla být přítelkyní [Osoba 19]. Poškozená tuto situaci vnímala jako osobní zradu. Svědek dále doplnil, že mu poškozená sdělila, že se chce obžalovanému pomstít. V této souvislosti mu nabídla, že mu odpustí dluh, pokud na policii uvede, že ho obžalovaný fyzicky napadl a odcizil mu mobilní telefon. Svědek tuto nabídku odmítl a od celé situace se distancoval. Na přímý dotaz předsedy senátu svědek uvedl, že mu není známo, že by obžalovaný vůči poškozené spáchal jakékoli násilné jednání. O důvodu svého předvolání k soudu se dozvěděl až krátce před hlavním líčením. Poté si spojil, že by se mohlo jednat o věc týkající se poškozené [Osoba 7], která mu v minulosti sdělila, že má v úmyslu se obžalovanému pomstít. Uvedl, že poškozená se o této věci radila s osobou jménem [Osoba 17], a že se ho snažila do celé záležitosti zapojit, což však odmítl. Svědek rovněž nabídl soudu možnost nahlédnutí do výpovědi poškozené, kterou učinila v rámci jeho vlastní trestní věci, a která je založena na úředním záznamu. Poškozená se měla svědkovi svěřit, že jí obžalovaný nedokončil tetování, avšak nikdy se nezminila o tom, že by vůči ní bylo použito násilí, vydírání nebo sexuální nátlak. Potvrdil, že poškozená a její kamarádka [Osoba 17] dlouhodobě užívají návykové látky, přičemž u poškozené se jedná o období přibližně dvaceti let. Poškozenou označil za vypočítavou a potenciálně nebezpečnou osobu. Poškozená si bez vědomí ostatních pořizovala záznamy a fotografie různých dokumentů, které uchovávala na počítači a záložních discích. Potvrdil, že byl sám několikrát zaznamenán. Když se poškozená dozvěděla o vztahu obžalovaného s [Osoba 18], bývalou partnerkou [Osoba 19], reagovala velmi emotivně, což podle svědka vedlo k jejich rozchodu. Poškozená následně našla v bytě diář s různými poznámkami a začala plánovat pomstu vůči obžalovanému. Na dotaz, zda by poškozená mohla do svých plánů zapojit další osoby, svědek uvedl, že je to možné. Svůj vztah k

36. K posouzení duševního stavu poškozené byl zpracován znalecký posudek MUDr. Vlastimilem Tichým, soudním znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a Mgr. Denisou Dokulilovou, soudní znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie (společný znalecký posudek na č. l. 726 – 744). Oba znalci byli dne 4. 7. 2025 osobně vyslechnuti u hlavního líčení. Znalci dospěli k závěru, že poškozená netrpí duševní chorobou ve smyslu psychózy, ani duševní poruchou, ani poruchou osobnosti, ani závislostí na alkoholu xx. Po inkriminovaném trestném činu se u poškozené nerozvinula žádná duševní porucha, psychický stav poškozené je nyní relativně stabilizován, což je z důvodu, že poškozená má relativně dobré adaptační schopnosti. Intelekt je v pásmu průměru. Z psychiatrického hlediska je poškozená schopna správně vnímat, vypovídat, účastnit se úkonů trestního řízení. XX
XX
XX. Na základě vyhodnocení vlastního psychologického vyšetření lze konstatovat, že úroveň intelektových dispozic se u posuzované celkově pohybuje v pásmu průměru. Psychologickým vyšetřením nebylo prokázáno organické poškození kognitivních funkcí. Obecná věrohodnost je zachována. Celkově posuzovaná líčí události dostatečně konzistentně, lze říci, že líčení událostí vychází z paměťové stopy, bez znaků záměrně naučené výpovědi, nebyly nalezeny znaky toho, že by výpověď byla tendenčně upravena s úmyslem zastrít pravdivý průběh událostí. Znalci nenalezli vnitřní mechanismus, který by snižoval specifickou věrohodnost.

[illegible]

V mobilním telefonu XIAOMI, který obžalovaný vydal, byla nalezena komunikace mezi poškozenou a obžalovaným. Z této zprávy vyplývá, že poškozená s obžalovaným řeší to, co se mezi nimi mělo inkriminovanou noc stát. Zejména ze zprávy (č. l. 1326) ze dne 18. 12. 2023 12:37:54 je evidentní co obžalovaný poškozené udělal: "*....mám před očima jak mě dusíš... Mám před očima jak mě zvedáš ze země za vlasy... mám před očima jak mě bichuješ kovovým provázekem....mám před očima jak mě pálíš šhavičem...mám před očima jak mi držíš strojek u hlavy.... Mám před očima jak mi pliveš do obličeje a liješ po mě pivo.. mám před očima jak mě trefuješ věcmi a rozsekeš mi ret.....mám před očima jak mě držíš v bytě Mám před očima jak chceš at si sbalím jen spodní prádlo na 2 měsíce..... Mám před očima jak polykáš prášky a chceš si podřezat žíly ve vaně... mám před očima jak jsi sebral pokus o to vzít si svůj život..... Mám před očima, jak sedím a snažím se udržet vzhůru a zabránit tomu bluku v hlavě potom co xxx xxxA i přes veškerou tuto fyzickou bolest, kterou jsem nikdy v životě necítila, bylo srdce víc než rozum a ja bych ti nikdy nedovolila aby jsi z toho bytu odešel, potom co jsem ti to celé uvěřila... Co myslíš že cítím já k tobě ?! .. Takhle jsem si ale lásku nikdy nepředstavovala a takhle přece nemůže vypadat..." Obžalovaný zprávy poškozené nijak nerozpорије, ba právě naopak z jeho zpráv se dá vyvodit závěr, že s popisem události, tak jak jej prezentuje poškozená, souhlasí, když například uvádí, že stačilo nelhat, případně se ptá, proč to muselo být takhle.*

Z provedených důkazů soud nemá pochybnosti o tom, že se skutek stal tak jak je popsáno v rozsudečném výroku. Poškozená jak v přípravném řízení, tak v rámci hlavního líčení popsala celou událost věrohodně a to způsobem, který koresponduje s dalšími provedenými důkazy, zejména zajištěnou mobilní komunikací mezi poškozenou a obžalovaným. Jako zcela nevěrohodný vyhodnotil soud výslech [Osoba 10], který je v rozporu s ostatními provedenými důkazy. Poškozená nemá důvod, proč by chtěla obžalovaného křivě obvinít (podrobně o motivaci poškozených dále v textu rozsudku). Naopak verze poškozené plně koresponduje i s výsledkem svědkyně [Osoba 17], která popisuje průběh následujícího dne, kdy mělo dojít k incidentu, o tom, jak se poškozená chovala, jak vypadala atd. Shodně tak závěry vyhotovených znaleckých posudků plně korespondují s dalšími provedenými důkazy.

37. Svědkyně **[Osoba 8]** v průběhu hlavního líčení konaného dne 2. 7. 2025 (výslech proveden prostřednictvím videokonference) uvedla, že byla napadena obžalovaným, a že jí byly odcizeny některé věci. Seznámila se s ním prostřednictvím seznamovací platformy Tinder, kde si nějakou dobu psali. Po telefonickém hovoru, během něhož jí sdělil, že se nachází v Praze, se osobně setkali. K jejich prvnímu setkání došlo v pizzerii na Londýnské ulici, protože obžalovaný bydlel naproti v hotelu Luník. Rozhovor s ním jí připadal velmi příjemný, považovala ho za sympatického a strávili spolu celý večer. Poté zůstala u něj na

hotelu a viděli se i následující den. Následující den jí sdělil, že má pracovní nabídku v zahraničí, ale že kvůli ní neodjede, protože se mu líbí, a že jejich vztah je natolik příjemný, že mu stojí za to zůstat v České republice. Tvrdil, že si může najít práci i zde, což jí lichotilo. Začali se vídat častěji, ale protože obžalovaný stále bydlel v hotelu a neměl možnost zůstat u někoho v Praze, ačkoliv jeho otec v Praze bydlel, měl malé děti, což podle obžalovaného nebylo vhodné. Svědkyně mu nabídla, že může dočasně bydlet u ní, než si najde vlastní bydlení. Krátce poté však onemocněla, měla horečky a téměř dva až tři týdny ležela. Obžalovaný se o ni staral velmi hezky, cítila se jako princezna, což pro ni bylo poprvé, kdy měla pocit, že se o ni někdo skutečně stará. V tomto období se do něj zamilovala. Po návratu do práce a obnovení kontaktu s přáteli a okolním světem začal obžalovaný projevoval žárlivost. Objevily se žárlivé narážky a atmosféra mezi nimi už nebyla taková jako na začátku. Přesto měla stále „růžové brýle“, protože byla zamilovaná a bylo jí s ním dobře. Po krátké době od začátku společného bydlení nastala první větší hádka. Stalo se to poté, co se vrátila ze své brigády. Už během dne byl obžalovaný po telefonu a ve zprávách nepříjemný, jako by mu něco provedla, a večer se pohádali. Chtěla, aby odešel z bytu, ale on na ni začal vyvíjet psychický nátlak. Tvrdil, že nepojede domů, že se na všechno vykašle, že odejde do legií, odejde do Francie, kde se nechá zabít, že mu vyplatí peníze a podobně. Snažila se situaci uklidnit, aby se nehádali, protože jí to bylo líto a zároveň nevěděla, z čeho hádka vznikla. Vyměnili si mnoho ošklivých slov, bylo jí vyčteno mnoho věcí, například že je „xxx“ a další urážky. Nakonec se situace uklidnila. V sobotu a neděli strávili celý den doma a snažili se si vše vyříkat a udobřit se. Poté obžalovaný odjel do Xxx, kde měl řešit osobní záležitosti, pravděpodobně soud týkající se jeho dcery. Svědkyně mu tehdy dala své poslední peníze, které měla, koupila mu jízdenku. Tvrdil, že musí zaplatit alimony nebo jiné poplatky, a psychickým nátlakem z ní vymámil i jednu dvougramovou zlatou cihličku. Svědkyně uvedla, že investovala do zlata, a to byla jediná věc, kterou mu mohla dát, protože byla na nemocenské a výplata jí zatím nepřišla, neměla žádné peníze. Tato situace byla prvním výrazným konfliktem mezi nimi. Po návratu obžalovaného z Xxx následovalo období, kdy byl opět milý, staral se o ni a trávili spolu hezký čas. Toto období trvalo přibližně čtrnáct dní, přesně si to svědkyně nevybavuje. Poté došlo k další hádce, pravděpodobně v průběhu února. Svědkyně si již nevybavuje, kvůli čemu hádka vznikla, ale tehdy ji obžalovaný poprvé fyzicky napadl. Uvedla, že dostala ránu na solar a měla modřiny na rukou. Ránu si pamatuje, protože ji ještě týden poté bolelo na hrudi. Dále dostala úder do břicha, což ji přimělo uvažovat o lékařském vyšetření, protože trpí xxx, tedy onemocněním xxx xxx xxx. Nakonec však nikam nešla, protože se styděla nebo bála a lékařské vyšetření nepodstoupila. Svědkyně uvedla, že si kolegové v práci začali všimnout, že se s ní něco děje. Jeden z kolegů si všiml modřin na jejích rukou a zeptal se jí, zda je doma vše v pořádku. Odpověděla mu, že se s přítelem pohádali. Následovalo opět období, kdy bylo mezi nimi dobře. Poté obžalovaný znovu odjel, zda do Xxx, Xxx nebo jinam, si již přesně nevybavuje, protože často někam odjížděl a tvrdil, že kvůli práci. Tvrdil, že pracuje jako osobní ochranka, takže zůstávala doma sama. Svědkyně znovu onemocněla, podle jejího názoru šlo pravděpodobně o xxx, protože měla pouze vysoké teploty, jinak jí nic nebylo. Obžalovaný se vrátil se svým kamarádem a staral se o ni. Neřešila, s kým přijel, byla ráda, že je někdo doma a že se o ni postará. Následovalo další období, kdy bylo mezi nimi chvíli hezky, ale hádky začaly být častější. Obžalovaný jí sdělil, že v domě, kde svědkyně pracuje a kde má i fitko, kam chodí na brigádu, bydlí jeho známý z minulosti jménem [Osoba 20]. Obžalovaný s tímto mužem začal trávit hodně času a od té doby se jejich vztah stal velmi nestabilním. Byly dny, kdy byl obžalovaný v pohodě, a dny, kdy se svědkyně cítila jako nejhorší člověk na světě, přestože nic neudělala. Popsala to jako divoké soužití, kdy už tehdy cítila, že je něco špatně, ale zároveň byla stále zamilovaná. Přiznala, že měla určitý strach z jeho reakcí. V březnu, když měl obžalovaný narozeniny, přijel jeho další kamarád,

Shodu s prvopisem potvrzuje M.P.

už při jeho první návštěvě v březnu. Když ji viděl s krčním límcem a modřinami v obličejí, zeptal se, co se stalo. Svědkyně na něj nejprve nechápavě hleděla, poté mu vysvětlila, že už s obžalovaným netvoří pár, a že ji obžalovaný napadl. [Osoba 12] byl podle jejího vyjádření překvapený a zaskočený. Následně si ho obžalovaný vyzvedl. Po nějaké době, kdy spolu nebyli v kontaktu, svědkyně obžalovanému napsala, zda by se s [Osoba 12] nechtěli přidat a jít do kina. Odpověděli jí, že mají hodně práce. V průběhu následujícího týdne jí obžalovaný volal do práce a naléhal, aby si okamžitě sbalila věci a odešla z bytu. Tvrdil, že je v nějakém průšvih, že ho mohou hledat u ní doma a že by jí mohli nebezpeční lidé ublížit. Svědkyně byla v práci a nerozuměla tomu, co se děje. Měla strach, ale protože šlo o její jediný byt a neměla možnost odejít k rodičům, rozhodla se vrátit domů. Nechtěla tím zatěžovat matku, která už byla vystresovaná z jejího zdravotního stavu. Domů se vracela s přáteli na telefonu, odemykala dveře opatrně, bála se, co ji tam čeká. Nakonec se nic nestalo, byl klid, nikdo u domu nečekal. Obžalovaný jí později psal, zda s ním nechce jet na Moravu. Odmítla s tím, že je v práci a nemůže nikam odjet. Následně jí začaly chodit zvláštní hlasové zprávy, ve kterých tvrdil, že ho hledají nějakí lidé, že [Osoba 12] s [Osoba 9] na něj chystají komplot, že se ho snaží z něčeho obvinít, ale že je nevinný. Tvrdil, že ho kvůli tomu možná zavřou, a že pokud se tak stane, má dát vědět jeho matce, že je v pořádku. Svědkyně uvedla, že nechápala, jak by se měla dozvědět, že ho policie zadržela, ale celé situaci nepřikládala velkou váhu. V době, kdy obžalovaný pobýval u ní, mu pomáhala s registrací na úřadu práce, aby nemusel dojíždět do Xxx. Domluvili se, že se nahlásí na xxx, konkrétně na xxx. Nabídla mu, že ho tam doprovodí, protože to za něj řešila ona. Měli být domluveni, že se jí ozve, ale neozval se, takže to nechala být. Na své narozeniny odjela do xxx. Během pobytu jí volala kriminálka s tím, že s ní potřebují mluvit. Kontakt na ni získali od kolegyně z fitka, tehdy její blízké kamarádky, která znala podrobnosti o celém vztahu a věděla, co se stalo. Tato kolegyně, slečna [Osoba 21], vše sdělila komisaři H., který se jí následně ozval a požádal ji, aby se dostavila k výslechu na kriminálku. V té chvíli nemělo smysl tvrdit, že se nic nestalo, protože to věděli všichni v jejím okolí, bylo to zaznamenáno ve zdravotní dokumentaci. Když se dozvěděla, že není jediná, komu se něco podobného stalo, byla velmi nepříjemně překvapená. Následovalo dlouhé období vyšetření u lékařů. Na neurologii jí zjistili xxx xxx xxx xxx. Musela podstoupit řadu vyšetření. Zároveň docházela na rehabilitace, které jí příliš nepomohly. Chodila na ně téměř dva měsíce, ale bolesti xxx přetrvávaly, xxx xxx. K tomu se přidaly vážné psychické problémy, trpěla xxx xxx xxx. Kvůli tomu musela odejít z práce, do které nastoupila. Dlouhodobě je nyní nezaměstnaná, protože není schopná se vrátit do běžného pracovního kolektivu. Má problém navazovat nové kontakty, bojí se pustit si někoho k tělu. Popsala, že to na ní zanechalo výrazné následky, jak zdravotní, tak psychické. Svědkyně uvedla, že se s obžalovaným poprvé setkala kolem 20. ledna. Poslední kontakt mezi nimi proběhl začátkem dubna, pravděpodobně 5. nebo 6. dubna. Vztah tedy trval přibližně dva a půl měsíce. Obžalovaný u ní bydlel od 25.–26. ledna až do 26.–27. března, kdy mu balila kufr a odvezla ho pryč. Přesné datum si nepamenuje, ale domnívá se, že k napadení došlo večer 26. března, protože 27. března byla v nemocnici. V průběhu vztahu obžalovaný často odjížděl, údajně kvůli práci, protože tvrdil, že pracuje jako osobní strážce. Místem výkonu této práce mělo být Xxx , xxx. V dubnu se s obžalovaným setkala osobně, když ho odvezla do práce na xxx, kde pracoval jako xxx u dveří. Svědkyně uvedla, že obžalovanému předala jednu dvougramovou zlatou cihličku, ale nebyla to jediná. Po druhé nebo třetí hádce, kdy jí obžalovaný vyčítal, že je materialistka, že lpí na věcech a že na to doplatí, začal často narážet právě na její zlaté cihličky. Měla i zlato od prarodičů, na které si obžalovaný nikdy nedovolil nic říct, ale na investiční zlato narážel opakovaně. Byla osočována, že je člověk, který lpí na materiálních hodnotách, a že kvůli tomu nikdy ničeho nedosáhne. V afektu mu tehdy řekla, ať si to zlato klidně „sežere“, pokud mu na něm tak záleží. Nešlo o

skutečný úmysl mu zlato darovat, ale o emocionální reakci na neustálé výčitky. Obžalovaný se této poznámky chytil a začal jí opakovaně předhazovat, že mu zlato slíbila. Svědkyně se snažila domluvit, že mu místo zlata dá peníze, protože si byla vědoma jeho hodnoty a nechtěla se ho vzdát. Nakonec však pod psychickým nátlakem zlato vydala. Uvedla, že šlo asi o sedm dvougramových zlatých cihliček. Tato situace nastala před fyzickým napadením, během jedné z předchozích hádek. Svědkyně si již přesně nevybavuje, zda šlo o hádku v den, kdy dostala ránu na solar, protože za dobu tří měsíců bylo hádek tolik, že si časový harmonogram přesně nepamatuje. S obžalovaným se o zlato bavila opakovaně. Ptala se ho, zda to myslí vážně, že ho po ní chce, když ví, v jaké je finanční situaci a jaký vztah k tomu zlato má. Vysvětlovala mu, že zlato nechce prodávat, ne proto, že by byla materialistka, ale protože si uvědomuje jeho rostoucí hodnotu. Uvedla, že před rokem a půl mělo určitou hodnotu, a nyní má hodnotu dvojnásobnou. Vnímala ho jako dobře uložené peníze, které by neprodala ani v tíživé finanční situaci. Přesto jí obžalovaný neustále připomínal její afektivní výrok a tlačil ji k tomu, aby mu zlato vydala. Nabízela mu peníze, ale odmítl a donutil ji zlato předat. Na otázku, zda mohl obžalovaný její jednání chápat jako dar, odpověděla, že si to nemyslí. Po předání zlata ho o jeho vrácení nežádala, ale snažila se alespoň ovlivnit způsob jeho prodeje. Obžalovaný tvrdil, že zlato chce prodat, svědkyně alespoň chtěla, aby ho prodal tam, kde ho sama kupovala, aby získal maximální možnou hodnotu. Obžalovaný jí však odpověděl, že si to vyřeší sám. Po jeho odstěhování našla faktury, z nichž vyplynulo, že obžalovaný zlato skutečně prodal, a to výrazně pod cenou. Svědkyně z prodeje neviděla žádné peníze, ani žádný příspěvek na bydlení či jinou kompenzaci. Svědkyně uvedla, že obžalovanému poskytla i další věci kromě zlata. Dostal od ní dárek k narozeninám a s věcmi, které byly v bytě, zacházel, jako by byly jeho. Nešlo o to, že by mu je přímo darovala, ale vzhledem k tomu, že spolu žili ve společné domácnosti, mu dávala peníze, protože obžalovaný žádné vlastní peníze neměl. Posílala mu také peníze na Sazku a na Chanci, protože hrál hazardní hry na telefonu. Na otázku, proč mu peníze dávala, uvedla, že byla natolik zamilovaná, že mu věřila vše a pro jeho „krásné oči“ by udělala první poslední. Zpětně nechápe, proč to dělala, a proč mu peníze posílala. Obžalovaný se na chodu domácnosti nijak finančně nepodílel. Obžalovaný tvrdil, že má dluh u některého ze svých zaměstnavatelů, který si musí odpracovat. Jednou jí oznámil, že musí ze dne na den odjet, aby si dluh odpracoval. Den před tímto odjezdem mezi nimi proběhla velká hádka, a během jeho nepřítomnosti se hádali po telefonu. Svědkyně uvedla, že neví, kolik si obžalovaný vydělával, ví pouze, že si něco vydělával na xxx, kde pracoval jako xxx, a tyto peníze si ponechával pro osobní potřebu, například na cigarety. Potvrdila, že obžalovaný zlaté cihličky skutečně prodal. Sama z toho žádné peníze neobdržela. Po jejich prodeji od něj dostala pouze malou plynovou pistoli, jejíž hodnota byla přibližně 1 500 Kč, jako dárek. Žádné finanční prostředky z prodeje zlata jí obžalovaný neposkytl. Svědkyně uvedla, že u obžalovaného viděla další plynové pistole. Měl je doma, neví, zda je nosil u sebe, ale předpokládá, že ano. Byly dvě. Dále měl nůž, který dostal od svědkyně jako dárek k narozeninám, a ten nosil u sebe. První facka padla podle svědkyně v první polovině února, tedy dříve než rána na solar. Domnívá se, že šlo o hádku, kterou již dříve popisovala. Při této hádce mu řekla, aby se odstěhoval, což vedlo k velké hádce, při níž jí obžalovaný začal říkat, že odejde do legií, a hrál na city i přes svou dceru. To bylo poprvé, kdy mu řekla, aby odešel. Poté se situace vyhrotila a svědkyně uvedla, že chtěla, aby odešel i později, ale bála se mu to říct. Až poté mu to řekla znovu, a tehdy ho skutečně vyprovodila z bytu. Popsala, že vztah byl v té době již velmi vyhrocený. Svědkyně uvedla, že po první facce a ráně na solar se nerozhodla obžalovaného poslat pryč, protože byla poprvé v životě opravdu zamilovaná. Poprvé cítila, že se o ni někdo stará. Popsala to jako vztah typu „cukr a bič“. V dětství neměla hezký vztah s otcem a ani od předchozích partnerů nezažila pocit, že by se o ni někdo staral nebo jí říkal hezká slova. Nové city pro

ni byly návykové a bála se, že přijde o to hezké. Potvrdila, že obžalovaný užíval návykové látky, konkrétně pervitin. Neví, jak často, ale užíval ho i u nich doma. Popsala způsob užití jako zahřívání látky na sklíčku a následné vdechování dýmu skleněnou trubičkou, tedy kouřením. Nedokáže říct, zda to bylo denně, ale užívání probíhalo často. Kromě pervitinu užíval občas marihuanu a CBD. Alkohol konzumoval příležitostně, a to i společně se svědkyní. Svědkyně uvedla, že se k užívání některých látek přidala. CBD užívala kvůli silným křečím v břiše, protože jí nezabíraly běžná analgetika. CBD kapky a kouření jí pomáhaly. Potvrdila, že s obžalovaným vyzkoušela i jiné omamné látky, včetně pervitinu, stejným způsobem jako on. Předtím pervitin nikdy nezkoušela, s obžalovaným to bylo poprvé. Uvedla, že to bylo spíše dobrovolné, ale cítila vnitřní tlak, že pokud to neudělá, bude ji mít obžalovaný méně rád. Chtěla v jeho očích vzrůst, aby jí dal více lásky, protože pro něj to bylo evidentně normální. Fyzicky ji k tomu nenutil. Po jednom z násilných incidentů, konkrétně po napadení dne 27. března, měla svědkyně pocit, že nemůže dýchat. Obžalovaný jí tehdy dal silnou ránu do zad, čímž jí vyrazil dech. Nemohla se nadechnout, klečela na zemi a prosila ho, aby ji nechal se nadechnout. Obžalovaný se v té chvíli dožadoval nějaké odpovědi, kterou si svědkyně již nevybavuje, a přitom na ni křičel. Tato situace nastala v době, kdy mu balila kufr a obžalovaný se od ní stěhoval. Ležel na gauči, díval se na ni a kouřil cigaretu. Cigaretu hodil do deky, která začala hořet. Upozornil ji na to výsměšným tónem slovy „hoří ti byt“, poté vzal sklenku vody, chrstnul ji na svědkyni a s výsměchem řekl „ou, promiň, já jsem chtěl uhasit tu deku“. Svědkyně popsala, že se jí vysmíval, zatímco mu balila věci. Svědkyně obžalovaného nikdy neuhodila jako první. Hádali se, ale nikdy by ho vědomě nenapadla. Připustila, že se mohla bránit, například dát před sebe ruku nebo ho odstrčit, ale není si vědoma, že by mu chtěla úmyslně ublížit. Jako společný prvek hádek uvedla svědkyně žárlivost a nedůvěru. Obžalovaný po ní chtěl telefon, který mu bez problémů dala, protože v něm neměla nic, co by před ním chtěla skrývat. Svědkyně uvedla, že obžalovaný při kontrole jejího telefonu procházel zejména konverzace. I když jí připadaly naprosto normální, obžalovaný v nich dokázal najít věci, které ona sama nechápala, a právě z těchto detailů často vznikaly žárlivé scény. Silně žárlil například na jejího kolegu z práce, kterému je přes padesát let. Svědkyně zdůraznila, že mezi nimi byl čistě pracovní vztah. Trávili spolu hodně času kvůli práci, a když pro ni kolega udělal něco hezkého, poděkovala mu třeba slovy „jsi zlato“. Obžalovaný však i takové drobnosti vnímal jako důvod k podezření z nevěry. Právě na těchto maličkostech často vznikaly hádky. Potvrdila, že mezi ní a obžalovaným probíhal pohlavní styk, který byl vždy dobrovolný. Neprobíhal žádný nátlak, šlo o běžný partnerský vztah. Obžalovaný neměl žádné zvláštní sexuální preference. Uvedla, že jednou měli sex ve třech, který inicioval obžalovaný, přivedl slečnu, která byla informována o tom, že má partnerku. Vše proběhlo bez nátlaku. O předchozích vztazích obžalovaného se bavili jen okrajově. Když spolu jeli pro věci do Xxx, zmínil, že tam měl bývalou přítelkyni, pravděpodobně jménem [Osoba 4], která pracovala jako manažerka v obchodě s oblečením. U ní měl ještě své obrazy, protože hodně maloval, ale nakonec si je nevyzvedl. Dále svědkyně věděla o několika slečnách z Xxx, ale jména si nepamatuje. Vše bylo zmíněno jen mezi řečí. O žádné další partnerce, která by přišla po ní, svědkyně neví. Nikdy se spolu nepotkali u nikoho jiného. Na otázku, jak se cítila při některých hádkách, uvedla, že měla strach při každé facce. Při posledním napadení měla velmi silný strach, zda to vůbec přežije. Rány byly silné, měla vyražený dech, a cítila z obžalovaného aroganci a lhostejnost. I když jí tekla krev z úst a říkala, že ji bolí krk, nechal ji balit jeho věci. Měla strach, čeho všeho je ještě schopný, a proto mu co nejrychleji sbalila věci a odvezla ho, aby zabránila dalšímu vyhrocení. V průběhu vztahu od ledna do března se svěřovala kolegyni slečně [Osoba 21], která věděla všechny podrobnosti. Kolegovi, se kterým trávila hodně času, se snažila modřiny skrývat, ale ne vždy se to dařilo. Když si jich všiml, zeptal se, co se děje, a svědkyně mu řekla, že doma

Shodu s prvopisem potvrzuje M.P.

začátkem vztahu s obžalovaným uplynul přibližně rok, tedy od ledna 2023. Obžalovaný o předchozím vztahu věděl, znal i jméno bývalého partnera. S bývalým partnerem byla v kontaktu, kontakt s ním ukončila až kvůli obžalovanému. Psali si, protože jí dlužil peníze, které od něj stále vymáhala. Pro svědkyni už to byl spíše kamarád. Uvedla, že není typ člověka, který by po rozchodu kontakt úplně utnul. Vztah s bývalým partnerem však ukončila kvůli situaci s obžalovaným, protože ho měla často „na talíři“, obžalovaný jí kontakt s bývalým partnerem zakazoval. S obžalovaným hrála automaty, konkrétně v Xxx, a že k tomu byla donucena. Na otázku, zda někdy dávala peníze na automaty z vlastní iniciativy, odpověděla, že spíše šlo o setrvačnost, byla zvyklá, že se peníze dobíjejí, protože je po ní obžalovaný chtěl. Nešlo o to, že by se těšila na to, že se zbaví peněz, které nemá. Potvrdila, že jí bylo zasláno video dívky ve svěřací kazajce. Popsala, že z něj měla strach. Dívka na videu podle ní pravděpodobně byla xxx, a protože její matka je xxx, připomínalo jí to i ji samotnou. Měla pocit, že jí tím obžalovaný chtěl naznačit, že pokud bude mluvit nebo se nebude chovat podle jeho představ, mohla by dopadnout stejně. Video jí bylo zasláno až poté, co se obžalovaný odstěhoval. Po oznámení, že má zlomeniny v obličeji, jí začal vyhrožovat. Vyhrožoval jí smrtí, říkal, že lidé jako ona by měli umřít, neměli by chodit po ulici, že patří do psychiatrického zařízení. V hlasové zprávě jí „ve srandě“ říkal, že ji poleptá kyselinou. Zprávy svědkyně předala policii. Svědkyně uvedla, že jí bývalý partner dlužil přibližně 250 000 Kč. Potvrdila, že obžalovaný během vztahu několikrát vyhrál na automatech, ale výhry byly v řádu dvou až tří tisíc korun a rozhodně se nevyrovnaly částkám, které do automatů vložil. Výhry chodily na účet, ze kterého byly peníze dobíjeny, a svědkyně po obžalovaném nikdy nepožadovala, aby jí výhry předával. Peníze, které obžalovaný vyhrál, většinou opět investoval zpět do hazardních her, konkrétně do Sazky. Svědkyně uvedla, že peníze vybírala, ale následně je předávala obžalovanému, zejména v situacích, kdy odjížděl do Xxx, Xxx nebo jinam. Nikdy se mu nepodbízel, aby si peníze vzal. V průběhu vztahu s obžalovaným měla konflikt se svým bývalým partnerem, a to po zprávách. Sama na tom neviděla nic špatného, protože jí dlužil značnou částku peněz. Obžalovanému se však jejich komunikace nelíbila, což vedlo k hádkám. Svědkyně napsala bývalému partnerovi, že by bylo vhodné kontakt ukončit, ale zároveň mu připomněla, že peníze stále chce. Na základě toho mezi nimi vznikla hádka. Obžalovanému nikdy nebránila v odchodu z bytu. Na dotaz ohledně sexuálního života uvedla, že měli naprosto normální sex v rámci partnerského vztahu. Žádné nepříjemné situace při sexu nenastaly. Věděla, že má obžalovaný dceru a že řeší soudní záležitosti. V době jejich vztahu ji jednou navštívil. Věděla také, že obžalovaný byl v kontaktu se svou matkou, která byla zároveň v kontaktu s vnučkou. Sama však dceru ani matku obžalovaného nikdy osobně neviděla, s matkou byla pouze v telefonickém kontaktu. Svědkyně uvedla, že kontakt s matkou obžalovaného navázala až poté, co se jí ozvala kriminálka. Sama iniciovala kontakt, protože netušila, co se děje, a protože ji obžalovaný dříve prosil, aby v případě jakékoliv události informovala jeho matku, že je v pořádku. Zavolala jí tedy s omluvou, že se neznají, ale že ji její syn požádal, aby ji kontaktovala a ujistila ji, že je v pořádku a že se pravděpodobně brzy ozve. Uvedla, že obžalovaný a jeho matka spolu byli v častém kontaktu. Matka jí sdělila, že ví, že je její syn zavřený, že ho chytli, a že už to řeší jeho bratr. V té době svědkyně neměla žádné další informace. Později se jí matka obžalovaného ještě několikrát ozvala. Při prvním kontaktu ji matka obžalovaného prosila, zda by nemohla obžalovaného navštívit ve věznici. Svědkyně jí razantně vysvětlila, že to nefunguje tak, že by mohla přijít do věznice a oznámit, že jde na návštěvu za obžalovaným. Matka jí odpověděla, že to nějak obžalovaný zařídí. Svědkyni následně přišlo předvolání do schránky, ale ve stejný den jí bylo telefonicky sděleno, že kontakt s obžalovaným není možný z důvodu její nadcházející výpovědi. Později jí matka obžalovaného znovu volala, a svědkyně se domnívala, že chce něco řešit. Matka ji prosila, zda by obžalovanému neposlala nějaké

věci, což svědkyně nemohla udělat. Místo matky se jí však ozval obžalovaný, což pro ni byl velký šok. V telefonu se jí ptal, jak se má, jak se cítí, omlouval se, že ho to mrzí, sliboval, že spolu pojedou na dovolenou, až vyjde ven, že ho vše mrzí a že na něj bylo vše narařeno. Sex ve třech s další dívkou měla svědkyně s obžalovaným dvakrát. Svědkyně uvedla, že s expartnery užívala marihuanu, CBD a vyzkoušela kokain. S jedním z nich byla ve vztahu dva roky, během kterého se několikrát účastnila víkendových akcí, kde drogy zkusila. Zdůraznila, že se nejednalo o pravidelné užívání, ale spíše o zvědavost. Sama u sebe žádnou závislost nepocíťovala. Vzpomněla si, že po kontaktu s kriminálkou se ve fitku, kde pracovala, objevila nějaká slečna, která tam zanechala telefonní číslo na sebe a na pana [Osoba 12]. V době, kdy se slečna ve fitku objevila, svědkyně tam nebyla přítomna. Slečna [Osoba 21] tehdy telefonní čísla okamžitě předala komisaři H., který svědkyni následně informoval, že dotyčná se nejmenovala K., jak tvrdila, ale jinak, a upozornil ji, že pokud by se slečna objevila znovu, má ho neprodleně kontaktovat. Svědkyně s touto slečnou nikdy nepřišla do kontaktu, nemluvila s ní a ani neví, jak vypadá. K tomu, jak má vypovídat, svědkyni nikdo neinstruoval. To, že by měl obžalovaný během jejich vztahu další známosti svědkyni nikdy nenapadlo. Obžalovaný měl kolem sebe mnoho slečen, které považovala za kamarádky. Volal si s nimi, i prostřednictvím videohovorů, a svědkyně byla často u toho přítomna. Domnívala se, že se jednalo o jeho kamarádky z domoviny. Sama má také mnoho přátel a známých, a proto nepovažovala za pravděpodobné, že by obžalovaný měl další vztah. Pan [Osoba 12] jí neříkal nic o dalších milenkách obžalovaného. Pan [Osoba 12] ji nenabízel možnost msty vůči obžalovanému a ona sama tuto potřebu nepocíťovala. Svědkyně uvedla, že jí obžalovaný hrál na city skrze jeho dceru. Tvrdil, že dcera bude vyrůstat bez něj, pokud odejde do legií, že ji nevidá, a že kvůli tomu, co se děje, bude vyrůstat bez otce. Vyjádřil přání být dobrým otcem. Svědkyně uvedla, že pro ni jako pro ženu, která neví, zda bude moci mít vlastní děti, je téma dětí velmi citlivé.

Obžalovaný se vyjádřil k výpovědi svědkyně podle § 214 trestního řádu s připomínkou, že 95 % výpovědi se zakládá na pravdě. Uvedl, že existují určité neshody týkající se některých částí výpovědi, ale vesměs vše odpovídá skutečnosti. Výjimku tvořil moment, kdy mělo dojít k napadení, kterého se dopustil. Uvedl, že k tomu došlo v důsledku hádky kvůli expartnerovi svědkyně, kterého obžalovaný kontaktoval. Měl s ním schůzku, protože se domníval, že mu dluží 750 000 Kč, nikoli 250 000 Kč. Nakonec se podle jeho slov ukázalo, že se jednalo o člověka, který byl sám v obtížné situaci a ve vztahu se svědkyni údajně využíval její přízně, financí a poskytování sexuálních služeb. Obžalovaný popřel, že by svědkyni cokoliv bral nátlakem nebo jí něco ukradl. Tvrdil, že když něco chtěl, požádal ji o to. Zmínil částky týkající se herních automatů a účtu Sazka a Chance, které se podle něj pohybovaly v desítkách tisíc korun. Zdůraznil, že nikdy neřekl „dej mi to“ ani nic nevzal potají nebo neodešel bez jejího vědomí. Po této události ho svědkyně vezla do práce a podle jeho slov s ním chtěla znovu navázat vztah. V autě spolu měli rychlý sexuální poměr. Obžalovaný uvedl, že začal svědkyni lhát o smyšleném fiktivním kamarádovi [Osoba 20], protože ji začal podvádět s poškozenou paní [Osoba 9].

Poškozená v přípravném řízení předložila svůj mobilní telefon iPhone 11 (protokol o ohledání věci a fotodokumentace včetně DVD č. l. 1030-1080), v němž byla v aplikaci messenger a telegram zadokumentována komunikace mezi ní a obžalovaným. Komunikace začíná dne 27. 3. 2024, kdy poškozená obžalovaného informuje o svém zdravotním stavu po napadení. On se lituje a velmi vulgárně ji uráží a vyhrožuje jí. Dne 11. 4. 2024 si posílají hlasové zprávy, situace se zjevně zklidnila, on jí říká princezno, ona jemu zlato. Informuje ji, co má dělat, pokud by se dostal na vazbu, protože [Osoba 9] a [Osoba 12] na něj chystají komplot a asi bude podáno trestní oznámení.

Součástí spisového materiálu jsou lékařské zprávy a fotografie poranění poškozené (č. l. 322-336, 338-341, 343-345, 347-350). Je v nich uvedeno, že včera (tedy 26. 3. 2024) dostala facku do pravé tváře od bývalého přítele. Ve zprávě ze dne 8. 7. 2024 je uvedeno, že je možné, že v důsledku utrpené

Shodu s prvopisem potvrzuje M.P.

způsobu života. K otázce trvalých následků se nyní nelze jednoznačně vyjádřit, neboť tyto se zpravidla hodnotí až 1 rok po vzniku poranění a v době vyhotovení znaleckého posudku probíhala rehabilitace poškozené z důvodu přetrvávající bolesti a svalovým stahům v oblasti xxx a xxx xxx. Dle vlastních slov poškozené i s dvouměsíčním odstupem od vzniku poranění přetrvávala xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx, které bude možno posoudit až s dostupem nejméně tří měsíců od jeho vzniku. Objektivně zjištěná poranění poškozené vznikla tupým násilím, působícím opakovaně do oblasti hlavy střední až velkou silou (při hodnocení malá - střední - velká), přičemž zlomenina xxx vznikla silou velkou a podvrtnutí xxx xxx xxx xxx xxx prudkým nekoordinovaným pohybem hlavy, resp. krku bezprostředně po úderu. Poškozená [Osoba 8] dne 23. 5. 2024 uvedla, že dostala facku, průběh si už moc nepamatuje. Tímto způsobem by bylo možné vznik poranění vysvětlit za předpokladu, že k úderu do oblasti pravé tváře by došlo hranou ruky, nikoliv dlaní. Charakter poranění však svědčí spíše pro úder pěstí. Zranění poškozené lze hodnotit jako středně těžká poranění, mající ze soudně lékařského hlediska charakter ublížení na zdraví, kdy porucha zdraví, resp. omezení v obvyklém způsobu života trvalo po dobu delší 1 týdne. Délky léčby sice vzhledem k přetrvávajícím obtížím v oblasti xxx a xxx xxx přesáhla 6 týdnů, avšak nevedla k citelnému omezení v obvyklé způsobu života. Za výše uvedených stávajících podmínek vznikla objektivně zjištěná poranění uvedená a danou intenzitou v daných lokalitách vznik závažnějších následků bezprostředně nehrozil. K případnému poškození xxx xxx, které by mělo za následek trvalou poruchu xxx xxx, se bude možné vyjádřit až s časovým odstupem více měsíců od napadení.

Soud je toho názoru, že po provedeném dokazování lze mít skutkový stav za spolehlivě prokázaný. Ač jej obžalovaný popírá, tak výslech poškozené je konstantní v celém průběhu trestního řízení, nejsou v něm žádné nelogičnosti a pokud jsou zde drobné nepřesnosti oproti výslechu z přípravného řízení, není to pro tento druh trestné činnosti nic zásadního. Skutkový děj je prokazován také například provedenými listinnými důkazy, ze kterých vyplývá, že poškozená vlastnila zlaté slitky, které ovšem v rozhodném období prodal právě obžalovaný, nikoliv však na základě vůle poškozené. Stejně tak ze zajištěné elektronické komunikace mezi poškozenou a obžalovaným je zcela evidentní způsob chování obžalovaného, když pokaždé, co poškozená sdělí, že musela jít k lékaři, tak ji až neuvěřitelně hrubě nadává, nepochybně vědom si toho, že k lékařskému ošetření muselo dojít právě v důsledku jeho brutálního jednání ve vztahu k poškozené. Skutkový děj byl bez jakýchkoliv pochybností na základě provedeného dokazování prokázán.

Provedené dokazování ke skutku VII.

38. Svědkyně [Osoba 9] v průběhu hlavního líčení konaného dne 2. 7. 2025 (výslech proveden prostřednictvím videokonference) spontánně uvedla, že by chtěla na úvod poděkovat soudu, že nemusí být v jedné místnosti s obžalovaným. S obžalovaným se seznámili před aplikací Tinder přibližně někdy koncem února, začátkem března, následně si tak 2 týdny psali, než se prvně setkali. Setkali se na xxx, před xxx. Šli se nejdříve projít k rybníku xxx a poté si šli ještě na chvíli sednout. Tam obžalovaný svědkyni říkal, že ještě nějakým způsobem nemá dokončený uzavřený dřívější vztah s tím, že u té bývalé přítelkyně má ještě věci a že přespává v práci nebo někde po kamarádech. Nelíbilo se jí, že to nemá ještě zcela ukončené. Následně byli stále v kontaktu, když se viděli ještě několikrát, byl i u svědkyně doma dvakrát nebo jednou. Poté jednou večer napsal, jestli s ním chce být, tak ať jde dolů. Když přišla dolů, tak před domem stál a byly tam veškeré jeho věci s tím, že by se ke svědkyni nastěhoval. Z toho měla takový zvláštní pocit, že to bylo takové na sílu, ale souhlasila, protože se jí obžalovaný samozřejmě líbil, a proto s ním ten vztah nějakým způsobem udržovala. Bylo tak kolem 10 až 11 večer. Tak přestěhovali nahoru věci, tam věci nějak dali do skříně, udělala nějaké místo a začali spolu takhle fungovat. Během toho soužití, které trvalo ani ne tři týdny, to fungovalo tak vcelku nějak normálně, kromě toho jednoho incidentu, kdy jí dal obžalovaný facku v koupelně a svědkyně mu ji vrátila. Jinak na něm nějakou agresivitu neshledala. O víkendu, když došlo k projednávanému incidentu, měla jet svědkyně k rodičům, ale nakonec nejela,

Shodu s prvopisem potvrzuje M.P.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.P.

[illegible]

40. K dotazům procesním stran svědkyně doplnila, že jí obžalovaný vyhrožoval tím, že ji usmrtí. Přímou penize mu asi nedávala, ale chtěl po ní, at' mu koupí cigarety. Několikrát mu nabíjela nějaký účet u Sázky či jiné sázkovky. To sliboval, že vrátí, ale nevrátil. V řádu to mohlo být třeba deset tisíc. Ke svému zdravotnímu stavu ještě doplnila, že xxx xxx
xxx
xxx
xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx Jestli měl obžalovaný v domě nějakou jinou známou
svědkyně neví. Obžalovaný měl klíče od bytu svědkyně a dostal je asi poté, co se tam
nastěhoval, což vyplynulo ze situace. Cigarety típal svědkyni na pravou ruku, na předlokť má jizvu,
to bylo několikrát do jednoho místa, potom na levé noze u kolene z vnější části, tak tam má taky větší jizvu,
to bylo taky několikrát do jednoho místa. Pak má ještě na levé noze pod kolenem, tam má dvě nebo tři jizvičky, ale to bylo pouze po jednom
típnutí. Byty jsou dobře odhlučněné, tam není prakticky vůbec nic slyšet. Na dotaz, zda bylo možno během incidentu zavolat o pomoc, svědkyně uvedla, že vykřikla jednou, ale to ji vtáhl hned zpět do bytu, jinak žádná možnost nebyla. Kdyby křičela z okna, tak z xxx patra by to nikdo neslyšel, a ještě by ji za to více bil, nebo poleptal kyselinou.
Obžalovaný je chlap, který má 195 cm a svědkyně má 165 cm. I váhový rozdíl tam je. A pořád byl u ní a neměla šanci utéct. Ve vztahu k sexu s obžalovaným v rámci incidentu řekla, že o něj obžalovaného určitě nežádala, ani výslovně neřekla ne, ale chtěla, aby byl v klidu a nechal ji. Rozhodně to neznamená, že s tím člověk souhlasí, když je zamčený a ví, že s takovým násilníkem.

Svědék [Osoba 12] založil do spisového materiálu printscreen komunikace s obžalovaným (č. l. 270 – 271). Na **fotografii** je zachycená poškozená, jak leží na zemi na peřině, kolem ní jsou poházené věci a je pomalovaná zelenou barvou. Zprávu mu obžalovaný poslal dne 8. 4. a k tomu napsal: *No nevím jak to říct.... Toble sv trochu zvrhlo ale škoda že sem tady neměl kamaráda kterej by mně tady nenechával když bych mu řekl co se může stát.*

V průběhu hlavního líčení dne 26. 5. 2025 byl podle § 211 odst. 1 trestního řádu za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně přečten protokol o výsledku svědkyně **[Osoba 22]** (č. l. 375–380). Svědkyně v přípravném řízení uvedla, že s [Jméno a Příjmení] z xxx patra v domě Xxx se seznámila za domem na náměstíčku na lavičce. Svědkyně bydlí v domě v ul. Xxx, bydlí v xxx. patře. Povídali si, bylo to 6. 4. 2024 večer. Párkrát si napsali. Další den ve 14:27 hodin napsal, co dělá, že by se na chvíli zastavil. Když po chvíli přišel, říkal, že je vystresovaný, že si potřebuje odpočinout. Lehnul si na gauč, povídali si, pak říkal, že by potřeboval dojet někam pro čistič odpadů, že to má být nejlépe kyselina solná. Řekl, že se mu u ní dobře odpočívá a relaxuje, jestli by tam nemohla dojet ona. Souhlasila, jela do Baumaxu, tam to dlouho hledala, nakonec to přivezla a dala mu to.

K posouzení duševního stavu poškozené byl zpracován znalecký posudek MUDr. Vlastimilem Tichým, soudním znalcem z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a Mgr. Denisou Dokulilovou, soudní znalkyní z oboru zdravotnictví, oddělení psychologie (společný znalecký posudek na č. l. 574 – 595). Oba znalci byli dne 4. 7. 2025 osobně vyslechnuti u hlavního líčení. Znalci dospěli k závěru, že poškozená netrpí duševní chorobou ve smyslu psychózy a ani jí netrpěla před inkriminovaným trestným činem, před inkriminovaným trestným činem netrpěla ani duševní poruchou ani poruchou osobnosti ani závislostí na alkoholu ani jiné návykové látce, tímto netrpí ani nyní, její psychický stav byl před trestným činem stabilizován. Intelukt poškozené je v pásmu průměru, jako přímý následek inkriminovaných trestných činů ze strany obžalovaného se u poškozené rozvinula xxx xxx. Poškozená je schopna z psychiatrického hlediska správně vnímat i vypovídat i účastnit se úkonů trestního řízení. Vzhledem k současnému výskytu xxx xxx by nebyl vhodný výsledek poškozené při soudním jednání, který by mohl vést ke zhoršení jejího zdravotního stavu. Xxx xxx vznikla v přímé souvislosti s inkriminovanou trestnou činností obžalovaného, vznikla již během páchaní inkriminovaného činu a trvá až doposud (psychiatrické vyšetření proběhlo dne 18. 6. 2024), byť došlo k určitému částečnému zlepšení. Má negativní dopad na běžný život poškozené nepříjemnými subjektivními prožitky deprese, napětím, myšlení je centrováno na inkriminované trestné činy a jejich následky na její život, jsou zde xxx xxx xxx, xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx, poškozená je kvůli fyzickým následkům inkriminované trestné činnosti doposud v pracovní neschopnosti. Případné trvalé následky lze zhodnotit až minimálně po roce od inkriminovaných trestných činů. Jednání obžalovaného zasáhlo osobnost poškozené natolik, že je možné hovořit o zažívání mučivých útrap. Osobnost posuzované se z psychologického hlediska jeví jako integrovaná, bez zjevné psychopatologické symptomatiky klinické hloubky, je sociálně plně kompetentní, s diferencovanými vyššími city. V oblasti emotivity se snaží o pozitivní přístup k situacím, může mít tendence přehlížet zdroje konfliktů a sklony k potlačování a nevyjadřování svých emocí, což může v negativním případě vést k městnání afektů a nárůstů vnitřní tenze a může se pak cítit v emočním diskomfortu. V interpersonální oblasti se v běžném kontaktu dokáže adekvátně prosadit, nicméně aktuálně zachycena zvýšená nedůvěřivost vůči motivům druhých lidí, což ji může limitovat v navazování a udržování bližších interpersonálních vztahů a hlubších emočních vazeb. Na základě vyhodnocení vlastního psychologického vyšetření lze konstatovat, že úroveň intelektových dispozic se u posuzované celkově pohybuje v pásmu průměru. Obecná věrohodnost je zachována. Kvalita konkrétního popisu jednotlivých událostí tak odpovídá s vysokou pravděpodobností paměťové reprodukci a posuzovaná tak splňuje kritéria specifické věrohodnosti.

[illegible]

Shodu s prvopisem potvrzuje M.P.

zejména intenzita působícího násilí. Danou znalkyní byl dále zpracován znalecký posudek předložený poškozenou za účelem bodového ohodnocení poranění poškozené. Znalkyně dospěla k celkové výši 286 bodů (č. l. 501 – 508).

Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č. l. 951-955), v rámci něhož byly zkoumány věci zajištěné při ohledání bytu poškozené. Z vyjádření vyplývá, že ve stopách č. 12 a č. 13 (obsahovaly bílou práškovitou látku) nebyla zjištěna přítomnost omamné či psychotropní látky uvedené v přílohách k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, v souladu s § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů, ani jiná zájmová látka, ale byla zjištěna přítomnost sacharidů (cukrů). Ve věci B byl zjištěn xxx. Tato látka patří do skupiny léčiv nazývaných „xxx xxx“ a používá se k léčbě xxx xxx. Ve věci A byl zjištěn metamfetamin. S ohledem na Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2013 k výkladu pojmu „množství větší než malé“ u omamných a psychotropních látek a přípravků je obsahujících a jedů (§ 283, § 284, § 285 tr. zákoníku) nebyla u věci A provedena kvantitativní analýza v předloženém materiálu (určení množství účinné látky v procentech nebo gramech). Ve stopě č. 2 a č. 3 byla zjištěna přítomnost čiré viskózní kapaliny, která svým kvalitativním složením odpovídá látce uvedené na originálním obalu stop (kyanoakrylátové lepidlo). Ve stopě č. 4 byla zjištěna kyselina chlorovodíková, která odpovídá látce uvedené na originálním obalu stopy. Na povrchu stopy č. 8 (bublíků) nebyla zjištěna přítomnost látky, kterou obsahují stopy č. 2 a č. 3, tj. lepidlo.

Ve věci bylo provedeno ohledání místa činu (č. l. 956-998), kdy předmětem ohledání byl byt č. xxx ve xxx patře panelového domu na adrese Xxx xxx, Xxx. Ohledání proběhlo dne 12. 4. 2024, přičemž fotodokumentace z místa činu plně koresponduje s výpovědí poškozené. Dále byla provedena prohlídka těla poškozené (č. l. 999-1029), čímž bylo zjištěno rozsáhlé poranění nejen v obličejové části hlavy, ale také po celém těle poškozené.

V průběhu hlavního líčení bylo provedeno velké množství lékařských zpráv poškozené (č. l. 422-423, 440-449, 451, 455-460, 462, 464, 466-467, 469, 471), zranění poškozené jsou zachycena rovněž na fotografiích (č. l. 425-438) a v neposlední řadě byly řádně provedeny také fotografie odcizených a poškozených věcí (č. l. 452-453, 477-486).

Jednání obžalovaného je dále prokazováno listinnými důkazy založenými ve spisovém materiálu, a to zejména dokumentací zpráv mezi poškozenou a obžalovanou a hlasovými zprávami, které začínají dnem 9. 4. 2024, kdy tyto byly poskytnuty formou screenshotů displejů - obrazovek mobilních telefonů. Jedná se o manipulativní konverzaci, kdy obžalovaný chce po poškozené slyšet, co se od něj naučila, jak se má chovat, že je výborný učitel, že z ní vyšťval hlavní činitele jejího úpadku apod. Poškozená mu v tomto duchu odpovídá, je ve zjevně podřízené pozici, nechce ho rozčítit. Následně se komunikace mění, omlouvá se jí. Nahrává jí hlasovou zprávu, kterou má, pokud se 8 dní neozve, předat policii. Ve zprávě hovoří o tom, jak rozkryl skupinu vyrábějící metamfetamin s tím, že jej vyrábí [Osoba 12]. Jeví se, že tato komunikace se mění stejně jako u [Osoba 8] poté, co od svědka [Osoba 12] obdržel blíže nespecifikované zprávy týkající se znásilnění. Uvádí, že ji bude [Osoba 12] zkoušet zmanipulovat, aby šla proti obžalovanému. (č. l. 1096-1173)

Jednání obžalovaného ve vztahu k této poškozené bylo spouštěčem celého trestního řízení a jedná se pomyslné vyvrcholení brutálního ročního jednání obžalovaného ve vztahu k výše uvedeným 7 poškozeným. I přes to, že bylo [Osoba 9] vyhrožováno, aby celou věc nikam neoznamovala, sebrala odvalu, zachovala se hrdinsky a celou věc ohlásila. To, že se zachovala takto odvážně, možná zachránilo jiné poškozené život, protože brutalita obžalovaného se útok od útoku stupňovala a žádná jiná z poškozených takovou odvalu nenalezla, což je ovšem rovněž pochopitelné. O tom, že došlo ke spáchání násilí ve vztahu této poškozené, soud nemá absolutně žádných pochyb, vše je precizně důkazně zadokumentováno. Poškozená navštívila lékařku, vše bylo zadokumentováno fotograficky, byl zadokumentován její zničený byt, vše podrobně popsala. O spáchání jednání ze strany obžalovaného neexistuje jediná sebemenší pochybnost.

Další provedené dokazování

Soud se pokusil vyslechnout svědkyni [Osoba 23], nicméně ta se k hlavnímu líčení opakovaně nedostavila. Z tohoto důvodu byl u hlavního líčení dne 28. 7. 2025 podle § 211 odst. 1 trestního řádu za souhlasu procesních stran přečten protokol o výslechu svědkyně **[Osoba 23]** (č. l. 170–175). Svědkyně uvedla, že obžalovaného znala dlouho, vždycky to byl lump. Dříve si psali, pak se dali nějak dohromady, to bylo po tom, co vyšel z vězení, někdy na konci roku 2022. Byl agresivní, fetoval, u jeho matky doma ji napadl, dal jí dvě velké facky, ona volala o pomoc, matka tam přišla a on toho zanechal. Tím jejich vztah skončil. Svědkyně byla dle výpovědi poměrně rázná, nic moc si od něho nenechala líbit a brala ho s rezervou. V průběhu vztahu svědkyni nadával, že je xxx, že má IQ houpacího koně atd. Jendou se stala situace, že za ní přišel domů s jinou ženou, chtěl si pronajmout ložnici, což svědkyně odmítla, když šel obžalovaný na záchod, řekla té ženě, ať bere nohy na ramena, že jí jinak zničí. Dále už jej v životě neviděla, nezajímalo jí to.

Podle § 211 odst. 6 trestního řádu byl za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně přečten úřední záznam o podaném vysvětlení **[Osoba 24]** (č. l. 387–389). Svědkyně v rámci podaného vysvětlení uvedla, že obžalovaného zná. Nikdy ji fyzicky nenapadl. Když obžalovaného viděla naposledy, což bylo v dubnu 2024, dal jí jako dárek dámský parfém Paco Rabane - Lady Million, který byl v originálním obalu. Nic dalšího k němu neuvedla.

Obžalovaný byl zadržen dne 14. 4. 2024 (protokol o zadržení č. l. 77–79). V době zadržení měl při sobě černou samonabíjecí plynovou pistoli (EKOL APL 2 9mm PA Blanc) zn. Voltran AV Silahlary, v.č.: V2IEKDAY503-2300212, zásobník, 4x plynový náboj zelené víčko, 10x plynový náboj modré víčko, nůž typu karambit v pouzdře na kotník. Dále měl u sebe 3 kusy mobilních telefonů a paměťovou kartu (viz protokol o vydání věci č. l. 1207–1208).

K vydané zbraň bylo zpracováno odborné vyjádření z oboru balistika, vývoj, úpravy a určování zbraní a střeliva (č. l. 940–947), z něhož plyne, že daná zbraň je zbraň plynová, kterou může držet svéprávná osoba starší 18 let. Zbraň v aktuálním stavu není způsobilá vystřelit jednotnou nebo hromadnou střelu ani jiný projektil.

K vydaným mobilním telefonům byl zpracován znalecký posudek z oboru kybernetika, výpočetní technika, výpočetní a komunikační technika, bezpečnost informačních systémů, vypracovaný Ing. Jiřím Bergrem, MBA (č. l. 518–530). V mobilních telefonech byla nalezena komunikace s poškozenými.

Z opisu evidence Rejstříku trestů obžalovaného (č. l. 1336–1337), rozsudku Okresního soudu v Karvině ze dne 4. 8. 2009, č. j. 8 T 108/2009–60 (č. l. 1338–1339), rozsudku Okresního soudu v Karvině ze dne 23. 8. 2012, č. j. 3 T 78/2012–237 (č. l. 1340–1345), rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 10. 2012, č. j. 5 To 354/2012–278 (č. l. 1346–1350), rozsudku Okresního soudu v Karvině ze dne 3. 5. 2017, č. j. 10 T 27/2017–174 (č. l. 1351–1357) a usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 9. 2017, č. j. 3 To 212/2017–236 (č. l. 1358–1361) je zřejmé, že byl obžalovaný Okresním soudem v Karvině dne 4. 8. 2009 pod sp. zn. 8 T 108/2009 odsouzen za trestný čin poškození cizí věci podle § 257 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon (dále jen „trestní zákon“), k odnětí svobody podmíněně na 4 měsíce se zkušební dobou do 4. 11. 2010. Dále byl odsouzen Okresním soudem v Karvině dne 23. 8. 2021, rozsudkem, který nabyl právní moci dne 11. 10. 2012 pod sp. zn. 3 T 78/2012 za trestný čin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu, za trestný čin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a za trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku a trestný čin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 54 měsíců, který vykonal dne 4. 7. 2016 a dále rozsudkem Okresního soudu v Karvině dne 3. 5. 2017, který nabyl právní moci dne 22. 9. 2017, sp. zn. 10 T 27/2017 pro zločin loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku trestu odnětí svobody v trvání 5 let, který vykonal dne 1. 11. 2022.

Z výpisu z Centrální evidence stíhaných osob (č. l. 1457–1466) soud zjistil, že v současnosti není proti obžalovanému vedeno žádné další trestní řízení nebo trestní stíhání.

Neprovedené důkazy

Soud podle § 216 odst. 1 trestního řádu částečně upustil a částečně zamítl některé návrhy na doplnění dokazování. Obžalovaný navrhnul, aby byl proveden výslech osoby, kterou označil jako **[Osoba 25]**. Obžalovaný byl soudem vyzván, aby tuto osobu blíže konkretizoval, nicméně to obžalovaný neučinil. Na základě vágního popisu se soud ve spojení s policejním orgánem pokusil tuto osobu ztotožnit, nicméně ani na základě součinnosti ze strany Policie České republiky (přípis ze dne 5. 6. 2025) nebylo možno osobu blíže konkretizovat a výslech tak nebylo možno provést. Dále obžalovaný požadoval, aby byly **přehrány blíže nespecifikované a neoznačené záznamy z mobilního telefonu obžalovaného**. Na tomto místě je nutno uvést, že jako důkaz byl proveden celý znalecký posudek z oboru kybernetika, výpočetní technika, výpočetní a komunikační technika, bezpečnost informačních systémů, vypracovaný Ing. Jiřím Bergrem, MBA (č. l. 518–530) včetně příloh, tedy všech zajištěných dat. Pokud obžalovaný požadoval o přehrání konkrétního záznamu, není povinností soudu projíždět všechna zajištěná data a v nich hledat, je to na iniciativě obžalovaného, aby řádné záznamy označil, aby mohlo dojít k jejich přehrání. Jelikož to neučinil, nebylo mu možno v tomto návrhu vyhovět. Obžaloba i obhajoba požadovali výslech svědka **[Osoba 12]**, když i soud je po seznámení se s obsahem jeho výpovědi z přípravného řízení názoru, že provedení výslechu by byl relevantní a týkal by se věci samé. Nicméně tento svědek se opakovaně k hlavnímu líčení nedostavil, kdy nepochybně jedním z důvodů je to, že má sám nastoupit do výkonu trestu odnětí svobody. Úspěch nepřinesla ani opakovaná žádost o předvedení této osoby prostřednictvím Policie České republiky. I přesto, že by tento svědek mohl přinést bližší informace ke skutkům pod bodem VI. a VII. je soud toho názoru, že ani bez jeho výslechu se soud neocitl v důkazní nouzi, skutkový stav byl spolehlivě prokázán a bylo tak možno v situaci, když obžalovaný nesouhlasil s přečtením protokolu o výslechu tohoto svědka z přípravného řízení, od provedení tohoto důkazu upustit.

Skutkové závěry

41. Po provedení dokazování považuje soud zjištěný skutkový stav za úplný a na jeho základě lze dospět k závěru o vině obžalovaného spáchaným jednáním, jak je uvedeno výše v rozsudečném výroku.
42. Oproti podané obžalobě došlo k dílčím a nepatrným úpravám skutkové věty, a to částečně v detailech, kdy došlo například k úpravě počtu zbraní v širším slova smyslu, které měl mít obžalovaný u sebe (skutek I), doby, po kterou mělo dojít k páčání trestné činnosti (skutek VII). Jinak soud nevidí po provedení dokazování důvod, proč by mělo být nějak významněji zasahováno do popisu skutku oproti podané obžalobě, jelikož poškozené vše podstatně potvrdily.
43. Soud si je vědom toho, že obhajovací pozice obžalovaného v případě trestného činu znásilnění, případně týrání osoby žijící ve společném obydlí (a obdobných trestných činů) je velice komplikovaná. Z tohoto důvodu je soud povinen se zabývat velice důsledně a důkladně všemi okolnostmi případu, jelikož se často stává, stejně jako v tomto případě (byť v tomto případě se jedná o tvrzení šesti žen), že se jedná o pomyslné tvrzení proti tvrzení a je proto nutné posuzovat všechny relevantní souvislosti a některé na první pohled možná detaily, které ale mohou významně přispět při konečném rozhodování. Skutkový děj tak jak je popsán v rozsudečném výroku, je tak vytvořen výhradně z popisu události, tak jak ji vnímaly poškozené, kdy jejich verze koresponduje s dále provedenými důkazy (například fotodokumentací, lékařskými zprávami a znaleckými posudky), jejichž obsah je shrnut výše v textu rozsudku.

44. S ohledem na obhajobu obžalovaného bylo nutno se velice důkladně zabývat případnou motivací k obsahu výpovědi jak u poškozených žen, tak u obžalovaného. Pokud jde o poškozené, tak zde soud neshledává žádnou motivaci, proč by si poškozené měly jednání obžalovaného vymýšlet, proč by se jej měly snažit křivě obvinít. Obvyklým argumentem obžalovaných bývá finanční motivace poškozených, nicméně to se v projednávaném případě neuplatní, jelikož to obžalovaný jednak netvrdil a zároveň je obžalovaný osobou nemajetnou a byl to právě on, kdo měl poškozené zneužívat mimo jiné právě z finančních důvodů, jelikož byl z jejich strany většinou živen, bydlel u poškozených v bytě, nepodílel se na žádných společných nákladech domácnosti, dokonce i prodával jejich věci. Jen těžko by tak motivací poškozených, proč by si měly příběh vymyslet, byly peníze. To je v tomto případě vyloučeno. Zároveň je nutno uvést, že se poškozené vzájemně neznají, nikdy se spolu dříve nebavily, nestýkaly, tudíž jen stěží si lze představit, že by se mohly takto vzájemně domluvit na tom, že obžalovaného zničí tím, že si na něj vymyslí takto brutální napadení. Jestliže se tedy poškozené vzájemně neznají, pak by bylo až neuvěřitelnou náhodou, že by si šest poškozených žen mohlo vymyslet v mnohém podobný způsob napadení. Nelze navíc opět odhlédnout od motivace takového jednání. Obžalovaný se hájí tím, že tak poškozené činily z důvodu, že je měl postupně opustit kvůli jiné ženě. Asi by nebylo nic nepředstavitelného, pokud by se skutečně našla jedna osoba, zhrzená nešťastně zamilovaná žena, která by si na obžalovaného nepravdivý příběh vymyslela. Nicméně, že by se v takto krátké době jednoho roku našlo šest žen, které by si svůj příběh vymyslely, je nemyslitelné a nepředstavitelné. Soud v průběhu hlavního líčení neshledal byť jen jediný minimální důvod, proč by měl považovat výpovědi poškozených za nevěrohodné, a to ani u jedné z poškozených žen. Pokud došlo v detailech v jejich výpovědi u hlavního líčení k rozporu oproti tomu, co vypovídaly v přípravném řízení, pak to není s ohledem na to, co si prožily, nic neobvyklého. Ba právě naopak, všechny poškozené byly schopny popsat průběh jednání více než detailně, a to i přes to, že shodně tvrdily, že ihned po spáchání se snažily tento zážitek vytěsnit a přesvědčit samy sebe, že se nic takového nikdy nestalo, což lze opět, ze zkušeností soudu, považovat za zcela běžnou a přirozenou reakci lidského organismu. Pokud obžalovaný tvrdí, že si to na něj obžalované tzv. vymyslely, pak je nutno se taky zamyslet nad tím, jak se celé trestní řízení rozběhlo. Úkony trestního řízení byly zahájeny až na základě oznámení [Osoba 9], tedy poškozené pod bodem VII. Žádná jiná žena věc neohlásila a u hlavního líčení shodně tvrdily, že by tak ani neučinily, že byly samy osloveny až osobou od policie s dotazem, zda znají obžalovaného. Až na základě této iniciativy a vyšetřování policie došlo k zahájení trestního řízení. Pokud by si tedy z jakéhokoliv důvodu poškozené příběh vymyslely, nepochybně by to byly právě ony, kdo by věc ohlásil, pokud by chtěly poškozeného zničit. Nic takového se ovšem nestalo. Pokud pak obžalovaný argumentuje tím, že ho poškozené prosily, aby u nich zůstal a byl to právě on, kdo se snažil odejít, tak k tomu je nutno uvést, že se jedná o více než typické jednání obětí obdobné trestné činnosti. Obžalovaný, jak měl možnost soud poznat v rámci jeho výslechu u hlavního líčení, ale hlavně jak vyplývá ze znaleckého posudku, je manipulátor, kterému nečiní žádný problém své oběti vmanipulovat právě do takového myšlenkového postavení, aby si oběti myslely, že za vše vlastně mohou ony. Rovněž takový přístup a myšlení obětí této trestné činnosti je více než typický, byť možná na první pohled zcela nelogický. Obžalovaný této své vlastnosti pouze zneužívá ke svému prospěchu, aby se soud snažil přesvědčit, že se poškozeným v podstatě nic nestalo, a právě ony mu bránily v jeho štěstí s dalšími ženami.
45. Soud je názoru, že provedené dokazování umožnilo soudu učinit jednoznačný závěr o tom, že se vše událo tak, jak bylo popsáno v obžalobě a jak je nyní uvedeno výše v rozsudečném výroku. Svědkyně popsaly zcela detailně, jaké příkoří jim bylo ze strany obžalovaného učiněno a není žádný důvod taková vyjádření zpochybňovat.

Právní hodnocení

46. Obžalovaný jednáním popsaným v rozsudečném výroku **naplnil** jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní **všechny zákonné znaky skutkové podstaty** níže vedených trestných činů. Konkrétně pod bodem I zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), 3 písm. c) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024, zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f), 3 písm. a) trestního zákoníku, zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku, přečinu nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, pod bodem II přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, pod bodem III zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024, zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. d) trestního zákoníku, zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku, přečinu nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, pod bodem IV zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, zločinu loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, pod bodem V zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024, zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku, přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, pod bodem VI zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, pod bodem VII zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku, zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024, zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku, zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. f) trestního zákoníku, zločinu sexuální nátlak podle § 186 odst. 1, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024, zločinu loupež podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.
47. S ohledem na skutečnost, že dne 1. 1. 2025 nabyl účinnosti zákon č. 166/2024 Sb., kterým se mění trestní zákoník, mimo jiné i znění § 185, bylo nutno vyhodnotit, kterým znění zákona se bude soud řídit. Citovaným zákonem č. 166/2024 Sb. bylo ustanovení § 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku změněno tak, že trestem odnětí svobody na pět až patnáct let bude potrestán pachatel, způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví. Znění trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024 za shodné protiprávní jednání vymezovalo možnost uložení trestu v rozmezí pěti až dvanácti let. Trestní sazba tak je

pro obžalovaného příznivější v dřívějším znění trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024. Z judikatury vyplývá, že pro posouzení trestnosti činu se skutek pachatele musí podřadit pod souhrn všech v úvahu přicházejících trestněprávních norem účinných v době spáchání činu, či pozdějších, pokud je to pro pachatele příznivější. Přitom se použije ve všech směrech buď jen práva platného v době činu anebo jen práva pozdějšího (R 32/1951). Platí zásada, že dřívějšího nebo nového zákona je třeba užít jako celku a pachatelův skutek se posuzuje podle práva pro obžalovaného příznivějšího, a to bez rozdílu, zda jde podle dřívějšího a pozdějšího práva o stejné či různé skutkové podstaty. Soud tak aplikoval znění trestního zákoníku účinného do 31. 12. 2024.

48. Vzhledem k tomu, že se soud v plném rozsahu až na jednu výjimku u skutku pod bodem IV. plně ztotožnil s právní kvalifikací jednání, jak byla provedena v obžalobě, a to včetně odůvodnění, lze na něj v plném rozsahu odkázat a přejmout jej i do textu tohoto rozsudku.

49. **Ke skutku I.**

50. Obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku a přečinu nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, neboť provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný ve společné domácnosti, kterou sdílel s poškozenou, se k ní choval hrubě, nadával jí, ponižoval ji, dopustil se na ní sexuálního násilí a také jí vyhrožoval takovým způsobem, že se poškozená doma necítila v bezpečí, jednoznačně jeho jednání snášela úkorně, měla z něho permanentní strach a vnímala ho jako těžké příkoří, což naplňuje znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaný dále poškozenou znásilnil, když překonal jednoznačnou vůli poškozené, která vyjadřovala nesouhlas, a to za pomoci násilí, když jí držel ruce a nalehl na ni a vykonal pohlavní styk formou soulože. Poté, co poškozená naznačila, že věc půjde oznámit, na ni začal ječet a vyhrožovat jí, že pokud toto udělá, že se jí stane něco velmi nehezkého a poškozená z jeho výhrůžek měla pochopitelně strach, přecež skutečně věc oznámit nešla, a to ani poté, co se obžalovaný nakonec z její domácnosti odstěhoval, protože si našel jinou partnerku. Podmínkou trestnosti jednání pachatele podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku je skutečnost, že vydírání bylo spácháno na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti. Z hlediska zavinění musí pachatel ve smyslu § 17 písm. b) trestního zákoníku o těchto okolnostech vědět, a to nejen že čin je páchan na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi, ale též že se tak děje „v souvislosti“ s výkonem jejich povinnosti, přičemž jednání pachatele je vedeno úmyslem odradit takového svědka, znalce nebo tlumočnicka od řádného plnění jejich povinností vyplývajících z právních předpisů. Pojem v souvislosti je pojem širší než pojem pro výkon. Postačí jakákoli, byť i vzdálená, souvislost. V případě svědka půjde nejčastěji o vynucování násilím, pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy, aby svědek nevypovídal proti pachateli či jeho příbuznému v trestním nebo jiném řízení, nebo aby pozměnil již učiněnou výpověď. Za svědka je nutné podle dotčeného zákonného ustanovení považovat svědka v materiálním smyslu, tudíž osobu, která vnímala svými smysly skutečnosti, o nichž pak musí pravdivě vypovídat v případě, že se ocitne v procesním postavení vyžadujícím popis vnímaných skutečností, pokud jsou tyto skutečnosti významné pro rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci. Nejedná se pouze o osobu, jež má procesní postavení svědka, tedy osobu, která již byla formálně předvolána v procesním postavení svědka k výslechu v

řízení před soudem nebo jiným orgánem veřejné moci. V usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 9. 2012 sp. zn. 7 Tdo 1007/2012 se dále uvádí, že typickým případem opodstatněné aplikace ustanovení § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku je jeho použití při právním posouzení skutku spočívajícího v tom, že pachatel, spolupachatel či účastník trestného činu si je vědom, že jeho trestné jednání vnímala jiná osoba, jež by ho mohla pravdivou výpovědí usvědčit, a proto na tuto osobu zaútočí násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy se záměrem odradit ji od pravdivé výpovědi pro případ, že by byla vyslýchána jako svědek. Svědkem může být i osoba, proti níž byl trestný čin spáchán – poškozený. Podle soudu je zcela bez významu, že vyděračské jednání časově následuje bezprostředně po spáchání trestného činu, z něhož by mohl být pachatel vyděračského jednání usvědčen. Bez významu je podle jeho názoru také to, že vyděračské jednání směřuje proti osobě, na které byl předtím spáchán trestný čin, z něhož by pachatel mohl být usvědčen svědeckou výpovědí této osoby jako poškozeného. Svědkem je tudíž ve smyslu § 175 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku osoba, proti které směřuje vyděračské jednání, jehož cílem je ji přinutit, aby neuvedla pravdu o předcházejícím trestném jednání pachatele pro případ, že bude vyslýchána jako svědek, a bude tudíž mít povinnost vypovídat pravdivě. Právě uvedené plně dopadá na řešený skutek. Obžalovaný se dále na opakované žádosti z bytu poškozené odmítal vystěhovat, čímž jí samozřejmě způsoboval další psychické útrapy a prohluboval rozvoj xxx xxx, tudíž páchal zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku. Nakonec se obžalovaný dopustil též přečinu nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, když poškozené opakovaně vyhrožoval újmou na zdraví či fyzickou likvidací, popř. že ji poréže, což vše činil za situace, kdy věděl, že poškozená má velmi dobré povědomí o tom, že při sobě nosí nůž a dvě pistole. V případech trestných činů podle § 171, 185 a 199 je obžalovanému jakožto přitěžující okolnost kladeno za vinu způsobení těžké újmy. Tu v daném případě představují jednak mučivé útrapy, které poškozené v průběhu soužití s obžalovaným po psychické stránce zažívala (§ 122 odst. 2 písm. h trestního zákoníku), jednak xxx xxx porucha (dále také jako „XXX“). XXX je vážnou poruchou zdraví. Jedná se o duševní poruchu dle mezinárodní klasifikace nemocí označovanou jako xxx, která se rozvíjí po závažné, traumatizující, život ohrožující události. V současné době není třeba pochybovat o tom, že by poškozená XXX poruchou trpěla, neboť tuto diagnostikoval znalec v rámci znaleckého vyšetření poškozené. Symptomy, jimiž poškozená trpí, jsou podrobně popsány v rozsudečném výroku, přičemž je nepochybné, že tyto poškozenou po dlouhou dobu, dle znaleckého posudku nejméně po více jak dva roky závažným způsobem ovlivnily v běžném způsobu života. V této souvislosti lze odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 751/2017, ve kterém se uvádí: *Těžkou újmou na zdraví se podle § 122 odst. 2 trestního zákoníku rozumí vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění spočívající v postižení či újmě vymezené pod písmeny a) až i) § 122 odst. 2 trestního zákoníku ustanovení. Pro pojem těžká újma na zdraví platí v podstatě tatáž kritéria, jako pro výklad pojmu ublížení na zdraví, přičemž rozdíl mezi těmito pojmy spočívá především v tom, že při těžké újmě na zdraví musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo vážné onemocnění, a dále v tom, že porucha zdraví musí mít delší trvání, což zákon v § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku vyjadřuje slovy delší dobu trvající porucha zdraví. Za těžkou újmou na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku je třeba považovat nejen delší dobu trvající vážnou poruchu zdraví fyzického, ale i duševního, popř. delší dobu trvající vážné duševní onemocnění. Za delší dobu trvající poruchu zdraví soudy považují vážnou poruchu zdraví nebo vážné onemocnění, které omezovaly způsob života poškozeného nejméně po dobu šesti týdnů. Vážná porucha zdraví nebo vážné onemocnění především znamená velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozeného, musí být spojena s takovými potížemi, které sice trvají delší dobu, avšak i svou povahou překážejí poškozenému v jeho povolání a v obvyklém způsobu života, do něhož mu vážně zasahují tak, že se nemůže projevovat a chovat tak, jak bylo jeho zvyklostí a jak bylo nutné pro zajištění*

jeho životních poměrů. Pokud jde o vznik xxx xxx, ta může u poškozeného v různé intenzitě přetrvávat po relativně dlouhou dobu, avšak o těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku se může jednat jen v případě, že tato xxx porucha se po delší dobu (tj. obecně alespoň kolem šesti týdnů) projevuje jako vážná porucha zdraví. Poškozená byla omezena v běžném způsobu života shora popsáním způsobem, je tedy nepochybné, že se jedná o těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku. Z provedeného dokazování vyplývá, že XXX se u poškozené rozvinula v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, stejně tak je z textu rozsudku patrné, jak se u poškozené projevovala. Vzhledem ke skutečnosti, že porucha u poškozené trvala ještě v době znaleckého zkoumání její osoby, tj. dne 11. 10. 2024, tedy více jak rok poté, co se obžalovaný ze společné domácnosti odstěhoval, jde beze zbytku o delší dobu trvající poruchu zdraví. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém, když dozajista se způsobem popsáním ve výroku I. rozsudku takto chovat chtěl a byl si plně vědom, jaké následky svým jednáním působí, tudíž jednal ve zjevném úmyslu přímém.

51. Ke skutku II.

Obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, když bylo prokázáno, že kontaktoval telefonicky a po zprávách poškozenou, po které požadoval vrácení finanční částky, kterou poškozená zapůjčila [Osoba 1], přičemž když jej poškozená odkázala na insolvenční správkyni, tak ji začal urážet a vyhrožovat jí, že pokud peníze nevrátí, tak za ní přijde do práce a udělá jí tam ostudu. Poškozená jeho výhrůžky vnímala jako reálné a z daného důvodu i dala výpověď ve svém zaměstnání, protože se bála jak obžalovaného, tak ostudy, kterou by jí v práci mohl udělat. Obžalovaný ji tedy pod pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konala a čin spáchal v jednoznačném úmyslu přímém.

52. Ke skutku III.

53. Obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. d) trestního zákoníku, zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku, přečinu nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný se k poškozené po dobu jejich společného soužití choval hrubě, ponižoval ji, urážel ji, fyzicky napadal, dopouštěl se na ní sexuálního násilí i násilí ekonomického. Poškozená jednoznačně jeho jednání vnímala jako těžké příkoří. Ostatně u ní propukla i porucha xxx, která ji po dlouhou dobu omezovala v obvyklém způsobu života, ale navíc i jednání obžalovaného subjektivně prožívala jako mučivé útrapy, tudíž jako těžkou újmu ve smyslu § 122 odst. 2 písm. h) trestního zákoníku. Dané se vztahuje ke všem trestným činům, kde je přičítáno způsobení těžké újmy na zdraví, neboť poškozená zjevně vnímala jednání obžalovaného jako mučivé útrapy v celém souhrnu, ostatně toto je i podstata domácího násilí, kdy zde je dán jeden zastřešující trestný čin a další trestné činy, které pachatel svým jednáním naplňuje. Vzhledem ke skutečnosti, že se daného jednání obžalovaný dopouštěl po dobu cca 6 měsíců, jedná se jednoznačně o delší dobu. Nadto platí, že čím intenzivnější domácí násilí je, tím postačuje kratší doba, aby bylo možno hovořit o delší době páčání. Jednání, jemuž byla poškozená vystavena, bylo velmi závažné, obsahovalo různé formy týrání a poškozenou velmi stresovalo. Obžalovaný si v jednom případě za užití násilí na poškozené vynutil xxx styk přes její zjevný nesouhlas a opakovaně poté, co měl i několika hodinové výbuchy vzteku, po poškozené požadoval pohlavní styk formou soulože, čemuž se podvolila jenom proto,

že měla z obžalovaného strach, nechtěla ho rozzuřit, jejími slovy chtěla mít klid, čímž naplnil znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. Obžalovaný se zbraní nutil poškozenou, aby prodala své vozidlo, tedy spáchal zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku se obžalovaný dopustil tím způsobem, že poškozenou nutil i hodiny setrvat na jím určeném místě, u toho jí nadával. obžalovaný poškozené opakovaně vyhrožoval, a to i se zbraní – pistole a nůž, že ji usmrtí nebo ji jiným způsobem ublíží, čemuž poškozená naprosto věřila, čímž spáchal přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. obžalovaný poškozené podal drogu, z popisu poškozené je zřejmé, že se jednalo o pervitin, čímž naplnil znaky skutkové podstaty přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný dále úmyslně ničil vybavení bytu i byt poškozené, čímž způsobil škodu vyšší nežli nepatrnou, a nakonec poškozené i odcizil z bytu šperky, ačkoli již byl pro takový čin, konkrétně pro loupež, potrestán v posledních třech letech. Daným způsobem naplnil znaky výše uvedených majetkových trestných činů. Obžalovaný ve všech případech jednal ve zjevném úmyslu přímém.

54. Ke skutku IV.

55. Obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný poté, co nepřiměl poškozenou ke změně jejích plánů, ji začal vulgárně urážet, ponižovat – plival na ni a napadal ji fackami, když poškozená proto chtěla z bytu odejít a prosila ho, ať ji nechá být, tak jí to neumožnil, bránil jí v tom a hned ji hodil zpět do prostoru kuchyně. Nejen, že jí neumožnil byt opustit, ale činil tak proto, aby si usnadnil spáchání jiného trestného činu a způsobil jí tak psychické a fyzické útrapy, čímž naplnil znaky skutkové podstaty zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. Poté sdělil poškozené, že ji bude mučit, vzal si do ruky nůž a ostří jí přiložil na krk, přičemž po ní chtěl, aby mu sdělila kompromitující informace na jejího bývalého přítele, když mu poškozená nic neřekla, vzal jejího psa, šel s ním na balkón a říkal, že pokud mu informace neřekne, tak jej z balkónu shodí, čímž naplnil znaky skutkové podstaty zločinu vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Obžalovaný odmítal opustit byt poškozené, i když jej k tomu vyzvala, přičemž vůči ní užíval násilí, čímž naplnil znaky skutkové podstaty přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný se dále v průběhu incidentu snažil získat přístup do mobilního telefonu poškozené, což se mu nakonec podařilo a seznamoval se zde se zprávami, které si poškozená psala, čímž naplnil znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný jednal ve zjevném úmyslu přímém. Oproti podané obžalobě soud rozšířil po úpravě skutkové věty právní kvalifikaci o zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, když byl prokázáno, že se obžalovaný s poškozenou přetahoval o mobilní telefon, který mu nechtěla dát a zmocnil se jej až na základě takto vyvinutého násilí. Soud obžalovaného na toto zpřísnění právní kvalifikace neupozorňoval, když v celkovém souhrnu trestných činů, které jsou mu kladeny za vinu, se nejedná o materiální zpřísnění.

56. Ke skutku V.

57. Obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku, přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný opakovaně zamezil poškozené v odchodu z bytu, hodil ji zpět a byt uzamkl, zjevně v úmyslu, aby mohl páchat další trestné činy a způsoboval jí tím psychické a fyzické útrapy, čímž spáchal zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. Obžalovaný dále nedbal výzev, aby její byt opustil, fyzicky ji napadal, nadto tam po dokončení ataku vůči poškozené nadále bez jejího souhlasu setrval, čímž spáchal přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. V průběhu dalších hodin poškozenou fyzicky napadl, kopal do ní, pálil ji žhavičem a típal o ni cigaretu, bil ji opakovaně xxx xxx xxx xxx xxx, házel po ní věci, následně ji bolestivě tetoval, čímž spáchal zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku pro mučivé útrapy. Obžalovaný dále za užití násilí donutil poškozenou, aby užila pervitin, což odmítala, čímž naplnil znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku a přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku. Zločin vydírání byl dále naplněn i tím, že po skutku obžalovaný poškozené říkal, že jí je snad jasné, co by se jí stalo, pokud by o skutku někomu řekla, že má několik jejích intimních fotek a neustále se dále ujistěval, že nikomu nic nesdělila, tudíž ani nešla na policii. Z daného důvodu se obžalovaný dopustil spáchání vydírání na svědkovi. Po poškozené v době, když byla zbitá, vyčerpaná, po užití psychotropní látky a nedokázala zcela ovládat nohy, po ní požadoval pohlavní styk formou soulože a dále orální styk, čemuž poškozená nebyla zcela schopna se bránit, nicméně když vzdorovala, tak ji vždy fyzicky napadl a styk si takto vynutil, čímž spáchal zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný se dále blíže nezjištěným způsobem naboural do jejího Google účtu a do emailového klienta, ve kterém našel potvrzovací email o rezervaci hotelu, čímž zjistil, kde se poškozená nachází a přiměl ji vrátit se zpět do bytu, čímž spáchal přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný jednal ve zjevném úmyslu přímém.

58. **Ke skutku VI.**

59. Obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. Z výpovědi poškozené vyplývá, že se jednalo taktéž o domácí násilí, obžalovaný byl v pozici dominantní, ona podřízená, dělal jí žárlivé scény, útočil na ni, fyzicky ji napadal, vyvolával v ní pocity, že on je dobrý, ona špatná, materialistka, on vše dělá kvůli ní, čímž jí přiměl, aby mu dala své investiční zlato, následně ji napadl fyzicky takovým způsobem, že jí zlomil čelist, tudíž dle znaleckého posudku způsobil úmyslné ublížení na zdraví. V důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula xxx xxx porucha, která u ní trvala rozhodně více jak šest týdnů a závažným způsobem ji zasáhla v obvyklém způsobu života. Obžalovaný opět jednal ve zjevném úmyslu přímém.

60. **Ke skutku VII.**

- Shodu s prvopisem potvrzuje M.P.

jeho jednání, fakticky pod vlivem konkludentní pohružky bezprostředního násilí. Konkludentní pohružkou bezprostředního násilí lze rovněž spatřovat v tom, pokud je z jednání pachatele a z ostatních okolností zřejmé, že k násilí dojde, pokud se poškozený vůči pachatele nepodrobí. V případě zločinu znásilnění, vydírání, sexuálního nátlaku, omezování osobní svobody a loupeže je obžalovanému přičítán i těžší následek v podobě způsobení těžké újmy na zdraví v podobě xxx xxx. Daná porucha poškozené vynikla v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného jako celku, zasáhla ji zásadním způsobem v obvyklém způsobu života. Obžalovaný svým řaděním poškodil či zničil vybavení bytu a byt poškozené a způsobil tak škodu převyšující hranici škody nikoli nepatrné, čímž spáchal přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku. S ohledem na povahu útoku vůči poškozené je evidentní, že obžalovaný jednal jednoznačně v úmyslu přímém, neboť se k obžalované chtěl takto hrubě chovat, aby ji „vychoval“.

62. Pokud jde o **příčinnou souvislost** mezi jednáním obžalovaného a trestně právně relevantním následkem, pak soud nemá žádné pochybnosti ohledně existence příčinné souvislosti jednání obžalovaného a následkem, jak odpovídá výše uvedené právní kvalifikaci.
63. **Společenská škodlivost** jednání obžalovaného ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku je dána zájmem státu na ochraně práva člověka na svobodné rozhodování o vlastním životě. Jednání obžalovaného je takové závažnosti, že u tohoto nepostačí k dosažení odpovědnosti za takové jednání odpovědnost podle jiného zákonného předpisu než normy trestního práva. Proto jen trestní právo je adekvátním právním předpisem, jehož aplikací je na místě vůči obžalovanému postupovat a dosáhnout jeho odpovědnosti za prokázané jednání.

Uložení trestu

64. Soud při ukládání trestu velice důkladně vážil všechny okolnosti případu a dospěl k následujícím závěrům.
65. Při úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry soud vycházel zejména z § 39 trestního zákoníku. Podle uvedeného ustanovení soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud musí přihlédnout k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a § 42 trestního zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

Při úvahách o trestu soud musel zvažovat aplikaci institutu mimořádného zvýšení trestu odnětí svobody (§ 59 trestního zákoníku), podle kterého pachatel, který znovu spáchal zvlášť závažný zločin (§ 14 odst. 3 trestního zákoníku), ač již byl pro takový nebo jiný zvlášť závažný zločin potrestán, může soud uložit trest v horní polovině trestní sazby odnětí svobody stanovené v trestním zákoně, jejíž horní hranice se zvyšuje o jednu třetinu, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu je vzhledem k

takové recidivě a ostatním okolnostem případu vysoká nebo možnost nápravy pachatele je ztížena. Horní hranice trestní sazby trestu odnětí svobody může po zvýšení podle odstavce 1 převyšovat dvacet let. Při ukládání výjimečného trestu odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let nesmí horní hranice převyšovat třicet let.

Pro aplikaci mimořádného zvýšení trestu odnětí svobody je nezbytné, aby došlo ke splnění formálních a materiálních podmínek.

V případě formálních podmínek musejí být kumulativně naplněny následující podmínky: a) pachatel spáchal zvlášť závažný zločin, b) pachatel spáchal již v minulosti zvlášť závažný zločin, c) pachatel byl za zvlášť závažný zločin spáchaný v minulosti potrestán a d) pachatel nyní posuzovaný zvlášť závažný zločin spáchal až po předchozím potrestání za takový nebo jiný zvlášť závažný zločin. Všechny uvedené podmínky jsou splněny. Obžalovaný v nyní projednávaném trestním řízení spáchal hned několik zvlášť závažných zločinů. Zvlášť závažný zločin spáchal obžalovaný i v minulosti a byl za něj potrestán. Z obsahu spisu je zřejmé, že obžalovaný byl Okresním soudem v Karviné dne 4. 8. 2009, sp. zn. 8 T 108/2009 odsouzen za trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 trestního zákona, k odnětí svobody podmíněně na 4 měsíce se zkušební dobou do 4. 11. 2010. Dále byl ovšem odsouzen za vysoce společensky závažnou trestnou činnost. Konkrétně byl odsouzen Okresním soudem v Karviné dne 23. 8. 2021, rozsudkem, který nabyl právní moci dne 11. 10. 2012, sp. zn. 3 T 78/2012 za přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu, za přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a za zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku a přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 54 měsíců, který vykonal dne 4. 7. 2016 a dále rozsudkem Okresního soudu v Karviné dne 3. 5. 2017, který nabyl právní moci dne 22. 9. 2017, sp. zn. 10 T 27/2017 pro zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku trestu odnětí svobody v trvání 5 let, který vykonal dne 1. 11. 2022. Na tomto místě je nutno připomenout, že nyní projednávaného jednání se měl obžalovaný začít dopouštět cca od května 2023, tedy jen za několik měsíců po svém posledním propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

Kromě splnění výše rozvedených formálních podmínek, je použití § 59 trestního zákoníku o mimořádném zvýšení trestu odnětí svobody současně podmíněno existencí okolností materiální povahy. Soud je názoru, že tento postup je umožněn vysokou závažností nyní spáchaného zvlášť závažného zločinu a rovněž ztíženými možnostmi nápravy obžalovaného, když tento v průběhu trestního řízení neprojevil absolutně žádnou sebereflexi.

Z právní teorie vyplývá, že vysoká závažnost zvlášť závažného zločinu znamená, že s ohledem na recidivu pachatele, který se znovu dopustil zvlášť závažného zločinu, je zřetelně překročena obvyklá míra závažnosti takových zločinů. Vysoká závažnost zvlášť závažného zločinu vyjadřuje jednak závažnost nového, nyní projednávaného zvlášť závažného zločinu, jednak závažnost vlastní recidivy pachatele, tzn. skutečnost, že znovu spáchal takový nebo jiný zvlášť závažný zločin. Dále je nutno zohlednit vzájemné souvislosti nyní posuzovaného zvlášť závažného zločinu s dříve spáchaným zvlášť závažným zločinem; lze též vzít v úvahu dobu, která uplynula od dřívějšího potrestání, výši dříve uloženého trestu nebo větší počet spáchaných zvlášť závažných zločinů. Závěr o vysoké závažnosti zvlášť závažného zločinu lze učinit i s ohledem na ostatní okolnosti jeho spáchání - např. je třeba přihlídnout i ke způsobu provádění trestné činnosti, ke škodám způsobeným nynější i dřívější trestnou činností, k pohnutkám a důvodům, které vedly k recidivě, a rovněž k době, která uplynula od vůbec posledního odsouzení pachatele za nějaký jiný úmyslný trestný čin a k celkovému způsobu jeho života, když významné jsou též okolnosti vztahující se k podmínkám pro uložení trestu s ohledem na poměry pachatele. Závažným hlediskem je i celkové posouzení osobnosti pachatele, jeho celkový osobní profil, charakterové a psychické vlastnosti, věk apod. Ztížené možnosti nápravy pachatele pak mohou podle právní teorie vyplývat ze zjištění k osobě obžalovaného coby objektu výkonu trestu, lze zhodnotit poznatky z výkonu dřívějších trestů, četnost jeho potrestání za zvlášť závažné zločiny apod.

Podle názoru soudu jsou rovněž naplněny podmínky materiální povahy. Obžalovaný, ač byl téměř 10 let ve výkonu trestu odnětí svobody za spáchání jiných zvláště závažných zločinů, se nedlouho po svém propuštění dopustil velice brutálního jednání ve vztahu k 7 bezbranným ženám, vůči kterým se dopouští naprosto zavrženíhodného jednání, když k žádnému takovému jednání neměl absolutně žádného důvodu, nebylo ze strany obětí trestné činnosti nikterak vyprovokováno. Jedná se tak o zcela učebnicově naplnění všech podmínek pro aplikaci mimořádného zvýšení trestu odnětí svobody.

66. Obžalovaný byl podle § 145 odst. 2 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře 5 až 12 let a ani novější úprava (zločin znásilnění), jak je již výše uvedeno, by pro obžalovaného nebyla mírnější a příznivější, ba právě naopak. S přihlédnutím k výše uvedené nezbytnosti aplikace mimořádného zvýšení trestu odnětí svobody je tak obžalovaný ohrožen trestní sazbou 5 až 16 let odnětí svobody s tím, že by měl být trest uložen v horní polovině této zákonné trestní sazby, tedy v rozmezí 10,5 let až 16 let.
67. Obžalovanému nesvědčí jediná polehčující okolnost. Soud naopak shledal naplnění následujících přitěžujících okolností. Trestný čin byl spáchán ve vztahu k poškozeným surovým a trýznivým způsobem, což je přitěžující okolnost podle § 42 písm. c) trestního zákoníku. Obžalovaný spáchal trestnou činnost na více osobách a rovněž v něm u některých poškozených pokračoval po delší dobu, což je přitěžující okolnost podle § 42 písm. m) trestního zákoníku. Poněvadž soud obžalovanému tímto rozsudkem ukládá trest za více trestných činů, je nutno vzít v úvahu i naplnění přitěžující okolnosti podle § 42 písm. n) trestního zákoníku. V neposlední řadě je potřeba zdůraznit, že byl obžalovaný pro trestný čin již odsouzen, a tudíž došlo k naplnění přitěžující okolnosti podle § 42 písm. q) trestního zákoníku. Nutno uvést, že soud při ukládání trestu přihlédl také k závěrům znaleckého zkoumání obžalovaného, kdy bylo zjištěno, že možnost jeho resocializace je ztížena. Nelze také odhlédnout od jeho absolutně nulové sebereflexe, kdy se obžalovaný prezentuje jako oběť spiknutí poškozených žen, které si téměř vše vymyslely, protože se obžalovaný rozhodl tyto ženy opustit a vyměnit je za jinou partnerku. Za zcela zavrženíhodné pak soud hodnotí jednání, kterého byl svědkem u výsledku některých poškozených, kdy jim obžalovaný mával, posílal pomyslné polibky a různými nonverbálními gesty zpochybňoval obsah jejich výpovědi, když kvůli tomuto jednání byl obžalovaný soudem několikrát upozorněn, že může dojít k jeho vykázání z jednací síně. Stejně tak nebylo možno si nevšimnout spony opasku, který nosil obžalovaný k hlavnímu líčení, na němž byla vyobrazena nahá žena s roztaženými nohami. To vše svědčí o osobě obžalovaného a jeho přístupu k celé projednávané věci. Je nutno si také uvědomit, že agresivita a brutalita jednotlivých útoků obžalovaného se zásadně stupňovala a nelze si nepoložit otázku, kde by se až zastavila v případě, pokud by [Osoba 9] nenašla odvalu a jednání obžalovaného nenahlásila, a to i přes to, že jí vyhrožoval, že tak činit nesmí. I tato stupňující agresivita obžalovaného se projevila ve výši uloženého trestu.
68. Za této situace soud uložil obžalovanému **trest odnětí svobody ve výměře 16 let**, tedy na samé horní hranici, jak bylo možno trest uložit, když soud neshledal jediný důvod, proč by měl být vyměřen trest kratšího trvání.
69. Jelikož soud ukládal nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 16 let za spáchání zvláště závažného zločinu, bylo rozhodnuto o zařazení obžalovaného pro výkon tohoto trestu do **věznice se zvýšenou ostrahou**, jelikož se jedná o standardní zákonné zařazení a nebyly splněny podmínky uvedené v § 56 odst. 3 trestního zákoníku pro zařazení do jiného typu věznice. Při těchto úvahách soud přihlédl také k tomu, že obžalovaný byl v minulosti již dvakrát (téměř 10 let) ve výkonu trestu odnětí svobody pouze ve věznici s ostrahou a nelze dospět k závěru, že by tento pobyt v příslušné věznici na obžalovaného nějak pozitivně působil.

70. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest **propadnutí věci**, z důvodu, že se jedná o věci užívané při páčání trestné činnosti a tedy o nástroj trestné činnosti, a to konkrétně mobilního telefonu značky MOTOROLA, IMEI: 351496376528027, mobilního telefonu značky XIAOMI P-10, IMEI: 860643066388162, mobilního telefonu značky IPHONE, IMEI: 356580105960323, černé samonabíjecí plynové pistole (EKOL APL 2 9mm PA Blanc) značky Voltran AV Silahlary, výrobní číslo V2IEKDAY503-2300212, včetně zásobníku do uvedené zbraně, 4 ks plynových nábojů se zeleným víčkem, 10 ks plynových nábojů s modrým víčkem, nože typu „karambit“ v pouzdře na kotník a zavíracích klešti z bílého kovu.
71. Soud naopak nedospěl k závěru, že by byly splněny zákonné podmínky pro uložení trestu zákazu pobytu na území hlavního města Prahy případně aby bylo uloženo omezení podle § 48 odst. 4 trestního zákoníku, kterým by byl obžalovanému uložen zákaz styku poškozenými, tak jak navrhovala u hlavního líčení dne 28. 7. 2025 zmocněnkyně poškozených. Omezení podle citovaného ustanovení nelze uložit ve spojení s uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody
72. Uložení takového, byť přísného, trestu je tedy v návaznosti na výše uvedené zcela logickým, naprosto adekvátním a s přihlédnutím ke všem zvažovaným okolnostem i zcela proporcionálním trestem, který naplňuje předpoklady individuální i generální prevence.

Adhezní nárok

S nárokem na náhradu škody se do trestního řízení připojilo hned několik subjektů, jak bude níže v textu rozsudku uvedeno.

Poškozené **[Osoba 1]**, nar. xxx (útok pod bodem I), **[Osoba 2]**, nar. xxx (útok pod bodem II) a **[Osoba 4]**, nar. xxx (útok pod bodem IV) se však s nárokem na náhradu škody nepřipojily.

73. Relevantní zákonná ustanovení.

74. Podle § 43 odst. 2 trestního řádu je poškozený oprávněn navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena.
75. Podle § 81 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“) je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
76. Podle § 2894 odst. 2 občanského zákoníku nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon. V takových případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučinění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu.
77. Podle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva. Absolutním právem jiného se pak rozumí např. život, tělesná integrita, zdraví, svoboda nebo vlastnictví. Základními předpoklady pro vznik povinnosti k náhradě způsobené škody jsou protiprávní jednání škůdce spočívající v porušení zákonem stanovené povinnosti, vznik škody, která je v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním, a zavinění.

78. Podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
79. Podle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

Podle § 2957 občanského zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

80. **Vlastní posouzení jednotlivých uplatněných návrhů.**

81. Poškozené subjekty (fyzické i právnické osoby) se přihlásily jednak s nárokem na náhradu škody a dále s nárokem na náhradu nemajetkové újmy.
82. Nemajetková újma se obecně skládá z bolestného, ztížení společenského uplatnění a z titulu tzv. další nemajetkové újmy – duševních útrap. Zatímco bolestné lze jednoznačně vyčíslit na základě lékařské zprávy a ztížení společenského uplatnění ze znaleckého posudku, tak posouzení tzv. další nemajetkové újmy – duševních útrap nespadá do doporučující metodiky Nejvyššího soudu dne 12. 3. 2014 č.j.: Cpjn 14/2014 k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (dále jen „metodika Nejvyššího soudu“), a tak jej musel soud hodnotit individuálně s přihlédnutím ke všem konkrétním okolnostem případu s odkazem na § 2894 odst. 2 občanského zákoníku, dle kterého je obžalovaný coby škůdce povinen odčinit poškozené způsobenou nemajetkovou újmu, jelikož tak stanoví zákon, a to v daném případě v § 2956 občanského zákoníku, neboť poškozeným způsobil újmu na jejich přirozených právech chráněných ustanoveními první části občanského zákoníku. Podle § 81 odst. 1 občanského zákoníku je totiž chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Dle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
83. Obžalovaný svým brutálním jednáním poškozeným, kdy se některé poškozené obávaly o svůj život a myslely si, že jednání obžalovaného povede k jejich usmrcení, nepochybně způsobil újmu na přirozených právech, zejména v oblasti lidské důstojnosti a fyzické integrity člověka. Není pochyb o tom, že týrání a znásilnění ženy je traumatizujícím a závažným zásahem do jejich lidské integrity a nese s sebou závažné následky do její psychiky, který ani nelze většinou žádnou finanční částkou zcela napravit. V projednávané věci je intenzita zásahu do nejintimnější složky osobnosti poškozených umocněna mimo jiné až brutálním způsobem jejího provedení. Poškozené nemohou vést po útoku obžalovaného plnohodnotný život. To, co poškozené prožily, na ně má nepochybně velký vliv a musí to být pro ně velice těžké se s tímto vypořádat. Soud při určení výše nároku poškozené ve smyslu § 2957 občanského zákoníku přihlédl jako k okolnostem zvláštního zřetele hodným zejména k tomu, že obžalovaný nemajetkovou újmu poškozeným způsobil úmyslně. Poškozené v souvislosti s nejen sexuálním napadením zažívaly pocity vážného ohrožení tělesné integrity, ohrožení života, nemožnosti uniknout, narušení

intimní zóny a výrazné bezmoci. Obžalovaný byl za svůj čin trestně odsouzen tímto rozsudkem, morální satisfakci poskytnutou poškozeným prostřednictvím trestního řízení však nelze přeceňovat. Pro poškozené jakožto zvlášť zranitelné oběti je účast na trestním řízení náročná a jsou v souvislosti s ní vystavovány sekundární viktimizaci, když i u hlavního líčení musely podstoupit několikahodinový výslech a bylo na nich patrné, jak to, že jsou nuceny vypovídat, jejich psychickému stavu nepomáhá. Obžalovaný v trestním řízení navíc nevyjádřil nad svým činem absolutně žádnou lítost, neomluvil se, svoji vinu odmítl, a právě naopak poškozené obvinil, že si svá obvinění vymyslely. Postoj pachatele přitom může výrazně ovlivnit vnímání újmy znásilněné oběti.

84. V souvislosti s útokem pod bodem VI ([Osoba 8]) se připojila s nárokem na náhradu škody **Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky**, IČ: 471 14 975, se sídlem Drahohejlova 1404, 190 00 Praha 9, a to s částkou ve výši 11 167 Kč. (č. l. 1249) z titulu úhrady plateb za léčení poškozené. Poškozená pojišťovna se s nárokem na náhradu škody přihlásila řádně a včas, svůj nárok řádně doložila, a proto bylo jejímu návrhu v plném rozsahu ze strany soudu vyhověno.
85. V souvislosti s útokem pod bodem VII ([Osoba 9]) se připojila s nárokem na náhradu škody **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, IČ: 411 97 518, se sídlem Orlická 2020, 130 00 Praha 3, a to s nárokem ve výši 9 560 Kč (č. l. 1229) včetně zákonného úroku z prodlení ode dne následujícího po prvním hlavním líčení z titulu úhrady plateb za léčení poškozené a pojišťovna **Allianz pojišťovna, a.s.**, IČ: 471 15 971, se sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8 s částkou 26 050 Kč (č. l. 1268) z titulu úhrady této částky uvedené poškozené za vandalismus, neboli za poškození bytu způsobené obžalovaným. Obě poškozené pojišťovny se s nárokem na náhradu škody přihlásily řádně a včas, svůj nárok řádně doložily, a proto bylo jejich návrhu v plném rozsahu ze strany soudu vyhověno.
86. Poškozená **[Osoba 3]**, nar. xxx (útok pod bodem III), se prostřednictvím zmocněnce připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 45 349 Kč a s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 600 000 Kč, to vše se zákonným úrokem z prodlení ode dne přiznání do jeho zaplacení. (č. l. 247–250). Pokud se týká náhrady škody, poškozená uvádí, že jí škoda měla být způsobena odcizením zlatého snubního prstenu a stříbrného náhrdelníku, a to ve výši 5 600 Kč (znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady movitých věcí, vypracovaný Renatou Sukovou č. l. 933–934), a dále jí měla být způsobena škoda ve výši 39 749 Kč na poškozených věcech, konkrétně poškození záclon, sedačky, koberce, mopu, stojanového ventilátoru, lednice s mrazničkou, dálkového ovládání k televizi, matrace, nočního stolku, poškozená malba v bytě (znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady movitých věcí, vypracovaný Milanem Papíkem č. l. 920–926). Vzhledem k tomu, že dle názoru soudu bylo objektivně prokázáno způsobení škody a výše škody byla objektivně zjištěna znaleckými posudky, byl poškozené přiznán nárok na náhradu škody ve výši 45 349 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení z částky 45 349 Kč, a to ode dne 1. 9. 2025 ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, a to ročně do zaplacení, když právě tento úrok z prodlení poškozená požadovala. Ve vztahu k nemajetkové újmě poškozená požadovala částku 600 000 Kč, kdy tento nárok má pokrývat bolestné, ztížení společenského uplatnění a rovněž duševní útrapy, a to bez bližší konkretizace jednotlivých nároků. Jak je již výše uvedeno, u bolestného a ztížení společenského uplatnění (kdy soud s ohledem na charakter protiprávního jednání, které bylo ve vztahu k poškozené spácháno v obecné rovině nikterak nezpochybňuje) je zapotřebí objektivního zjištění jejich výše, a to lékařskou zprávou či znaleckým posudkem, ty ovšem nebyly poškozenou doloženy, a tak je soud

nemůže přiznat. S ohledem na charakter protiprávního jednání soud přiznal poškozené na náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy částku ve výši 200 000 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení z částky 200 000 Kč, a to ode dne 1. 9. 2025 ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, a to ročně do zaplacení, kdy takový úrok poškozená požadovala.

Poškozená **[Osoba 7]**, nar. xxx (útok pod bodem V), se prostřednictvím zmocněnkyně připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 20 000 Kč a s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 50 023,54 Kč, která představuje bolestné v částce 20 023,54 Kč a duševní útrapy v částce 30 000 Kč (č. l. 290–293). U hlavního líčení dne 26. 5. 2025 pak zmocněnkyně návrh na náhradu nemajetkové újmy – duševní útrapy upravila tak, že poškozená požaduje celkem 100 000 Kč. Uplatněný nárok na náhradu škody ve výši 20 000 Kč poškozená odůvodňuje náklady, které bude muset vynaložit za odstranění či úpravy tetování (prozatím tato částka vynaložena nebyla), které jí bez jejího souhlasu na těle provedl obžalovaný a dále částku odůvodňuje náklady, které bude muset vynaložit na opravení xxx, který jí byl jednáním obžalovaného poškozen. Ačkoliv soud nepovažuje tento návrh za nikterak přemrštěný, nebylo mu možno vyhovět, jelikož nebyl nijak objektivně doložen, a to alespoň nějakou konkrétní nabídkou na opravu či odstranění tohoto tetování. Soud se snažil nebýt přehnaně formalistický a zjišťoval různé nabídky na tetování alespoň nahlédnutím do nabídek různých tetovacích studií, nicméně částky se pohybují v rozmezí od 1 000 Kč i přes 10 000 Kč, a z tohoto nelze objektivně způsobenou škodu, o které soud nikterak nepochybuje, spolehlivě vyčíslit. To stejné platí pro případnou opravu xxx, kdy zde si ani soud nemůže bez potřebných lékařských znalostí vyhodnotit, jak náročná a nákladná taková oprava xxx může být. Z tohoto důvodu musel soud poškozenou s nárokem na náhradu škody odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních. Ve vztahu k požadovanému a vyčíslenému bolestnému se soud ztotožňuje s vyčíslením 44 bodů tak jak je uvedeno v návrhu poškozené (č. l. 292), jelikož to odpovídá objektivně zjištěným zraněním poškozené. Soud se ovšem neztotožňuje s tím, jak byla poškozenou vyčíslena hodnota jednoho bodu. Bolest byla totiž poškozené způsobena v roce 2023 (nikoliv v roce 2024) a tak je nutno vycházet z hodnoty jednoho bodu pro rok 2023 ve výši 403,53 Kč, a nikoliv hodnoty pro rok 2024, která odpovídá částce 433,41 Kč. Celkový počet 44 bodů pak odpovídá částce 17 755,32 Kč. Soud nevyhověl návrhu poškozené, aby bylo bolestné navýšeno o 5 % z důvodu zcela evidentních dopadů do psychického zdraví. S tím ovšem soud nesouhlasí. Výše citovaná metodika uvádí, že: „*Výše náhrady může být posuzujícím lékařem upravena (zvýšena) v závislosti na komplikovanosti léčby ve vztahu k položkám, jichž se komplikace týká, jestliže základní ohodnocení dostatečně nevystihuje závažnost újmy.*“ Musí tak být splněna podmínka, že uvedené zvýšení musí vyhodnotit lékař, což se v projednávaném případě nestalo a pokud poškozená argumentuje dopadem do psychického zdraví (což soud nikterak nepochybuje), pak se soud domnívá, že na tento dopad je myšleno právě v rámci náhrady duševních útrap. Jestliže pak poškozená požadovala částku 100 000 Kč jako tzv. další nemajetkovou újmu – náhradu duševních útrap, s přihlédnutím k výše uvedenému soud považuje takto vymezenou částku za zcela odpovídající tomu, co musela obžalovaná zažít. Jelikož soud nevyhověl návrhu poškozené na úhradu nemajetkové újmy v plném rozsahu, bylo nutno poškozenou se zbytkem jejího návrhu na úhradu nemajetkové újmy odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozená **[Osoba 8]**, nar. xxx (útok pod bodem VI), se prostřednictvím zmocněnkyně připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 33 174 Kč a s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 82 649 Kč, která představuje bolestné v částce 38 682 Kč a duševní útrapy v částce 43 967 Kč (č. l. 358–361). U hlavního líčení dne 26. 5. 2025 pak zmocněnkyně návrh na náhradu nemajetkové újmy – duševní útrapy upravila tak, že poškozená požaduje celkem 100 000 Kč. Na náhradu škody poškozená požaduje částku ve výši 33 174 Kč, která má odpovídat hodnotě 10 zlatých cihlíček, které měly být poškozené obžalovaným odcizeny. Z provedeného dokazování, a to nejen z výpovědi obžalovaného, listinných důkazů, ale zejména z výpovědi samotné poškozené (7. strana

protokolu ze dne 2. 7. 2025) vyplývá, že i samotná poškozená uvádí, že jí obžalovaný odcizil 7 zlatých cihlíček, nikoliv 10 jak je uvedeno v rámci výše uvedeného vyčíslení. Nicméně nutno uvést, že bylo objektivně doloženo, a to aktuální tržní cenou, za kterou se uvedená cihlička prodává (č. l. 362), že její aktuální hodnota je 5 247 Kč. Pokud by tak soud dospěl k závěru, že bylo odcizeno 7 zlatých cihlíček každá za 5 247 Kč, byla poškozené způsobena škoda ve výši 36 729 Kč, tedy ještě vyšší, než nárokují poškozená. Soud je nicméně výši návrhu poškozené vázán a nelze jí přiznat větší částku, než sama požaduje. Soud tak v plném rozsahu vyhověl jejímu návrhu na úhradu částky ve výši 33 174 Kč, byť k ní došel jiným způsobem. Ve vztahu k požadovanému a vyčíslenému bolestnému se soud ztotožňuje s vyčíslením 85 bodů tak jak je uvedeno v návrhu poškozené (č. l. 360), jelikož to odpovídá objektivně zjištěným zraněním poškozené. Celkový počet 85 bodů pak odpovídá částce 36 839,85 Kč. Soud nevyhověl návrhu poškozené, aby bylo bolestné navýšeno o 5 % z důvodu zcela evidentních dopadů do psychického zdraví. S tím ovšem soud nesouhlasí. Výše citovaná metodika uvádí, že: „*Výše náhrady může být posuzujícím lékařem upravena (zvýšena) v závislosti na komplikovanosti léčby ve vztahu k položkám, jichž se komplikace týká, jestliže základní ohodnocení dostatečně nevystihuje závažnost újmy.*“ Musí tak být splněna podmínka, že uvedené zvýšení musí vyhodnotit lékař, což se v projednávaném případě nestalo a pokud poškozená argumentuje dopadem do psychického zdraví (což soud nikterak nezpochybňuje), pak se soud domnívá, že na tento dopad je myšleno právě v rámci náhrady duševních útrap. Jestliže pak poškozená požadovala částku 100 000 Kč jako tzv. další nemajetkovou újmu – náhradu duševních útrap, s přihlédnutím k výše uvedenému soud považuje takto vymezenou částku za zcela odpovídající tomu, co musela obžalovaná zažít. Jelikož soud nevyhověl návrhu poškozené na úhradu nemajetkové újmy v plném rozsahu, bylo nutno poškozenou se zbytkem jejího návrhu na úhradu nemajetkové újmy odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozená [**Osoba 9**], nar. xxx (útok pod bodem VII), se prostřednictvím zmocněnce připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 85 951 Kč a 1 725 Kč za vypracování znaleckého posudku (č. l. 500 – 508) a s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 900 000 Kč, to vše se zákonným úrokem z prodlení ode dne přiznání do jeho zaplacení. (č. l. 489–508). Pokud se týká náhrady škody, poškozená uvádí, že jí škoda měla být způsobena odcizením zlatého přívěsku, zlatých náušnic, přírodního diamantu a zlatého prstenu, a to ve výši 12 187 Kč (znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady movitých věcí, vypracovaný Renatou Sukovou č. l. 911–913), a dále jí měla být způsobena škoda ve výši 82 764 Kč na poškozených věcech, konkrétně poškození plastových ramínek, dámského kabátu, lůžkovin, postele, dvoulůžka, komod, nočního stolku, pohovky, květinového stolku, dekorační lampičky, závěsů, dekoračního lustru, slunečních brýlí, košile, mikiny, saka, selfie tyče, kabelky, svetru, parfému a dalšího oblečení, malby v bytě (znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady movitých věcí, vypracovaný Milanem Papíkem č. l. 892-902). Z této částky poškozená odečetla poskytnuté pojistné plnění. Vzhledem k tomu, že dle názoru soudu bylo objektivně prokázáno způsobení škody a výše škody byla objektivně zjištěna znaleckými posudky, byl poškozené přiznán nárok na náhradu škody ve výši 87 676 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení z částky 87 676 Kč, a to ode dne 1. 9. 2025 ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, a to ročně do zaplacení, když právě tento úrok z prodlení poškozená požadovala. Ve vztahu k nemajetkové újmě poškozená požadovala celkově částku 900 000 Kč, kdy tento nárok má pokrývat bolestné částkou 200 000 Kč, ztížení společenského uplatnění částkou 500 000 Kč a rovněž duševní útrapy v částce 200 000 Kč. Jak je již výše uvedeno, u bolestného a ztížení společenského uplatnění (kdy soud s ohledem na charakter protiprávního jednání, které bylo ve vztahu k poškozené spácháno v obecné rovině nikterak nezpochybňuje) je zapotřebí objektivního zjištění jejich výše, a to lékařskou zprávou či znaleckým posudkem. Ve vztahu k bolestnému byl dodán znalecký posudek, který zranění poškozené vyčíslil na 286 bodů. Hodnota jednoho bodu je dle soudu 433, 41 Kč (nikoliv 432, 82 Kč jak je uvedeno ve znaleckém posudku). Výše bolestného tak dosahuje částky 123 955, 26 Kč. Jak je již výše opakovaně uvedeno, soud ani v případě této poškozené nevyhověl

návruhu, aby bylo bolestné navýšeno v tomto případě o 63 %. Výše citovaná metodika uvádí, že: „*Výše náhrady může být posuzujícím lékařem upravena (zvýšena) v závislosti na komplikovanosti léčby ve vztahu k položkám, jichž se komplikace týká, jestliže základní ohodnocení dostatečně nevystihuje závažnost újmy.*“ Musí tak být splněna podmínka, že uvedené zvýšení musí vyhodnotit lékař, což se v projednávaném případě nestalo. Ztížení společenského uplatnění nebylo doloženo znaleckým posudkem, byť si je soud vědom toho, že v přípravném řízení poškozená navrhovala vypracování znaleckého posudku, tak k tomu nedošlo a nelze tak požadovanou částku 500 000 Kč opřít o objektivní závěr. Soud naopak s ohledem na brutalitu útoku, který musela poškozená vytrpět, jí přiznal za duševní útrapy částku 400 000 Kč, když i přes to, že poškozená jednotlivé složky nemajetkové újmy vyčíslila odlišně, soud není takovou právní ani skutkovou kvalifikací vázán, postupuje ve prospěch poškozené a má za to, že odpovídající částkou za duševní útrapy je právě částka 400 000 Kč. Z těchto uvedených důvodů tak soud celkově přiznal poškozené na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 523 955,26 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení z částky 523 955,26 Kč, a to ode dne 1. 9. 2025 ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů, a to ročně do zaplacení, když právě tento úrok požadovala.

Jelikož nebylo v plném rozsahu poškozeným s jejich nároky soudem vyhověno, byla podle § 229 odst. 1 trestního řádu [Osoba 7] odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a podle § 229 odst. 2 trestního řádu byly poškozené [Osoba 3], [Osoba 7], [Osoba 8] a [Osoba 9] odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Obžalovaný je povinen uplatněný dluh splnit bez zbytečného odkladu (§ 1958 odst. 2 občanského zákoníku).

87. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným argumentům a důvodům zdejší soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do **8 (osmi) dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze.

O odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání nemohou úspěšně podat osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Praha 1. září 2025

JUDr. Lukáš Svrček v.r.
předseda senátu